

.வுந்துணை

திருப்பழனிநான் னிமாலை, திருப்பழனிவெண்பா,
சிவசிரியமகவுதாதி, விநாயகமூர்த்திபதிகம்,
வரஸ்வதி அம்மன பஞ்சரத்தினம்.

இவை

பழநாபுரி உஹா வித்வகுல சிகோன்மணியாகிய

மா-ரா-மூ

ட^{சுபு} மபழக்கவிச்சிங்கநாவலரவர்களால்

இயற்றப்பட்டு

சேலம் சு. மாரியப்ப முதலியாரும்

முயற்சியினால்

ஜவுளிக்கடை

க. ம. ஷேக்மொய்தின் சாயபு அவர்களிட

சேமை

கதேசாபிமானி அச்சுக்கூடத்திற் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

மதனமூ ஆவணி

இதன் விலை ரூ. 4.

1892

Registered and Copy Right.

கடவுள் துணை

பழநாபுரி

10-11-1951 கணம் பொருந்திய

மாம்பழக்கவிச்சிங்கநாவலரவர்களாலியற்றிய

பழநி நான்மணிமாலை.

கட்டளைக்கவித்துறை.

தபரஞ்சிலாக்ய வீபுதர்பரவுத் தனிமுதலே
சுபரஞ்சிதம்பெறு மெய்ப்பொருளே யுயர்குத்தமதா
பைரஞ்சிதம்புக முன்பர்க்குதவு நயவருள்சே
ரபரஞ்சிவேழமுகனே நிற்பாத மடைக்கலமே.

க

இதவுமது.

தினிரிபும்பெறு பாவமுந்தொல்லைச் சிறுமையுயிப்
போதிரியும்படி நாளுங்கருணை புரிந்தருள்வ
மாதிரியம்பகன் வண்டினஞ்சூழ மலர்நிறைபூம்
பாதிரிவேழமுகவன் செந்தாமரைப் பாதங்களே.

உ

இதவுமது.

வீசலைவேலை புடைசூழ்புவிதனில் வேளினது
பூசலைநீக்கு மறிந்தநியாமன்முற் போதுசெய்த
மாசலைவான துயர்தீர்க்குமொற்றை மருப்பருட்கட்
கோசலைவேழ முகவன்பொற்றாள்சிரம் கொண்டவர்க்கே.

ந

காப்பு—வெண்பா

மணிமாலேக் கும்பதன வள்ளியன்பன் நன்னுன்
மணிமாலேக் கின்பயிக வாழ்த்திப்—பணிவோர
கம்பகரவாரணமேற் காமுற்றிலங்குசெம்பொற்
கம்பகரவாரணமே காப்பு.

தூல்—வெண்பா.

நாதாவலங்கார நாயகாலின்னுமென்மேல்
வாதாவலங்கார வானகையம்—போதார்
ஞ்முனிமலைத்த குமராவலஞ்சூழ்
பழனிமலையாய் கடைக்கண்பார்.

க

பழநி நான்மணிமாலை.

கலித்துறை.

பாரப்பருவ முலையார்மயலைப் பகைத்தநின்றான்
சேரப்பருவ ரலைநீத்தெனக்கருள் செய்விடைய
பூரப்பருவ ரலையுண்டவற்றென் றோதிவனங்
காரப்பருவ தமகிற்றலாவிய காவலனே.

உ

விருத்தம்.

வலனேபுரிந்து மருக்குலமலர்கடுவி விடையமதிற்
புலனேகாம னிறுவிநின்றான்போற்றித் தமிழேன்பணிந்துல்ல
பலனேபெறுதற் கருட்கடைக்கண்பார்த்துக் கலைநீர்த்தான்வாய்
கலனேர்முடிக்கொண முலைக்குறத்திகணவா வடிவேற்கரத்தானே.

ங

அகவல்.

தானேகலைப்படு மானேபோலச்
காணாறகத் தேனாநிளஞ்சொல்
விடந்திகழ்கருங்கண் மடங்கையர்கலைவி
தனைமிகவிரும்பி யுனைநிதமறந்து
மகிதமமாறி நிதிபலதேட
வொல்லெனவோடினும் புலனாப்பாடியு
மிழிவொடுகிரியுந் தொழில்பழகாம
லமிழ்தினுமதரத் தமிழெனுமலாகொண்
னென்பதாய்புயத்தை உன்பிறைப்போற்றிப்
புகழக்கருணை புரிவாய்
பகர்தற்கரிய பழமறைப்பொருளே.

சு

வெண்டா.

பொருளிலங்கும்பத்தனத்தார் புன்மடனீக்கும்பத்
தருளிலங்கும்பத்தனத்தார் தம்மா-மருகண்பாற்
பாடுபவர்க்கஞ்செல்வம் பாலிப்பாணைப்பணிவோர்
வாடுபவர்க்கஞ்செல் வகோ.

டு

கலித்துறை.

செல்வரத்தானை மயிலாமோமலைத் தேவைமலர்ச்
செல்வரத்தானை யவுணர்படையைச் செறுத்துவென்ற
செல்வரத்தானை முருகனைப்போற்றல் செய்யார்நகிற
செல்வரத்தானை குவர்கெடுவாரித் திறநிசமே.

சு

விருத்தம்.

மேகமெனுங்குழல் சீவிவகிர்த்ததில் கேர்புனயிங்கிதமாணர்மா
மோகமெங்கு கட ளுனைதன்பனு மூழ்கிமனஞ்செயல்சோர்வேனோ
தேகபவந்தவிர் யோகர்வணங்கிய சேவடிதந்தெனையானயோ
மாகநின்றத்த விவேகரஞ்ஞயர் மாறவினங்கியகோமானே.

எ

அகவல்.

மானேர்வரிவிழி மடமங்கையர்தம்
 ண்ணோகுடிக்கொண் றேகடிதடமெனங்
 கொடுப்பகம்வினையுந் தடம்பீணையதனுள்
 உலப்பருவீதிவலிக் கலப்பையின்வசமாய்த்
 தாமதருணந்தரு காமமாகயிற்றிற்
 கட்டுண்டடர்மட மூட்பெருங்கோலால்
 இடிபட்டுமூபக டெனமதிதளர்ந்த
 காரமொழிக் கதியிணையிழந்து
 மிடையுமுற்பவச்சேற் றிடைகிடந்துழன்று
 வீணேதிரிந்தருள் பேணாதவர்காண்
 மறைகளின்முடிமீ துறைபரஞ்சோதி
 ருவணிதிகழ்புய சரவணபவனிரு
 பாதபங்கயத்தை யேதினந்துதித்து
 வந்திணைபுரிந்து மகிழ்மின்
 சிந்தையினிணந்தவை சித்தித்திடவே.

அ

வெண்பா.

கிடத்தருணமீதுவருந் தேவாவருஞ்செய்
 கிடத்தருணமீதுவருந் தேசென்—றிடர்ப்பினிதீர்
 வாமாவினங்குமரா மாலைபுரன்பொற்புயச்செல்
 வாமாவினங்குமரா வா.

க

கலித்தறை.

வானத்தமர கனம்பீணருழ்ந்த வையாபுரியாய்
 வானத்தமர ராசேரினைத்த வரமருடு
 வானத்தமர முகின்மேனியான்மரு காமலர்போல்
 வானத்தமர கதவீல்லிபெற்றகண் மாமணியே.

க 0

விருத்தம்.

மணிமகுடவண்டர்சிவ தவமதுபுரிந்தமுனி வாரம்வுளர்வந்துமுறையே
 பணியுமுருகன்றனது திருவடிவையயன்புகொடு பல்தாரினைந்துபுகழ்வோ
 ரணியுலகிலின்பமுற வெருபொழுதிருந்ததெளி வறிவிலெடுபின்புகாமனார்
 கணிதார்தமைவென்றினிய கருணைபெருகும்பரம கதியினனும்பெறுவரே. கக

அகவல்.

பெறுபேறிவெனு முறுபாகெறித்த
 பொற்குயதேசமா மங்குசத்தந்த
 கழிபெருங்காமம் கடுஞ்சினமயலெனும்
 இழிவுடைமும்மதம் பொழிதரவுகை
 பாசமாயிழுந் படாத்தினிலமைந்து

பழநி நான்மணிபாளே.

தொடர்ந்திடுமெழுபவ விடங் காணிதாங்கி
 மைதோய்த்துதொழின் மறவிபோற்குறத்து
 நெய்தொய்தேவென நீண்டிருளுழையோடு
 பொருதுமென்குமிழின் பறமநீந்தொதுங்கி
 முழுக்கொலைகளவும் பழுத்தொளிர் தங்ஙண்
 மங்கைமார்புளகிதக் கொங்கைமால்வரையைக்
 கண்டேறுகப்பொரு ளுண்டெனவிரும்பச்
 சார்பினிறசென்றி சமுறலையருந்தி
 நயங்கெடுமக்குற் பயம்பினில்வீழ்ந்து
 பத்தியுமருண்டு தத்தளித்தழன்று
 தூணைர்கரதல மாணார்களிறென
 வீணைகலங்கு மெய்ம்மதியிலர்காள்
 மிகத்தவமியற்றிய வகத்தியமுனிக்குநாரு
 பொருளினையோதிய திருவருள்வாயி
 வானவர்புகழ்த் தானவர்படைகளை
 வென்றமின்னெனெழுந்த தன்றுகொடுத்திக்குத்
 தணிவறுசுடொறி மணி முடிசூட்டிய
 முருகன்சிவசண் முகசரவணபுஷன்
 சங்கினமுயிர்த்த தானக்குப்பலையப்
 பாணவாய்ச்செங்குற் பசிபெபாற்ருட்டி
 நன்னிறத்தினவி யன்னமுநருருநர்
 தஞ்சினயாமென நெஞ்சினுணர்நீர்ந்து
 உந்தடைகிடக்குஞ் சுந்தரச்செழுநீர்க்
 கழனிஎன் துழ்ந்த பழனியங்கிரிவாழ
 போதசொருப புனிதன்றனதிரு
 பாதபங்காயத்தைப் பணிவீராயின்
 அனிலதலத்தினி லரும்பினியின்றிச்
 சகலவெறுக்கையுந் தாம்பெற்றமர்ந்து
 பின்புசுவர்க்கப் பெருநகொய்தி
 உங்குளபோக மெலாமனுபவித்து
 மாலோன்பிரமனும் வாழ்த்த
 மேலாம்பதத்தினிள் வீற்றிருப்பீரே.

கஉ.

வெண்பா.

பீராமருமானலத்த பெட்புமுலையம்பிகைசின்
 காரமருமானலத்த கம்பொருதன்—சேடியை
 வந்திதநவந்தவிர்வான் வாழ்த்துநர்மனத்தறுப்
 யந்தித்தவந்தவிர்வா னால்.

கங.

கலித்துவற.

அலத்திருக்குமரா வஞ்சுலங்கொடி தானவிந்தர்
சாலத்திருக்குமரா கழுஞ்சேர்பெண்க டப்மைவிட்டேச்
சீலத்திருக்குமரா முருகாடெறி செப்புமறை
மூலத்திருக்குமரா உணியாயென முன்னுநெஞ்சே.

கட

விருத்தம்.

சேவினெவறுத் து வேலினெச்செறுத்துச் செறிவிடத்தினுங்கறுகறுத்துச்
செவ்வரிபார்த்த வெவ்வினெசுரந்து சித்தர்தமனத்தையுங்காந்து
கோலமெட்டிக் காலனெகாட்டிக் குலவிவாதர்விழிகாட்டிக்
கொண்டையுமுடித்துச் செண்டதுபிடித்துக் குயில்பொருமினியசொற்படித்து
மாலைஎனவேய்ந்து மேலெழில்வாய்ந்து வருமடவாரதமைத்தோய்ந்து
மறந்தருதிது பிறந்தலையாது மகிழ்வுறவருள்செயிப்போது
காலெகெடாருஞ் சோலையிலாறுங் கவ்வையாற்பயாவனமீறுங்
கழனிசுஞ்சும பழனியில்வாழ்ங் கர்த்தனெரிதயகாரணனே.

கட

அகவல்.

கேமிசுன்புடைகுழ் பூமியிள்மீதே
யன்னைதன்கயிற்றிற றன்னியசருவாய்ப்
பகருமுன்னாறு பகலசென்றதற்பின்
பிறத்தடனவ்வுழி சிறந்திடுமுறவோ
கோனையோமொடுத்துச் சேனெகாய்ப்புகட்டி.
மாதிடம்பெறவே சோதிடம்வினவி
மனமதமகிழ்த் தனைய மித்தருத்தித்
தவழ்ந்துகடந்து தான்வினையாடி
யற்புதமழலைச் சொற்பலபயின்னு
சொருமொகூடி கருமலர்சூடிக்
கண்ணுடையணிந்து கலைசிலதெரிந்து
வாலிபவயதாய் மதன்கலைநெடோடாக்
காமவச்சனிந்து கலவிடைநின்னந்து
கொலைகுடியிருந்த விலைமடந்தையர்த்
பனைதொறும்புகுந்தவர் மடலிடைவீழ்த்து
பொருள்புயவலிகன மருமைதனிளமையும்
வறிதேயிழந்து மதியினமறந்து
சின்னாட்சன்னைகள் செய்தலைந்துழன்று
மூப்பினிலுயர்ந்து முக்காப்படைத்து
நரைத்துடறளர்ந்து கலிக்கமுற்றொல்கி
யிருமலினைப்புப் பொருமலாலுலைந்து
தாழ்வாய்வனைந்து போழ்வாடாடிப்
பொருத்தியவினையால் வருந்திடுமித்தப்

பழநி நான்மணிமாலை.

பொய்யுடைவாழ்வை மெய்யெனவிரும்பி
யுனதடியேனு முளமெவியாம
லின்பகல்சிறிவை பெனக்கருநீரின்
யனுதினமெனை யாவாய்
மனுமுறைவழாத மெனனசற்குருவே.

கக

வெண்பா.

வேலாவலையமன மின்னாமாறீர்த்தருன்கூர்
வேலாவலையமன மின்னுசெங்கை—மாலும்
விழுத்தவரும்வன்னிதலை மென்மலர்வந்தோனும்
வழுத்தவரும்வன்னிதலை வா.

கங

கலித்துறை.

தலைவனமலை புதல்வன்பவளத் தடஞ்சடையின்
தலைவனமலை யாற்குட்பொருள்சொலுஞ் சற்குருதி
தலைவனமலை முலைவன்னியன்பன்மொற் றுணமிசைக்கா
தலைவனமலை வதுநிரவைத்துத் தவஞ்செய்க்கெஞ்சே.

கஅ

விருத்தம்.

சேதனப்பொருட்டே டமறந்தகெஞ்
சேதனப்பொருட்டே செலினென்வரு
மாதரச்சமலேனை வாழ்த்தியா
மாதரச்சமவாவை விட்டியவோ.

கங

அகவல்.

கேரிகூழ்ப்பங்கைய மென்முகமலர்ந்து
காரிதழ்க்குவனையங் கண்ணினவிழித்து
கடமிருநதவ வெயர்வதுசொரிந்தல்
கெழுந்தகைவளைக் கொழுஞ்செவிசுலுக்கி
பழுதமீதுறிய குமுதகாய்பொருந்தித்
தண்ணுறுதான வெண்ணகைகுந்திப்
புனனறுங்குமிழிக் கனதனம்படைத்து
கந்தடர்சைவலக் கொந்தனமலைய
கந்தெனுந்துய கந்தாமார்ப்ப
மற்றொருபூக்கொடிச் சிற்றிடைவொசிவச்
செத்தெனெறையனம் பறந்திரிதருமொலி
சிலம்பெனவிளங்க கலம்பெறுகணவர்தம்
தடம்புலமருவிய மடந்தையர்நிகர்க்கும்
வாவிசேர்சிவகிரி மேவிவாழ்குருபா
காதவினோதமெய்ப் போதசொருபா
துன்னுயிர்வெகினின் மன்னுபல்லுயிர்க்குந்
கடாகுமுற்றதவும் சடாகுரப்பொருளே

தொடர்பவதுன்பக் கடவிடைவீழ்ந்து
கணாகாணமற் கலங்குவருந்துமிந்
நாயேன்றனக்கு கல்வழிகாட்டித்
தாழ்மனத்தேற்றி பூழ்வினைமாற்றி
நிதமுனைப்போற்றி நினைய
மறிகொடுத்தருள்வாய் வள்ளிமோகனனே.

௨௦

வெண்பா.

மோகமடமாணர் முதுமயல்விடீய்பொஞ்சே
மாசமடமாணர் மருளிகழ்--வாகியமும்
பாதாமலம் பவமிகத்தோர் பாலுறைவேன்
பாதாமலம் பணி.

௨௧

கலித்துறை.

சமஸத்தனத்தன கந்திர்த்தகாதன் கடற்றுயின்ற
வசுததனத்தன மென்கந்தரவள்ளி யன்பனன்பர்
விமஸத்தனத்தன லார்புன்மயலில் விழார்வினைதன்
குமஸத்தனத்தன தாலெசெல்லார்க்கு கடுவரே.

௨௨

விருத்தம்.

உரத்தானைப் புயல்வண்கெல்வரத்தானை மிருத்தபுசுழ்வளர்வேலான
தரத்தானைக்கு னைமெய்ச்சுந்தரத்தானைக் கமலமெனத்தயங்கிராறு
சுரத்தானைப் பிறைகலழ்ச்சேகரத்தானைக் கினையானைக்கருணைசேர்நேத்
திரத்தானைச் சடாக்காமந்திரத்தானைப் பணிந்துவினைதீர்ப்பாய்கொஞ்சே.

௨௩

அகவல்.

சேணுறுபொரியதைத் தேமாந்னியும்
பெட்புடைவருள்கையின் மூட்புறக்கனியு
நிரம்பியவிநிலை யாம்மைமென்கனியுந்
நாமேபழுத்துதீ ததும்பிப்பொழிதரு
மாமதுவேதன் மும்மதமாக
விரும்பிசையிடற்றுச் சரும்பினமணிகொடு
படர்ந்துளதோற்ற மிடங்கணியாகச்
சோகவெம்மிடியெனும் பாகனையெறிந்து
செழுங்கதிர்க்கற்றையஞ் சேகரமலைத்து
விடாப்பெருநிறைமுக படாத்தினிலைந்த
பூமகடன்களி றுமெனவினங்கும்
வயல்சூழ்பழனி மலையில்வீற்றிருக்கு
மருமறைப்பொருளே யடியர்கணமணியே
யன்பமேவினைந்த வினியசெங்கரும்பே
மலைத்தவிண்ணவர்வனை தொலைத்தான்மருந்தே
ததிப்பவர்மனத்தினு னுதிக்குமெய்ச்சுடரே

மருவுஞ்சரிக்கு வாய்த்ததென்னமுதே
தினமுமுனது திருநெருள்புரிந்த
தமியேனகவலை தணிப்பாய்
கமழ்பூங்கடம்பணி கனகதின்புயனே.

உச

வெண்பா.

புயலிணையமேனிப் புனிதன்படைக்குஞ்
செயலிணையமேனித் தியர்க்குந்—துயாதவிர்த்த
தேவாசுகந்தந் திடமபுணமார்பாமயின்மீ
தேவாசுகந்தந் திட

உ௨

கலித்துறை.

திடத்தானவரசு லத்தையும்வாட்டிவெண் கீற்றமதோற்
கடத்தானவரசு னுக்கருள்செய்த கனகொடிக்குக்
குடத்தானவரசு வேழமென்சொல்வன்னி கோனருடம்
மிடத்தானவரசு னிக்ஞரகடற்றையு மெத்துவரை

உ௩

விருத்தம்

துவரணையவிதழமிர்த வசனகனிதைய்சிறிய சுசலசுதியிடவினையோ
பவமருவுகயவர்மிசை தினமுமதுரிதமொழுகு பலகவிதைசொல்லியிணையோ
தவமுனிவர்பரவியநின் மலரடிபையபடி மைமதி தனிநிறுவவருள்புரிவையோ
வுவமையதுமுனதுதிரு வுளமகிமையெவரறிவ ருலகுபுகழ்பரமருருவே.

உ௪

அகவல்.

குருமணிகொழித்து வருமணிநெடுந்தினை
மொய்த்தபாற்கடலிடை மெய்த்துயிலகூர்ந்த
மான்மகபதிகு காண்முகனமுதலா
மெண்ணருமிமையவ ருண்ணிறைமகிழ்வொடு
பரவிநெருங்கிப் பணியுந்தோறும்
வயங்கியபைம்பொன் மகுடந்தோய்த்தந்
தண்டைகிண்கிணிசிறு சதவகைநூபுரங்கள்
சிலம்புறவணிந்தம் புலன்களைந்துயர்ந்த
நேசர்மென்மலராற் பூசனைபுரித்துஞ்
சிவந்தநின்பாத திவ்யதாமசையை
மனத்தினுளிருத்தி காழ்த்த
கெனக்கருள்புரிவா யின்பகாயகனே.

உ௫

வெண்பா.

தேமிருத்த மாதிகொண்டேனெடுநீர்த்த குளாவென்று
தேமிருத்த மாயையும்பர் சீர்புரந்த—சாயியெங்கள்
சொதில்வந் துடுங்குகன் செழும்பதங்க ணம்புகின்ற
புத்தியன்பர் தம்பவந்நான் போம்.

உ௬

கவித்துறை.

பவங்கண கோயுடனாகுதுவஞ்சம் படர்ந்தமது
பவங்கண லார்க்கெடும் பாசஞ்செல்லாது பைத்தேன்கணிரம்
பவங்கண மாசெய் வினையும்பழனிப் பரனருளின்
பவங்கண னீன்ற ருக்ஞனமனத்துன்வைப் பாரகத்தே.

௩௦

விருத்தம்.

சுத்தகிணாகதாவடி மூத்துகங்கொழித்தலை கடற்புவிதனிற்சுருதிநா
னி, தியமுனைத்துதி செயச்செயவொரற்பமு நினைத்தனையிலைத்தருமமா
அத்தர்மெழுவற்றினிய புத்திரர்வருத்தம் தகற்றுதல்வழக்கமாவோ
எதனைவீதத்தினி லுணைப்பினும்வெறுப்பினொ டிருப்பதென்மலைக்குமரனே.

அகவல்.

மலைக்குமனத்தையோர் நிலைக்குணிந்துதித்
கணபசந்தனமணி புனகமந்தாமுலைக்
கயல்விழிமடவார் மயலினையொருவிப்
புவிபொருள்வெறுத்துப் பொய்கொலையிகழ்த்தே
யுலர்சருசருகொடு பலகனிதுகர்ந்தைம்
புலன்களைமுனித்துயர் நலம்பெறுதவஞ்செயு
மிருடி கன்பாவுங் கருணையங்கடலே
பாணபனாவனக்கு மின்பமாமுதலே
யெங்குநுவிதைந்த தங்கபூரணனே
அருணவரிக்குமுன் பரகதிகொடுத்தா
யப்பராநெடுஞ்சடை மூப்பரான்தகற்ரு
புத்துவமிருந்த வகத்தியமுனிக்குங்
சுருதருண்மைப் பொருளினையொழிந்தாய்
திடத்தமிழ்வலவர் மூட்டிதாய்தீர்த்தாய்
கரிசலினைபறுதா ஷிகஞலமமர்ந்து
கடிசுமழ்பொன்னிறப் பொடியிலைதோய்த்தங்
கினமுனையலிழ்த்த வினரிகன்படித்துத்
துளிமதுவருந்திக் களிசிறந்துறங்கு
மெழிலாக்நற்பகப் பொழில்சுருமுலின்
மேவியசுரர்க்குத் தீவினைதவிர்த்தாய்
நித்திரமுனது பதமஸர்பணியு
வடிமையையான்வ தரிதோ
வடிவுறமான்மகன் மருவுகாதலனே.

௩௨

வெண்பா.

தலமந்தாரந்திகைக்குத் தானயமுற்றோங்க
வலமந்தாரந்திகைக்கும் வண்டோட—கொலையுணர்
மெத்தமலைத்தேவெருவ வென்றோயமாதவர்பூ
சித்தமலைத்தே கிகா.

௩௩

கவித்துறை.

காதலங்கார முலை மறைத்தேவிழி காட்டிவருந்
தீதலங்கார கலையார்விலினுட் சிக்குவரோ
போதலங்கார மறையோனைக்குட்டிய பொற்காத்தான்
மாதலங்கார கல்வானெங்கனுந்திகழ் வானப்போ.

விருத்தம்.

வானமதிப்பிறை வார்பவனச்சடை மாலிமறைகுமுனான்
நானமொழித்திற னேகியசறகுரு காதவினைத்தொடர்பா
லீனர்தமைப்புழ மாமலுனைத்தொழ வேழைமுனைத்தயாதி
தானதொழித்து வீவேகமெனக்கரு னாதிமறைப்பொருளே.

நடகு

அகவல்.

பொருளினென்றறியாப் புண்மையேன்மனத்து
ளிருளினையகற்றி யீன்பமெய்ஞ்ஞானத்
திருவினக்கேற்றித் தினமும்கிலங்கின்
சருளெனுசெய்வார்த் தவ்வுழிவந்து
குடியிருத்தென்னை யடிமைகொண்டான்றா
யகரியம்புலி யறுகுமணிந்து
மனனியசுனை மறை மாநெருபுறந்தழிதூச்
சிகிலுளே நங்கிச் சிவனறினப்போன்று ம
வளையுந்தகிரியு மருவுதலாலு
கெடுத்தவர்கண்டந் தெருங்குதலாலும்
வனகொளலாலு மாளெனநின்ற
மெண்கணியங்குற விருககலையினன்னை
வாழவாரணம் வளரப்பாரித்
தனனமுயாததோன றன்னைநிகாததும்
கோகிலமொலிப்பக் கொழுமபலந்தாகும்
மகிழ்வேய்த்ததனன் மதனனைகோந்துந்
தகுருகாடக தகரமாமேற்றான
தொத்தண்டமுத்தொட் டென்றனைப்போன்று
மிலகியபழனி ிலைதனிவிறையு
நித்தியாகந்த நிமலசொருபா
வுத்தியானத்தோ நெழுகொந்தனக்க
திறல்வடிவேற்கட் குறமகன்புனக்க
கனபமென்முலைதோய் கனகதடமபய
துங்கமனோகர மயன்னைலோலா
சிறைவரிச்சரும்பர் நிறைமதுவருத்திப
பராகம்பூசி வீராகம்பாடிக

பழநி நான்மணிமாலை.

கக

கணங்கொடுபயில்பைங் கடம்பின்
மணங்கமழ்தொடைபுரண் மார்பசுந்தரனே.
வெண்பா.

கக

தரங்கவலைமாறவரங் தந்துலங்குவானோர்
தரங்கவலைமாறவரங் தந்து—புரந்தவணர்
சன்றுமறவா கவந்தொலைத்தோன் றன்னொஞ்சே
யென்றுமறவா திரு.

கக

கவித்துறை.

இருதனந்தந்தமி னூர்சிமிழ்கண்கணை யின்பாடை
மிருதனந்தந்தமி னைந்தமுத்தம்பொரு வேசையர்பால்
வருதனந்தந்தமி னைப்பிணிதேடு மயலகற்றிக்
கருதனந்தந்தமிழ் கற்பித்தருள்கரர் காவலனே.

கக

விருத்தம்.

காவலருமளர்மதுவுண் டளிகன்பாடக்
களித்தமயினடிக்கவன்னங் கருகிகோக்கு
மாவனஞ்சூழ்பழனிமலை முருகாசற்று
மனமிரங்காவகையேது வாதோருதோ
பாவிலழுத்த தல்செவிகேளாதோவொன்று
பகராயோவுனக்குமெற்கும் பகைமுன்னுண்டோ
நீவருதற்கிதுதலையோ தருமந்தானோ
நீன்கருணைமதுரிதமே நிறைந்ததேனே.

கக

அகவல்.

தேனினைமுரன்று செழுமதுவருந்துங்
கானமர்சினைமலர்க் கத்திகையிலைந்து
தனியகிற்புகையுந் தகரமுமனைந்து
பணுகுமான்மதமு ம்பொலிவுநீலிக்
கொண்டலுந்தெண்டினை கொழித்ததென்னறலும்
வின்கொடுபொழிலும் வென்ககெய்த்தொழுதி
நிறையிருள்வளர்ந்த நீன்கருங்குழலும்
கறையிசைந்தவிர்பிறை சிறைகிடைந்தனைய
திருதுதலுத்தின் சிலையெனவனைந்த
புருவமுமறவி போற்கொலைப்பின்று
திருத்தவேற்படையினை வெறுத்துமைதோய்த்திரு
புறத்தினுந்தாவிப் பொருவரிவிழியுங்
குமிழ்மென்மலனெனக் குலவியழுக்கு
மமர்செயுமதன்ற னழகுநோக்குதற்குத்
தொகுத்தகான்மறையோன் றொல்லகாதனில்
வருத்ததர்ப்பணமென வயங்குகபோலும்

வன்னைவார்செவியும் வனமுருக்கிதழும்
 கன்னவிழாம்பற் கவினுறுவாயுந்
 தண்ணிலகெரிக்குந் தானவெண்ணையுந்
 பண்ணினுமதரப் பசுக்கிளிமொழியும்
 விழுமியகிரண முழுமதிமுகமும்
 வழுவகல்வளைபோல் வாய்ந்தகந்தரமும்
 கரும்பெனத்திரண்ட கனதடப்புயமும்
 இருந்துமம்புலத்தைச் சேற்றிடைவீழ்த்திக்
 கடகமுஞ்சரியுந் கனககங்கணமுஞ்
 சுடர்மண்பதித்த தொடியுமீதணிந்த
 கரமும்பவனக் கடிசையிற்சிறந்த
 வீரனுஞ்சிகர மேருவைச்சினந்தென்
 பொருப்பினோடெதிர்த்து புக்முகவேழ
 மறப்பினைக்கடிந்து வாகைகொண்டயிர்ந்
 குடத்தினைப்பழித்துக் குவிந்தடிபரந்து
 புடைத்திறமாந்து பூரித்தெழுந்தங்
 கிடங்கொதெதும்பி யினகதியசுணங்கு
 படர்ந்துமாதவத்தினர் பலருமயங்க
 முனைகறுகறுத்து முதிர்ந்தசொஞ்சாந்து
 பணிநீர்க்களபம் படிந்நிமிர்ந்து
 வாரணியணிந்த மகரயாழிணைத்த
 பூரணமோக புனதிதமுலையு
 மெறம்பினதொழுக்கென விசைந்தவுரோமமு
 நறம்புனற்கழிநிகர் கலங்கொளையு
 மினோளுர்தம்மனஞ்சென் நேறுதற்ககைத்த
 வளமிருபடியென மருவியமீடிப்பு
 மாலினந்தனிரினு மழகியவுதரமு
 னுலினுமெலிந்து துடங்குசிறிதையுந்
 புடைவைதாங்கிப் புடைபகன்றாவின்
 படநிகர்த்திழைகள் பயிள்கடிதடமும்
 நயந்தவரம்பையை ககைத்துயர்தொடையும்
 வியன்சினைவராலெனு மென்கணைக்காலு
 மணிச்சமலரை யனுக்கியசோகந்
 தனைக்கடுகித்தமாத் தனிரினைவாட்டிச்
 செய்யபஞ்சுட்டிச் சில்லரிச்சிலம்புந்
 துய்யகிண்கினியுந் தொனித்தபொற்பதமு
 மன்னகன்னடையு மின்னலினியலுந்
 தன்னியவஞ்சத் தொழிலுமாயமும்

பெற்று விளங்கிய பெண்களைவிரும்பிப்
 பற்றியமயலாற் பரிதவித்துமுன்றுங்
 காலகடோறும் கனல்வனைத்தெரியும்
 பாலையேபோன்ற லீலையிலவீழ்ந்துஞ்
 சேனையிகழ்ந்துத் தியனாப்புகழ்ந்துஞ்
 சாலவருந்தித் தனர்த்தலையாம
 லுன்றனைக்கருதி யுவந்துபேரின்பத்
 தென்றமிழ்பாடிநின் சேவடிபாவி
 வந்தனைபுரிய மகியெனக்கருளிச்
 சிந்தைவெங்கவலை தீர்த்தெனையான்வாய்
 பழனுபரிவாழ் பரமசொருபா
 குழகாபுனித குமாரசடாட்சர
 முதல்வாசகன் முகசரவணபவ
 சதுர்மாமறைமுடி தனிலுறைகுருபர
 தெய்வகுஞ்சரிபுணர் திவ்யவினோதா
 னைவமென்பெயருடைச் சமயவானந்த
 மோனமெம்பீர முழுமெய்ஞ்
 ஞானதண்டாயுத நாதாவிராத்தே.

சு 0

வாழி விருத்தம்.

முருகன்வாழிநிமலவேத முதல்வன்வாழிமோனமே
 கருதும்யோகர்மனதின்கேவு கமலபாதன்வாழிசீர்
 தருகலாபமயிலும்வாழி சமரவே லுட்காழிமான்
 மருகன்வாழிபழனிஞான வரதன்வாழிவாழியே.

வேறு.

அருணவொன்சடை முடியில்வெம்பணி யவிர்செழும்பிறை சூடுமோர்
 பரமர்தஞ்செவி தனிலரும்பெரிஞன் பகருயிங்கிதன் வாழிநீள்
 கருணைதங்கிய நயனபங்கய கனகதின்புயன் வாழிவான்
 டருவுமங்கையர் தொழுவருக்குற வுனிதைகுஞ்சரி வாழியே.

பழனி தான்மணி மாலை

(முற்றிற்று.)

கடவுள் துணை

பழகாபுரி

10-11-1971 கனம் பொருத்திய

மார்பழக்கவிச்சிங்கதாவலரவர்களாலியற்றிய

திருப்பழனி வெண்பா.

காப்பு—வெண்பா.

திருமேவும்பைந்துளபத் தேனலங்கண்மார்பன்
மருகோன்பழனிவெண்பா மாலைக்—கொருமாரன்
கைக்குஞ்சாமுகத்தான் கட்டழலுய்த்தானருள்செங்
கைக்குஞ்சாமுகத்தான் காப்பு.

தூல்.

மின்னர்வெண்மாமதியும் வெங்கநிகோனூந்தொழுது
பன்னாருமேத்தும் பழனியே—யொன்னார்
மனந்தமொழக்கரத்தார் வைவேலாற்பண்டு
சினந்தமொழக்கரத்தார் சேர்பு

அம்முதில்வின்மானையொத் தாழியுண்டன்னுஞ்ஞழல்போற்
பம்மிமழைபெய்யும் பழனியே—பெம்மைநிலை
காட்டுங்கருத்துடையார் காடோறும்வஞ்சர்தமை
வாட்டுங்கருத்துடையார் வாழ்வு.

மாலரவிலீழ்வதுபூ மாதேவ்வுயிர்க்குழைப்
பாசருள்வதொக்கும் பழனியே—கோலவரிப்
புன்னமருந்தாமமலர் பொற்புபத்தார்முற்பலத்தைத்
தன்னமருந்தாமமலர் சார்பு.

வாய்த்தமலைவென்னுல்லோர் வண்புகழ்போலோங்கியெங்கும்
பாய்த்துநிரம்பும் பழனியே—பாய்த்துதொழா
வஞ்சத்திருக்குமத்தர் வன்பிணிநீராடியார்
வெஞ்சத்திருக்குமத்தர் நேர்வு.

வார்தடத்தாறந்தியபன் மாமணிவான்விந்கெதிரிவீற்
பார்ப்பிடித்ததொக்கும் பழனியே—போர்வினைக்குஞ்
செங்கட்குறவர் திருக்குமகமானன்பான்பர்
தங்கட்குறவர் தலம்.

தத்தபுனலார்ப்புமன்னர் தாமுமுமார்ப்புந்கிசையோர்
பத்தநிறைந்தோற்கும் பழனியே—முத்தரூநர்
தங்கவருமாதரத்தார் தானவர்தமாலிமுழு
துங்கவருமாதரத்தார் தோய்வு.

க

கடிகயறோறுமணி கொண்டிறைப்பதென்னமன்னர்
பாடிவினாதுற்றும் பழனியே—தேடியிக
வீரூனனத்தார் விபுதர்மலத்தர்புக
முரூனனத்தா ரகம்.

61

வண்ணகெடுஞ்சோலைமலர் வாய்வின்டுமிழ்த்தசெந்தேன்
பண்ணைதொறும்பாயும் பழனியே—விண்ணகர்ரு
முசிறபடைவீட்டினா சன்றவுணர்கொண்டவஞ்சு
மாறுபடைவீட்டினா வாழ்வு.

அ

மென்னக்கடைசிபர்கான் மென்கணங்கண்டாமெந்நு
பன்னைத்தொளிக்கும் பழனியே—யுள்ளத்தின்
மோனங்குறையா முனேவருவார்பாவினப்பாற்
ரூனங்குறையார் தலம்.

க

மாவயலீர்தோய்கடைசி மாநிழிலைமன்னர்புனற்
பாவையொன்றேத்தும் பழனியே—பூவயன்மாள்
யோகமுனிவோ ருளமகிழ்த்தானவர்து
ளாகமுனிவோ ரகம்.

அ 3

கொங்கவீழ்ப்புழம்பண்ணைகல்லோர் கொண்டநிறைசெவ்வமெனப்
பைங்கடிர்பெற்றோற்கும் பழனியே—பொங்குமொளி
தங்கானனைனைத்தார் தந்தகந்தரன்பர்ப்பந்த
வெங்கானனைனைத்தார் வீடு.

க க

மிக்கசெற்கொய்தேதொழுவர் வேய்ந்துனபோர்பல்கிர்போற்
பக்கமெலாந்தோன்றும் பழனியே—தக்கபொரு
னொன்றதுகண்டங்குறுத்தார்க் கோதினாவெஞ்ஞர்மரமாய்
நின்றதுகண்டங்குறுத்தார் நேர்வு.

க 2

சொருமையேற்றற் றெளிக்குசெற்போர்கார்தவழ்பொற்
பாரவனாசேரும் பழனியே—வீர
மடுத்தவருமயிலா ரன்றுகிரவுஞ்சு
நடுத்தவருமயிலா ராடு.

க ௩

சொற்பழதநீர்த்திரப்போர் தன்பறத்தந்தஞ்சகட்டார்
பற்பலர்வீட்டுய்க்கும் பழனியே—பொற்பதும்க்
கைக்கும்பதனத்தார் காதலில்வீழாமலெனை
வைக்கும்பதனத்தார் வாழ்வு.

க ௪

திருப்பழனி வெண்பா.

கள,

செங்கயல்வாட்கண்ணார் திருமணிமாடங்கடொறும்
பங்கயமாண்மேலும் பழனியே—துங்கவுல
செல்லாமதிக்குமா லீன்றசுதன்வஞ்சகர்பார்
செல்லாமதிக்குமான் சேர்பு.

கடு

திங்கடபிறைபொழிந்தமேற் சேர்தொறுங்கொக்கென்றுகெண்டை
பங்கயதானிக்ஞம் பழனியே—தங்கத்த
பைக்குஞ்சுகொழுநன் மாமணியின்னுத்தொடிஞ்
பைக்குஞ்சுகொழுநன் காப்பு.

கக

ஆடனங்காண லலந்தென்பொழியவண்டு
பாடமயிலாடும் பழனியே—காடரிய
வேதங்கடந்தார் விரிகடலுண்டொற்றினிய
போதங்கடந்தார் புரம்.

கள

வீறியபூக்கனிகள் வீழ்ப்புனல்வாளை
பாறிமுகில்தீறும் பழனியே—பேறினிய
பத்திவரத்தோரகத்தார் பைத்தமிழ்வல்லோர்பரவுஞ்
சித்திவரத்தோரகத்தார் சேர்பு.

கஅ

தன்புறமுத்தம் தனைக்கருவென்றோகிமங்கன்
பண்பினெடுகாக்கும் பழனியே—வண்பிழைக
மரத்துதிருவந்தார் சிந்தைதனில்வாழ்பரமன்
ஞரத்துதித்துவந்தார் சார்பு.

கக

கோட்டகமாந்தாய்முனிழ்மென் கொங்கைமுகமலர்ந்து
பாட்டளிகட்கட்டும் பழனியே—பூட்டிகன
வட்டவிரதத்திருந்தார் வாடமுனிந்தாரடியா
ரிட்டவிரதத்திருந்தா ரில்.

உ௦

வில்லெடுத்தவேளை வீளிப்பதுபோற்குதமெல்லாம்
பல்லைக்ககாட்டும் பழனியே—செல்வமுற்று
வாழும்பரங்கிரியான் மண்ணளந்தோனும்பணிந்து
சூழும்பரங்கிரியான் ரெய்யு.

உ௧

சேனகழிற்கெண்டைபுவி சீறிவிண்ணின்மேல்விடுத்த
பாணமெனத்தாவும் பழனியே—பூணுவனை
யாரத்தமைவா னளகவள்ளிகும்பதன
பாரத்தமைவான் வதி.

உ௨

காந்துகதிரைத்திருமால் கைத்திரியென்றிடங்கர்
பாந்துபரிகஞ்சூழ் பழனியே—யேந்துமுலைக்
கோட்டமரமாணர் சூழாம்பணிவள்ளிக்காக
நீட்டமரமாணர் நிறைவு.

உ௩

இச்சைமடவார்குழற்கூட்டி டுன்புகைகாடொன்றுகுன்றிற்
பச்சைமயிலைமும் பழனியே—வச்சிரற்கு
விண்ணித்தாரம்புயத்தார் வேதன்சிறைதவித்தார்
பண்ணித்தாரம்புயத்தார் பற்று.

உச

வான்மணிமாடங்கனிந்தார் மான்பாற்கடலமர்ந்த
பான்மையெனமேவும் பழனியே—மேன்மைதரு
மோதமுடிவானோர் புனிதருங்காணத்தரிபா
தீதமுடிவானோர்செறிவு.

உரு

வேறு.

வெய்யவனாற்காய்த்தொந்த வெப்பகற்றல்போற்கொடிகள்
ஐயமடிகேதாயும் பழனியே—பொய்யறவர்ச்
சித்தஞ்சலிப்பார் திருக்கற்பாய்வஞ்சொன்றிற்
சித்தஞ்சலிப்பார் செறிவு.

உசு

வார்த்துணமென்கொண்கைகல்லார் வான்சிலைகொண்மாமுதத்தைப்
பார்த்துமதியஞ்சும் பழனியே—கூர்த்தகழை
வாய்த்தகரவானைத்தான் வன்மறைகடறும்பவள
வாய்த்தகரவானைத்தான் வாழ்வு.

உள

பூமணமுயின்னார் புணுகுமணமும்புலவோர்
பாமணமும்வீசை பழனியே—சேமமொடு
வாரியசையும்பெருமான் மானுகிறத்தோன்பாவ
வாரியசையும்பெருமான் வாழ்வு.

உஅ

பூங்குயில்கேட்பச்சகமும் பூவையுமாதங்கழை
பாங்குபெறவோதும் பழனியே—யோங்குங்
கணகமயக்கோட்டுவார் கற்பகாடாடும்
கணகமயக்கோட்டுவார் காப்பு.

உக

ஏடலர்த்தபூந்தா ரிறைமறுகெளங்கயங்கள்
மாடலங்கனார்க்கும் பழனியே—நீடுமின்ப
வான்மலைமாதங்கத்தான் வண்கனிக்காப்புவலஞ்செய்
வான்மலைமாதங்கத்தான் வாழ்வு.

உ௦

வெவ்வடிவாய்வேல்வேந்தர் வீதிதொறுமாமுரசம்
பவ்வமெனவார்க்கும் பழனியே—செவ்வியசீ
ருன்னமுருகா னுறுதியிலாதார்க்குஞ்சே
ருன்னமுருகா னுறைவு.

உ௧

வேணிமுனிகோருமயன் மீறமடவாரினிய
மணிபலபாடும் பழனியே—சேனியிப்பூஞ்
செய்யவினங்கற்பகத்தான் நேவர்புடைருழ்த்துதி
செய்யவினங்கற்பகத்தான் சேர்பு.

உ௨

திருப்பழனி வெண்பா.

கக

ஆசையொடுகேட்பினுங்கண் டாலுந்துதித்திடினும்
பாசவினைதிர்க்கும் பழனியே—சேசருளத்
தென்றமொழியா ரிகழ்படிநர்க்குட்பொருளீ
தென்றுமொழியா ரிருப்பு.

௩௩

உஞ்சகெடும்பாவ மயக்கையெல்லாந்தீயினிட்ட
பஞ்செனவேசெய்யும் பழனியே—குஞ்சரமோர்
வேலைமுனமேவினார் மெய்யுறழ்முன்னீர்கவற
வேலைமுனமேவினார் வீடு.

௩௪

புத்தியிலராயிருந்த போதினுங்கண்டாலுடனே
பத்தியையுண்டாக்கும் பழனியே—முத்திதருந்
தாரகவிநாயகனார் தந்துணைவர்மெய்யருள்வித்
தாரகவிநாயகனார் சார்பு.

௩௫

ஆர்வமிருத்தேபரவு மன்பர்கட்குமெய்ஞ்ஞானப்
பார்வைகொடுத்தாளும் பழனியே—போர்வடிவேற்
கையான்மலைவில்லான் காதலனைன்மீதுமனங்
கையான்மலைவில்லான் காப்பு.

௩௬

வண்டுநெழ்முதாநில மங்கைகதிர்வான்பகவும்
பண்டுதொழுதேத்தம் பழனியே—தண்டணிசெங்
கைக்குரவனம்பரமன் கன்னிமணாளன்சிகழி
கைக்குரவனம்பரமன் காப்பு.

௩௭

ஊமலர்கொண்டுபிர மேந்திரனார்முன்முறைதப்
பாமலினிதேத்தம் பழனியே—கேசரநறை
யோதிதருமகத்தா னும்பணியேவன்பருக்கே
யோதிதருமகத்தா னார்.

௩௮

சித்தியகாதன்றன் னினைவுநிறைவேறவிருப்
பத்தொழுகிக்கும் பழனியே—சித்தாது
வந்துபொருந்தண்டத்தார் மாற்றலர்கென்னிட்டொழிய
வந்துபொருந்தண்டத்தார் வாழ்வு.

௩௯

சுத்தமதியாளனெனும் சொன்னருத்தன்றீமைதணப்
பத்தனிரின்னேத்தம் பழனியே—சித்தபெறி
யொன்றுதருமங்கலையா ருள்ளுவப்பஞானநிலை
யொன்றுதருமங்கலையா ரார்.

௪௦

மாதவத்தான்மிக்கவஞ்சி மன்னவற்குமுன்புதிநம்
பாதமுத்திகக்கும் பழனியே—பேராத
வராகவலையான் மறந்தாணாப்பின்செல்
வராகவலையான் மனை.

௪௧

வந்தித்தோரீன்பநிலை வாழ்வுபெறவாயிலைந்தம்
பந்தித்தோர்போற்றும் பழனியே—சந்தத்
தருக்கானகமலையான் நன்குருமெய்வஞ்ஞானத்
தருக்கானகமலையான் சார்பு.

ச௨

ஆதாவிதாமென் றடைபவர்க்குச்சிந்தைதருதும்
பாதவகைதந்தான் பழனியே—வேதகய
சாரமறைவாக்கினான் நண்டமிழ்வேந்தற்குமுன்வி
சாரமறைவாக்கினான் சார்பு.

ச௩

சேராயவேன்வி செய்யிடனெனாம்வேத
பாராயணர்கூழ் பழனியே—பேராசை
சிந்திப்பவந்தடுப்பார் தேவாதிதேவகெனச்
சிந்திப்பவந்தடுப்பார் சேர்வு.

ச௪

காதலிலைந்திக் கதிககரஞ்சேர்வதற்கோர்
பாதையெனவோங்கும் பழனியே—மோதுதிறன்
மாகந்தரமாட்டார் மைந்தரடியார்க்கொருமும்
மாகந்தரமாட்டார் வாழ்வு.

ச௫

மோசவினைவெம்பகையை மோதிவெல்லுஞ்ஞானிகட்கோர்
பாசறையதாரும் பழனியே—பூசித்
தவர்முன்வரமறையான் சந்ததமுநன்மா
தவர்முன்வரமறையான் சார்பு.

ச௬

மைந்தரகலந்தொறும்பொன் மங்கையுறவிந்தனை
பந்தியிர்தோண்மேவும் பழனியே—சிந்தைகெறி
யன்புங்கவர்கோமா னன்னவர்மாறீந்தோர்கே
யன்புங்கவர்கோமா னார்வு.

ச௭

அஞ்சாசகின்றுயுமா ஞாயபருந்துக்களித்தோர்
பஞ்சாததுண்மேவும் பழனியே—கஞ்சன்
மதயிறகப்போதவித்தான் மாமருகவேடா
மதயிறவப்போதவித்தான் வாழ்வு.

ச௮

உம்பருறையும்பதியு மொப்பலவெடைப்பலகை
தம்பரவவாரும் பழனியே—செம்பதும்
கந்தவிரும்போதகத்தான் காதலுறுமைத்துனன்சோ
கந்தவிரும்போதகத்தான் காப்பு.

ச௯

நீர்மலிமுத்தங்கொழிக்கு நீடுகடலாடைபுனை
பார்மகன்கண்போலும் பழனியே—யோர்மும்
மலகவனத்தலைவன் மாலினர்காணுவா
மலகவனத்தலைவன் வாழ்வு.

௧௦

கேறு

செஞ்சுடர்மாடக்கொடியுந் தேறுமன்பாசிரந்தயுமின்
பஞ்சிதமேற்றுன்னும் பழனியே—விஞ்சுகன
லொத்தருணக்கடலா லொல்குநிறல்வா குழை
தித்தருணக்கடலார் சேர்பு.

௮௧

சந்தந்தியிர்மூலையார் தாமுந்தறவேளார்
பந்தங்கெடுக்கும் பழனியே—சுந்தரஞ்சேர்
மீனத்துவசத்தான் மெய்ப்புதல்வியேய்விமல
ஞானத்துவசத்தா னா.

௮௨

வெற்பஞ்சலிம்முகொங்கை வேளசாரும்பு
பற்பஞ்சமைக்கும் பழனியே—முற்போ
துறுகிவரம்பற்றா ருளத்தன்கா
மிறுகிவரம்பற்றா ரிருப்பு.

௮௩

சேலுத்தசெய்யுட் டிரிபகடுப்பம்பாடும்
பாலரததமேயும் பழனியே—வாலிதுப்பைக்
கைத்துப்படைத்தார் கனிந்துதந்தோன்கி
வைத்துப்படைத்தார் மனை.

௮௪

நெய்தலைப்பிரிந்த நேரிழையாருறு துறும்
பாயல்வெறுக்கும் பழனியே—நையவருட்
பேரதவானந்தத்தான் பூவயன் மாறேயநி
யாதவானந்தத்தா னாவ.

௮௫

முத்தாரக்கொங்கையரு முல்லையிலமாக்களு மின்
பத்தாவைப்போற்றும் பழனியே—கொத்தா
செழுந்தம்பயந்தாரார் தேசிகரையேற்குந்
செழுந்தம்பயந்தாரா ரீர்வு.

௮௬

கானம்பயிள்ளிருழ் கானமலரினுந்தடத்தும்
பானந்தியிரும் பழனியே—கானன்
பதுமாதனத்தார் பரிவுமுறர்கொஞ்சாம்
பதுமாதனத்தார் பதி.

௮௭

காவமும்நயமஞ்ச காவியங்கனானவுந்தேம்
யாவலர்வாசிக்கும் பழனியே—யாவல்
வடிவாகுமாகடம்பர் வாழ்த்துட்கொனார்தேன்
வடிவாகுமாகடம்பர் வாழ்வு.

௮௮

வாணிதத்தையொத்தமொழி மாதரும்யாழ்வலவரும்
பாணிதத்தைக்காட்டும் பழனியே—தாணினைத்தோர்
தீங்கக்கடத்தழைத்தார் சிந்தாமவள்ளிக்காக
வோங்கக்கடத்தழைத்தா ரார்.

௮௯

தேனுலவுபூஞ்சுழலார் சிந்தாமுன்கன்றினும்
பானுகரேகும் பழனியே—வானவர்கோன்
கத்தந்தாங்கத்தான் கைதொழுதேத்துஞ்சுதர்வே
தத்தந்தாங்கத்தான் சார்பு.

௬௦

வெங்கியபூவாவியினும் வீறபுலவோர்மனத்தும்
பண்டைபோசிக்கும் பழனியே—செல்வநிறை
வஞ்சிகரத்திருப்பார் வைப்பதமமன்னவன்செய்
யுஞ்சிகரத்திருப்பா ரார்.

௬௧

மாணிகர்த்தவியி மங்கையர்சொற்குஞ்செவிக்கும்
பானகமெக்கும் பழனியே—கானமலர்
தானகரத்தான் தவத்தினுயர்வோர்பணிநா
ருனகரத்தா னகம்.

௬௨

தண்ணக்கட்பேதையர்சொற் சாரமும்புகப்பொழிலும்
பண்ணைகடுக்கும் பழனியே—விண்ணிற்போங்
கோட்டவிரும்பிறைவன் கோட்டுமுதத்தாருகனை
வாட்டவிரும்பிறைவன் வாழ்வு.

௬௩

போயவனசத்திரமும் போர்வினையாட்டாடவரும்
பாயசமுழுட்டும் பழனியே—தூயர்புக
முட்டதிரும்ங்கைத்தா ரம்புயப்பொற்பாதியை
விட்டதிரும்ங்கைத்தா ரில்.

௬௪

கோட்டுத்தபூம்பொழிலும் கூறாஸ்கோர்கஞ்சமும்
பாடலக்காணாதும் பழனியே—நீலேசர்
வாட்டுகைகைத்தான் மார்பிடந்தோனும்பாவுள்
தாட்டுகைகைத்தான் சார்பு.

௬௫

வாசங்கமழ்கமல வாவியின்னார்புயமும்
பாசம்பிணையும் பழனியே—கேசர்
தரும்போதவாரியனார் தங்குமளிதன்னால்
விரும்போதவாரியனார் வீடு.

௬௬

மேவும்பெரியர் வினையகத்தாவகத்தும்
பாவம்தவிரும் பழனியே—யாவுள்
தருமஞ்சனத்தார் தவமுனிவோராடகம்
திருமஞ்சனத்தார் செழிவு.

௬௭

கோதையர்பூத்தாங்களினும் கும்பமுலைமீதமரும்
பாதசாரகட்டும் பழனியே—போதகை
சேட்டுமெழுமாதவத்தார் தேடமலர்மாவவிரு
கோட்டுமெழுமாதவத்தா ரார்.

௬௮

காலந்தெரிமவருங் காணையருமந்தத்தார்
பாலன்பொருவும் பழனியே—ஞாலத்
ததித்தவரத்தர் துணிந்தெனையானச்சம்
மதித்தவரத்தர் மனை.

௬௬

முல்லக்கோதண்டவல்லோர் மொய்ம்பினுங்கோவீதியினும்
பல்லக்கடாமும் பழனியே—மல்லைக்கோட்
டோதியறமோதினா றோங்குமருணதிரிக்
காதியறமோதினா ரார்வு.

௭௦

கூருந்தவத்தினருங் கோவுமதிக்கவலைப்
பாங்கடக்கும் பழனியே—வீரன்
தருவான்முத்தாரத்தான் தன்றுணைவன்மார்பி
னருவான்முத்தாரத்தா னுமே.

௭௧

வீரரசர்வேல்களினு மேவுசெற்போர்நீழலினும்
பாறலமரும் பழனியே—கறுபொருள்
மாதரவாவான் மயங்காமையத்தெனக்கோ
ராதரவாவா னகம்.

௭௨

தோடவிழ்மென்பூவளிக்குந் தோகையர்ரித்தத்தினுக்கும்
பாடலியங்கூட்டும் பழனியே—கேடறுசீர்
மண்டுகலந்தருகன் மாமுலைமான்மாணையங்காட்
கண்டுகலந்தருகன் காப்பு.

௭௩

அஞ்சொன்மடந்தையரும் பாசகருமேற்றகதம்
பஞ்சந்தணியும் பழனியே—செஞ்சுடர்வே
னீங்காதாரத்தமைந்தார் கேடரியமுவிர்ண்டா
யோங்காதாரத்தமைந்தா ரார்.

௭௪

ஆர்த்தடர்க்குமல்லுருங்கற் றாய்ந்தபொறையானர்களும்
பார்த்திபத்தைநேரும் பழனியே—சேர்த்துரத்தி
ஸப்போதுமாதரித்தா ராதிவிண்ணோரியாவனாய்
மெப்போதுமாதரித்தா ரில்.

௭௫

வேறு.

மங்களமாதங்கியன்னல் வாழத்திசைமேலோர்குழியிப்
பைங்கயிலேபோ லும் பழனியே—பெங்குமொன்றாய்
கின்றவிருதாரத்தார் செயத்தொழெருவா
னின்றவிருதாரத்தார் கேர்வு.

௭௬

மாலசெறிந்தத்தியர வந்திகழ்ந்தாரங்கொகோ
பாவிமுடிபோலும் பழனியே—தாஸிசைச்
சோனமயக்கார் தொழுங்குமுலார்பாளேழை
யேனமயக்கா ரிருப்பு.

௭௭

வண்ணவயன்மொய்கதிரான் வாழ்ந்தமுதவேரிகொண்டு
பண்ணவந்நாடொக்கும் பழனியே—நன்னுசுவ
யோகவருவித்தகத்த ரோங்குகங்கைநற்கோற்
புகைவருவித்தகத்த ரார்வு.

௭௮

விஞ்சுபுலவோர்குழுமி வேண்மேலிடந்தந்துயர்ந்து
பஞ்சதருநேரும் பழனியே—மஞ்ச
விரவுமணியாண்டலையான் வீகடன்ஞாலம்
பாவுமணியாண்டலையான் பற்று.

௭௯

மேலுயர்வினமஞ்சுதுழாய் மென்றோகவாழ்ந்தருட்கோ
பாலனாரம்போலும் பழனியே—நீலநிறத்
தானவையேற்றார் தவமறந்துளார்தமைமெய்த்
ஞானவையேற்றார் நகர.

௮௦

மங்காவனம்பொருந்தி மாவாரணம்பயின்று
பங்கேருகனும் பழனியே—கொங்கார்பூஞ்
செச்சையவிராகத்தார் சிந்துமாமனைத்தழுவு
நிச்சையவிராகத்தார் நேர்வு.

௮௧

மாசாரந்தசேடலிர்ந்த வல்லவைமேவுந்திறத்தார்
பாசாங்குசனும் பழனியே—தேசார்
தருங்கஞ்சமுசத்தார் தார்பகுடவானோர்
நெருங்கஞ்சமுசத்தார் நேர்வு.

௮௨

உற்றவிரதம்பலின் ஞோயாப்பொறிகடந்து
பற்றனுகார்போலும் பழனியே—முற்றியசீ
ரோங்குமாறங்கத்தா ரோர்பதின்னெட்டாயகெடுந்
தின்குமாறங்கத்தார் சேர்பு.

௮௩

துன்றுகங்கைமாலருக்கந் தூயதண்ணங்கொண்டானோர்
பன்றிவகாசாரும் பழனியே—வென்றிறடந்
தானமருந்தோகையினர் தாமவள்ளிதன்னதா
பானமருந்தோகையினர் பற்று.

௮௪

சீர்ப்பெருமான்மெய்தழுவிச் சேன்பொலிந்துகோங்கவனம்
பார்ப்பதிபோலோங்கும் பழனியே—நீர்ப்புவன
வஞ்சமென்பதஞ்சிவந்தார் வைகலும்பூசிப்பதனாற்
கஞ்சமென்பதஞ்சிவந்தார் காப்பு.

௮௫

சாந்தமணியுங்கொழூத் தாங்குதலால்விவ்வனம்
பாந்தளிதையோலும் பழனியே—காந்தி
திசுழங்கனவேலான் சிந்தைதனிற்சற்ற
மிசுழங்கனவேலா னில்.

௮௬

ஆண்டுசெங்கோன்மேய்மதுரை யார்த்தமழிவனம்
பாண்டியனோரும் பழனியே—வேண்டி.
வழுத்தவிருந்தாரணியார் மாதவர்பொன்னாடர்
வழுத்தவிருந்தாரணியார் வாழ்வு.

அள

அம்பரவமொய்ப்பலகை தாமைபெற்றசெவ்வனம்
மம்புகடல்போலும் பழனியே—வெம்பொறியோ
ரஞ்சன்களிப்பா ரடியென்புன்சொற்கவிக்கு
நெஞ்சன்களிப்பார் நிறைவு.

அஅ

செய்வவனைமேவியலை சேர்த்தாறுறுஞ்சயனப்
பையரவன்போலும் பழனியே—தையலர்கண்
மைவசமயங்காப்பான் மைப்பொருளன்போர்க்கருவான்
சைவசமயங்காப்பான் சாப்பு.

அக

ஆரமணிகொண்டிசைதேர்ந் தங்கலேழுந்தேதடங்கள்
பாசதிபோல்வாமும் பழனியே—சீருலவு
கந்தமலையான் கருதுமென்றன்றீவினையைச்
சிந்தமலையான் செறிவு.

க0

மாற்ககமாய்கென்னையல் வன்கமலேதோன்றிமடுப்
பாற்கடலுமொக்கும் பழனியே—மேற்ககனன்
துன்றும்பலங்குன்றார் சோதிமெய்க்ஞானத்தலைவ
னென்றும்பலங்குன்றா ரில்.

கக

இன்பமலரம்புகழை யேந்திவன்முகொண்டுகந்தர்ப்
பன்பொருவுஞ்செய்கும் பழனியே—யன்பர்
வயமாநிரண்டார் வகைகளைவென்றோங்கும்
புயமாநிரண்டார் புரம்.

கஉ

போர்த்தலைவிலவண்டேத்திப் போந்ததிருமாலைத்துப்
பார்த்தனிகர்க்காச்சூழ் பழனியே—யார்த்த
திடவந்தமருகனார் செல்வரநிரேசித்
திடவந்தமருகனார் சேர்பு.

கக

நன்னிலபெற்றம்புயனா நண்ணிமணிக்கோபுரங்கள்
பன்னுமறைபோலும் பழனியே—கன்னியுமை
வண்டகயனத்தான் மருகன்கருணைகுதி
கொண்டகயனத்தான் குடி.

கச

கந்தரநாகம்புலியூன் கான்மருவிமாளிகையின்
பந்திவகைபோலும் பழனியே—சந்தமம்
காலின்மனங்குழைவார் காதினர்பெரியாமொழியார்
பாலின்மனங்குழைவார் பற்று.

கரு

மாகோட்டுத்தலைந்த மால்பதமேல்வாழ்ந்துதசம்
பாசேதினோர் பழனியே—மோகாதி
யாயவரும்பாவநத்தா ஈன்றுநதீரன்கவலை
யோயவரும்பாவநத்தா ருர்.

கக

பூணுவனிகோடிசங்கிப் பொன்னகில்சேர்தாவணமால்
பாணியெனவாரும் பழனியே—கீணிசவு
வாய்க்குமதிபன் மழைதவழ்காக்குன்றமலை
வாய்க்குமதிபன் மனை.

க௭

மேற்கலையுட்டோய்ந்துவந்து வெவ்வான்கைக்கொண்மென்னர்
பாற்கரீனநேரும் பழனியே—சேற்கருங்கண்
முத்தமணிவார் முலைவள்ளிகாயகர்வே
லத்தமணிவா ரகம்.

க௮

மன்னிசைமான்மேன்மைதங்கி மாலையுதவித்தமிழ்விற்
மன்னர்மதிபோலும் பழனியே—சொன்னவொரு
முத்தாகமலித்தார் மோனத்திகழ்பேரின்
பத்தாகமலித்தார் பற்று.

க௯

மத்தமளரும்பணியு மாமதியுங்கொண்டுசிவ
மத்தரார்தொக்கும் பழனியே—வித்தநெறி
போதுமறவா னுலகிலெனையாளுதென்
போதுமறவான் புரம்.

க௦௦

கொற்றவடிவேற் குமான்பழனிவெண்பா
வுற்றவிருபத்தைத் தோர்திறமேன்—மற்றிருபத்
தைத்தோர்திறமிருபத் தைத்தோர்திறமிருபத்
தைத்தோர்திறமா மனோ

க௦௧

வாழிபுவிவாழிகரர் வாழிகடல்வாழிமுகில்
வாழிமறைவாழியறம் வாழிதவம்—வாழிதிரு
வாழிரிதிவாழிகதி வாழிபதிவாழிமதி
வாழிமலைமேவுபெரு மான்.

க௦௨

தெய்வநலம்வாழி திருநீறுவாழியருட்
சைவசமயநெறி தான்வாழி—கைவடிவேல்
வாழினுவிதீதோகை வாழிமேவுவேழமாத
வாழிவாழினுயகான மான்.

க௦௩

(திருப்பழனி வெண்பா முற்றிற்று.)

உ

கடவுள் துணை

பழநாபுரி

ம-ள-ள-ஸ்ரீ கனம் பொருந்திய

மாம்பழக்கவிச்சிங்கநாவலர வர்களாலியற்றிய

சிவகிரியமகவந்தாதி.

விநாயகர்ததி.

கட்டளைக்கவித்துறை.

கனகமருவி கொழிக்குஞ்சிவகிரிக் காரணன்மேற்
கனகமருவி னமுதினந்தாதிசொல் கைக்கிபமு
கனகமருவி புதரிடர்தீர்த்த கனாதிபன்சோ
கனகமருவி கசிதமென்பூவடி காப்பென்றுமே.

நாள்.

திருமாதாங்க னவாதம்போற்றுமை செல்வசெங்க
திருமாதாங்க வடவையும்போன்றெதிர் சென்றுகடுத்
திருமாதாங்க வுணர்த்தேய்த்தேற்றைச் சிவாசலமு
திருமாதாங்க வலைதீர்த்தெனக்கருள் சீர்வரமே.

க

வரவஞ்சினவ சுரனாவென்மாயன் மருகபவ
வரவஞ்சினவ மலர்குழ்சிவகிரி வாணபரு
வரவஞ்சினவ மரம்பாணுருக்க மகளிப்பண்பி
வரவஞ்சினவ மதிநல்குண்பாத மலர்தஞ்சமே.

உ

மலரும்பராக வனசயின்னார்மன்ன வன்மையரு
மலரும்பராக மூகிர்தமிழ்செல்வம் வரவருள்வி
மலரும்பராக நெகிழ்ந்தேத்தச்சென்றுமுன் மாத்தடிந்த
மலரும்பராக கனந்தோய்சிவகிரி வந்தவனே.

ங

வந்தனந்தங்க வலையறச்செங்கிலர் மாய்த்தனந்த
வந்தனந்தங்க வணிநிதம்பந்தரு மாதர்நற்று
வந்தனந்தங்க வடமீட்டிவாரூய் வகையெவன்கொல்
வந்தனந்தங்க வயல்குழ்சிவகிரி வாழ்பவனே.

ச

பவனங்களிக்க னயசெவ்விதழ்மொழிப் பார்ப்பதியென்
பவனங்களிக்க வருசேய்சிவகிரிப் பண்ணவன்றுய்ப்
பவனங்களிக்க வினவனிக்காக்கும் பரன்பதவின்
பவனங்களிக்க வலைவேலைநீந்துநர் பற்றுவனே.

டு

வனாவருந்தாம தமதிற்சுழன்று வளர்கிளைச்செல்
வனாவருந்தாம மகளிநாம்பிய மன்விடுப்ப
வனாவருந்தாம திரனேர்வனைக்க மயங்கியிறு
வனாவருந்தாம செனையான்சிவகிரி வானவனே.

சு

வானத்தருமை மதிதோய்சிவசிரி மன்னகன்குப்
வானத்தருமை மூகிவானரு மறையவரும்
வானத்தருமை யுறவின்மூனிவரும் வாழ்த்தானல்
வானத்தருமை மகிழ்பாலகாவென் மருடயிர்த்தே.

௭

மருமஞ்சரிய தனிந்துன்பதங்கள் வணங்கினெக்கா
மருமஞ்சரிய திருக்கையின்னூர்வினை மாய்ப்பர்விண்ண
மருமஞ்சரிய மதிதோய்சிவசிரி வாசவெஞ்சூர்
மருமஞ்சரிய வயிவ்விஞானதி வாகரனே.

௮

வாகமலாதன மாதிரஞ்சிவ மால்வரைத்தே
வாகமலாதன குங்குதிகேர்கெடன் மானசிரு
வாகமலாதன வாயிடர்நியுநின் மாறுமன்றே
வாகமலாதன னேத்தவின்னேமயில் வாகனத்தே.

௯

கனத்துப்புடைத்த வனமென்பிறையெழில் காட்டுதூதற்
கனத்துப்புடைத்த முலைப்பேதையர்மயல் கைப்பதுபு
கனத்துப்புடைத்த னணிக்ருணையன்றிக் கதியெவன்க
கனத்துப்புடைத்த வனன்னோய்சிவசிரிக் கற்பகமே.

௧௦

கற்பவந்தத்து மொளிர்தென்சிவசிரிக் கர்த்தனைச்சர்
கற்பவந்தத்து னெறியிற்புகாமற் கருகிமுறு
கற்பவந்தத்து விடக்கற்பதேபெருங் கற்புமற்றைக்
கற்பவந்தத்து மனமேயிவ்வுண்மையைக் கண்டுகொன்னே.

௧௧

கண்டகருவரி பொன்றிடவென்ற கடம்பசொற்கற்
கண்டகருவரி மென்குழற்கஞ்சரி கண்களிகுர்
கண்டகருவரி னந்திர்சிவாசல காலெயன்றுழ்
கண்டகருவரி போலென்மயக்கறக் கைத்தருளே.

௧௨

கைக்கும்பரமன மூங்கற்பமாங்கணங் கண்டகர்தோள்
கைக்கும்பரமன வெங்கணையால்விழக் காய்த்தவன்வாழ்
கைக்கும்பரமன னேத்துஞ்சிவாசலன் கான்மயிலு
கைக்கும்பரமன தன்பான்மயங்குமிக் காரிகைககே.

௧௩

காரியங்கண்ட மனத்தர்தொழப்புணங் காத்தககக்
காரியங்கண்ட னயதினமாலிழை காந்தமழைக்
காரியங்கண்ட மடர்தென்சிவாசல கந்தரத்திற்
காரியங்கண்ட வமைத்தோன்கதரின் கருணைசெய்யே.

௧௪

கருவந்தவாமத் தரவான்குழலியர் கைப்பமேபு
கருவந்தவாமத் தரகம்புகாதனைக் கைத்தருள
கருவந்தவாமத் தரநீன்சிவசிரிக் கந்தமூந்தக்
கருவந்தவாமத் தரவுடற்கூர்வலி காய்த்தவனே.

௧௫

தவனந்தாவரு வேசையரின் தவர்கனன்
தவனந்தாவரு பாயத்திடேலுன் சாணெனச்சர்
தவனந்தாவரு கோங்குஞ்சிவாசலத் தாய்தமிழ்மர
தவனந்தாவரு ஞாய்பர்கொண்டாடிய தற்பானே.

௩௩

பரமருந்தாமனத் தேவருங்கண்டகப் பாதவம்
பரமருந்தாமனத் தோருங்கொண்டாடிதை பாடிசும்
பரமருந்தாமனத் தன்புஞ்சிவாசலன் பற்றருஞ்சிற்
பரமருந்தாமனத் தந்துயர்க்கேத்தவன் பாடொஞ்சே.

௩௪

பாதவமாசம னிச்சுழ்சிவகிரிப் பைந்தொடைமார்
பாதவமாசம நீதியிலெண்ணப் பரிந்ததிருப்
பாதவமாசம னிட்டாலுனக்கும் பழிவரும்ப்
பாதவமாசம ஞானியிதென்று பணித்தருளே.

௩௫

பணியங்கமைய னுனித்தோன்கதவம் பரமகலான்
பணியங்கமைய னயன்குழ்சிவாசல பைந்தனிரும்
பணியங்கமைய லரியயர்பற்றிற் படாதவகை
பணியங்கமைய திமதித்தாளுன் பதஞ்சரனே.

௩௬

சரதவிராம தகவதனை அகிபத
சரதவிராம வெனலோபனாப்பழிச் சாதினிவஞ்
சரதவிராம திபுகாச்சிவகிரித் தன்கடம்பீன்
சரதவிராம லுனப்பாடச்செய்தருட் சார்புகல்கே.

௩௭

சாரங்கவிய குமையறியாமந் தனாப்பவமே
சாரங்கவிய லுலுத்தனாச்சுஞ்சித் தமிழ்சொலிவி
சாரங்கவிய மயககாமற்காவெனச் சந்தமபூஞ்
சாரங்கவிய னிசைசூழ்சிவகிரிச் சன்முனே.

௩௮

முத்தவனங்க சடுபோக்கிப்பெய்யு முகிறவற்க
முத்தவனங்க விவயற்சிவகிரி முத்தவயிம்
முத்தவனங்க சரந்தித்தானென முற்றயிங்குன்
முத்தவனங்க ளறத்தெரிசிக்கு முறைமைத்தே.

௩௯

தத்தேயமர துடங்கிடைமாதர் தனயானந்
தத்தேயமர செவைபெரினுக்கதி சார்வர்கொல்வி
தத்தேயமர னினஞ்சூழ்சிவாசலன் ஞான்பவதொந்
தத்தேயமர பீனிந்பணியாதபொய்த் தாமததோ.

௪௦

தாமங்கலந்தக ருங்குழற்குஞ்சரி தன்பதிச
தாமங்கலந்தக வேங்குஞ்சிவாசலன் ஞானினைவோர்
தாமங்கலந்தக ஞாற்புலின்மறந் தார்கடல்வாய்த்
தாமங்கலந்தக ருந்தெனவிழுவர்புன் சஞ்சலத்தே.

௪௧

சலனமனந்தவ ரூதுகறங்கத் தவித்துநின்றீர்
சலனமனந்தவ லன் கொளலாமென்றுஞ் சற்றுமின்றஞ்
சலனமனந்தவ னுதியர்போற்றத் தழைத்தசிவா
சலனமனந்தவ ரோதயவேலன் றினையுமே.

உரு

தனையமராவதி யன்பினெண்ணூர்க்ககல் சம்புதந்த
தனையமராவதி ரந்தோய்சிவாசலத் தாயெனக்கந்
தனையமராவதி காத்தோனவாழ்த்தச் சலிப்பெனவித்
தனையமராவதி னிப்புரியேல்வஞ் சகநெஞ்சமே.

உக

சகவனத்தத்தி விடெலெனையன்றோர்பத் தன்பயம்பி
சகவனத்தத்தி னிறக்கந்நட்டோற்கருள் சத்தியவா
சகவனத்தத்தி லகநுதல்வள்ளி தழுவுமுள்ளா
சகவனத்தத்தி டாடத்தஞ்சிவகிரித் தாயகனே.

உள

தாயம்பரவின னிரியர்போகமஞ் சார்க்கிரங்கா
தாயம்பரவின ருஞ்சுடிசுலர்மைந் தாகுணநீர்
தாயம்பரவின மாவுன்சிவகிரிச் சண்முகத்தெந்
தாயம்பரவின தண்டாயுதநன்குள் தன்பதமே.

உய

பதங்கமலங்கலை கண்முலைபந்தெனும் பாவையர்சீர்
பதங்கமலங்கலை யெகொள்வனக்குறும் பண்பெனவேட்
பதங்கமலங்கலை யுந்நீர்த்தெனக்கருள் பாலிகடம்
பதங்கமலங்கலை நீர்சூழ்சிவகிரிப் பாவகனே.

உக

பாவக்கருமங்கு மைத்தேவரமுட் பரமவின்பம்
பாவக்கருமங்கு னேர்பயிர்போற்பத்தி பல்சகல்கப்
பாவக்கருமங்கு முத்தருதூற்றுப்பத் தாந்தொகைதப்
பாவக்கருமங்கு வாழ்த்தஞ்சிவகிரிப் பார்த்தியனே.

உ௦

பனகமடங்க வரும்பிலாய்மஞ்சி பங்கனெனப்
பனகமடங்க லதிர்சிவவெற்பவின் பக்கடற்ற
பனகமடங்க ணிகர்புலத்தோர்தொழும் பாதவின்கென்
பனகமடங்க சடுநீத்தருள்செய் புரகாமே.

உக

சுகந்தவரும்பழ கார்த்தனவள்ளி சுழம்பெறக்கொஞ்
சுகந்தவரும்பழ முண்ணெபன்காவீற் சுருகிகளஞ்
சுகந்தவரும்பழ கப்பன்சிவகிரித் துங்கனென்னஞ்
சுகந்தவரும்பழ வல்வினநீர்த்தருமேயிதேயே.

உ௨

மதிக்குமலைக்கு மதற்குமுடைந்திந்த மாதுனையே
மதிக்குமலைக்கு வளைக்கட்சிகளை வய்யவுஞ்சம்
மதிக்குமலைக்கு மருவாய்சிவகிரி வாழ்மலர்த்தா
மதிக்குமலைக்கு வலையமும்மோற்று மனோகரனே.

உ௩

கரவிலகாதவ நீதியிற்சென்றுல கம்பிழைப்ப

கரவிலகாதவ கங்கரத்தான்மயல கரதுகுண

கரவிலகாதவ னேர்வேற்சிவாசல கண்டகாக்காய்

கரவிலகாதவ காயேனைபூழ்வினைக கட்டறுத்தே.

௩௪.

கட்டத்தியான மருஞ்செய்புகத்தழை காத்தொழும்ப

கட்டத்தியான துறங்குஞ்சிவகிரிக் கட்டுகவினை

கட்டத்தியான சனையாதுஞானக் கணிவருன்பு

கட்டத்தியான முதற்சிர்சிகுடக் கடைக்கணித்தே.

௩௫

கணிக்குமரவம கோததியமுதங் கைத்தசொன்முக

கணிக்குமரவம குஞ்சடைபாற்குங் கவின்புதல்வ

கணிக்குமரவம ரஞ்ஞமுசிவகிரிக் காண்மலாப்புத

கணிக்குமரவம ரோசமுன்னின்றெனைக் காவென்றுமே.

௩௬

என்றேகமல மயக்கைக்கடிந்தரு னெய்கிடுகான்

என்றேகமல கலானெஞ்சன் னெதன் செய் லேவன்பிணியால்

என்றேகமல மராமுண்சிவவெற் பிடத்திவெணீர்

என்றேகமல பதந்தொழுவெண்ண யிணைகுடையே.

௩௭

வைவத்திரவிய னேத்திரமாதர் வசத்தமுந்

வைவத்திரவிய கெஞ்சரைக்கெஞ்சி வணங்கிதல்சொர்

வைவத்திரவிய மாலகொண்டெய்யாதென் வயிற்சுருண்

வைவத்திரவிய னாவுஞ்சிவகிரி வல்லவனே.

௩௮

வனப்பாவலருள நாட்டுமின்னூர்புன் மயக்கெனைப்பா

வனப்பாவலருள வந்தாங்குபல வாவியமல்க

வனப்பாவலருள தேன்பாய்சிவாசல வாட்டென்கொல்

வனப்பாவலருள வர்சகினைபாதமெய்ம் மாதமே.

௩௯

மாதவியாம கைஞ்ஞமுசிவாசல வாழிய

மாதவியாம துரத்தனமுண்ட வரவருங்கிம்

மாதவியாம மனத்தேற்றிமுத்தி வுறிதனைச்சம்

மாதவியாம னுணர்ப்பனபெனக்கு வருவிப்பையே.

௪௦

வருந்தாரமய்ய னிதிசுதராதி வலைச்சுழன்று

வருந்தாரமய்ய மனத்தாய்விண்மீனெடு வர்க்கழைக்க

வருந்தாரமய்ய மறமின்சிவாசல வணமணி

வருந்தாரமய்ய தொழித்தேவருஞ்செய் வளரின்பமே.

௪௧

வளமைவனப்பு மதிதுதிபங்கய மங்கையென்ப

வளமைவனப்பு னிவர்மாதருங்கி வந்துறுங்க

வளமைவனப்பு கசிபமுகன்றுண வன்னறன்று

வளமைவனப்பு னிதச்சிவவெற்றை வலஞ்செயினே.

௪௨

வலவம்பரம னயகட்டுறத்தி மனூனசெஞ்சே
வலவம்பரம வெனச்சிவவெற்பனை வாழ்த்தியெண்ணு
வலவம்பரம னனுமமையாப்பவ மாற்றுகிநீ
வலவம்பரம களிர்க்காத்கொண்டு மலைக்குஞ்சே.

சு௩

மலைவருமங்க நிலையன்றி தலை வழியுணரா
மலைவருமங்க விழாமுனெஞ்சேபணி மன்னுசிவ
மலைவருமங்க வனமயில்வீரனை மாற்றமைக்கம்.
மலைவருமங்க டொடுத்தலினென்பெறு வான்பலனே.

சு௪

பலவிடைபப்பரி பாய்தலினுள்வரு பாதகம்பற்
பலவிடைபப்பரி ஆடமுந்தாதுகண பார்த்தெனையான்
பலவிடைபப்பரி பாடுஞ்சிவகிரிப் பண்டிதவம்
பலவிடைபப்பரி யங்குட்டோன்று யாம்பொருளே.

சு௫

பரம்பரவச்சிர ஞாலத்தெனக்குள் பணியருள்பம்
பரம்பரவச்சிர கந்தாழ்முலைக்குறப் பாவையுணர்
பரம்பரவச்சிர தத்தெகிர்ஞர்வென்ற பாவனவும்
பரம்பரவச்சிர ஞென்சிவவெற்பவின் பந்தகவே.

சு௬

தகரவரும்பல ராசக்குழலியர் தந்திறத்தாழ்ம்
தகரவரும்பல மூடருங்காணத் தகரயில்வைத்
தகரவரும்பல வந்தாய்சிவாசன சண்டன்வினை
தகரவரும்பல தாமமுந்தீர்த்தருள் சத்துவமே.

சு௭

துவருமுருக்க மலருடைவாச்சியர் தொங்கமெம்மு
துவருமுருக்க கரிதேனெனக்குத் துறவதெப்போ
துவருமுருக்க முனக்கிலையவருள் சூதமஞ்சத்
துவருமுருக்க வனவேற்சிவாசன சுந்தரனே.

சு௮

தரமனமான வணாப்போய்க்கெஞ்சாதமெய்த் தன்மைமுதிர்
தரமனமான துனையேகொண்டாடத் தனையசெய்நிரத்
தரமனமான கட்டுக்குஞ்செயிதி தாழ்சிவபூ
தரமனமான துனையேந்துயேரர்க் தனவினைத்தே.

சு௯

தனவிலையங்கனை மார்தோட்படிந்தணி தாந்துசில்சன்
தனவிலையங்கனை யர்க்கேசம்பாதித் தலிற்பிணிழிந்
தனவிலையங்கனை யாமுணப்புன்மைசே சாதிதுமு
தனவிலையங்கனை கெஞ்சேசிவாசனத் தான்புகமே.

௧௦

தானந்தவமரு மைப்பெருங்கல்வித் தரம்பலநி
தானந்தவமரு வப்பெறினுஞ்சகத் தீர்தழலாய்த்
தானந்தவமரு ஞேர்வேற்சிவாசனத் தன்னைமறந்
தானந்தவமரு டார்ப்பரிதாவிது சத்தியமே.

௧௧

தியங்காமலையம் பிறைக்கிளையாமசென் சிந்தைதிருத்
தியங்காமலையம் பொலிதமிழயாவுத்தந் தேமிசகித்
தியங்காமலையம் பிரிதவார்போற்றுஞ் சிவகிரிச்சோ
தியங்காமலையம் மகவேற்கரிபுத் திரிபங்கனே.

௫௨

திரியம்பகவ ரதன்னிக்காகத் திரண்மகரத்
திரியம்பகவ வனிகொடிமுன்வலஞ் செய்தசிவாத்
திரியம்பகவ னைபோற்றமன்பினெஞ் சேமிசமு
திரியம்பகவ லிகமுதற்பாவவன் சீர்புகன்றே.

௫௩

புகலப்புலன முடித்தேவுமெய்க்கும் புலொஞ்சையன்
புகலப்புலன வரிபோற்செலேலெனப் போற்றினும்பாய்
புகலப்புலன முலையாரிப்போமெற்குன் பொன்னடியே
புகலப்புலன சவயற்சிவாசல போதநகல்கே.

௫௪

போதகவேத மொழித்தோன்மருகன் புகழ்வனசப்
போதகவேத னிறைஞ்சுஞ்சிவாசலன் பூங்கழற்கட்
போதகவேத மிழைப்பாடென்றாற்புறம் போவதுதன்
போதகவேத தனிப்பெறுவாய்புன் புலன்கொணெஞ்சே.

௫௫

புலவாமலின தார்த்தாவிரகம் பொறுப்பதன்றாற்
புலவாமலின மெனவென்றயற்பெண்பின் போந்தழலும்
புலவாமலின ரிடத்துமபுகாதெற் புரந்தருண்மெய்ப்
புலவாமலின திகன்குழ்சிவகிரிப் புங்கவனே.

௫௬

கவடம்புலிய னையநீயர்சட்புவெங் காமமனே
கவடம்புலிய களவுளனெனுங் கமித்தெனையன்
கவடம்புலிய புயபார்க்கன்கனக் கான்றகுப்பூங்
கவடம்புலிய துரைக்குஞ்சிவகிரிக் கந்தப்பனே.

௫௭

கந்தங்கவரு மளித்துனவோரற்றங் கண்டிறச்சிங்
கந்தங்கவரு விகைதிர்ச்சார்பெங்குங் காத்தலிற்சூற்
கந்தங்கவரு சிவாசலன்குன் கழல்களன்பு
கந்தங்கவரு வினைதீர்த்திடத்தொழுங் காதலெற்கே.

௫௮

காதமருங்குல வன்பருமேங்கமங் காலுனெனைக்
காதமருங்குல மாமணித்தோட்டுருக் கண்டிடத்த
காதமருங்குல ரம்பையராடுகைபங் காணமோர்
காதமருங்குல வுஞ்சிவவெற்ப கலாநிதியே.

௫௯

கலாபத்தருண மயிலுச்சிவாசலன் கானெனஞ்சி
கலாபத்தருண ருதற்கேயெளியகண் டார்ப்பாச
கலாபத்தருண தியினகத்தய்க்குமெக் காலுமயற்
கலாபத்தருண நெதிரிடுவென்னக் காதலித்தே.

௬௦

வித்தையிலக்கண நேர்வாணாப்பாடி விழாமலின்ப
வித்தையிலக்கண வாடபுகழ்ச்சிவ வெற்பனைச்சே
வித்தையிலக்கண மெய்ப்பாச்சொலுஞ்செவ் விபர்க்கறம்
வித்தையிலக்கண மைந்தாறுங்குற்ற வினக்குவரே.

கக

ருவலயமாவன டாத்தத்தொழுஞ்சிவக் குன்றவயல்
ருவலயமாவன சூழ்தின்புயலில் குமணமுனக்
ருவலயமாவன கக்குணநீவஞ்சுங் கூரினென்செய்
ருவலயமாவன சம்போனின்முனக் குவைபெனக்கே.

கஉ

ருவையாகவந்த விராகத்திடி நற்பழி கூறுமுனைக்
ருவையாகவந்த மலர்போனின்முனினிற் கூயெனயல்
ருவையாகவந்த நறுந்தாச்சிவாசல கூத்திறல்வா
ருவையாகவந்த னிடெருப்பற்செறங் கோளரியே.

கங

அரிதப்பரிய ஸரிதொழும்பாதனன் றும்பயினை
யரிதப்பரிய ஸறஞ்சஞ்சுறன்பன் டறமடந்தை
யரிதப்பரிய முலையுன்சிவாசல னன்பர்க்கல்லால்
அரிதப்பரிய லுளபவந்தீர்த்து னாடுதலே.

கச

ஆடகவற்ப மகந்நிதன்பாத மருளியெனை
யாடகவற்ப ரிறைஞ்சஞ்சிவகிரி யாய்சமர்பா
யாடகவற்ப சியமயிலுள்கும ரய்யமணி
யாடகவற்ப னிருபுயளுன சகாரம்பனே.

கரு

ஆரஞ்சலிக்கு கையுமைபாலன லர்ப்புகழி
யாரஞ்சலிக்கு வளைத்தெய்வவற்குடை யாதமதி
யாரஞ்சலிக்கு மொருசிவவெற்ப னலதயின்னை
யாரஞ்சலிக்கு மிசைத்தீர்த்தற்றார்க்குற வாவர்களே.

கக

ஆவலிதாங்கு தவாதுகதிபொரு னாதிநிலை
யாவலிதாங்கு மயக்கதாளுன் னரியதன்மை
யாவலிதாங்கு படைபோற்கெடாம லடைதிகனி
யாவலிதாங்கு விவயற்சிவவெற் பாசைசெஞ்சே.

கங

அரவமளிக்கு மைதெழுப்புங்குழ லக்கணிகை
யரவமளிக்கு செறியிற்செலாதெனை யாண்டருஞ்செய்
யரவமளிக்கு முறுங்காருளாவுசி வாசலத்தோ
யரவமளிக்கு ரியம்மாமருகைத் தஞ்செனன்றே.

கஅ

அஞ்சவித்தா மலரோணைப்பார்த்தன் நவன்கலங்கி
யஞ்சவித்தா கமுதற்பொருளென் னறைகவென்றோ
யஞ்சவித்தா கலாவேற்சிவாசல வாய்த்துணை
யஞ்சவித்தா தகவேயானின் னடைக்கலமே.

கக

கலவியவாவி மடவாடொகென்று கணாந்துப்ப
கலவியவாவி மனஞ்சுழலாதேனைக் காலினைய
கலவியவாவி புதர்போற்றியவலக் காவென்மம்
கலவியவாவி திகழ்சிவவெற்பிற் கடம்பவின்றே.

௪௦

கடமைவிலங்க தெனப்பயின்றேகொலுங் கன்னவண்டர்
கடமைவிலங்க வழக்காக்கெஞ்சிப்பற் காட்டியசங்
கடமைவிலங்க வருன்புரித்தென்றனைக் காப்பதுநின்
கடமைவிலங்க ஸௌந்தராமுசிவகிரிக் காவலனே.

௪௧

காவதங்காத னறைபாய்களபக் கவின்புயக்கு
காவதங்காத லுணர்செலவென்றதுங் காசிவப்பக்
காவதங்காத வனைத்தோய்சிவாசல காணுமெனைக்
காவதங்காத மலர்ப்பதந்தந்து களிசுரந்தே.

௪௨

சுரத்திரிய நயமென்மொழிவிலைத் தோகையர்தஞ்
சுரத்திரிய மயத்துமென்னுமதி தொன்மதன்மெச்
சுரத்திரிய மலர்காச்சிவகிரித் துயகவீச்
சுரத்திரிய வினைநீத்தல்வேண்டுந் துரித்ததினே.

௪௩

தத்தினகரவ றுமனத்தேனைச் சகவினப்பங்
தத்தினகரவ கண்பிற்றன்னாதன் சாணருள்போ
தத்தினகரவ கன்சிவவெற்ப தனிக்கனகத்
தத்தினகரவ சேத்தவருமுத் தமமுதலே.

௪௪

தமனியமஞ்சந் தனிற்றுயில்வீர்தனுச் சாப்பொருள்பங்
தமனியமஞ்சந் தகனேர்முன்சேர்த்தஞ்சித் தத்தனைக்கோ
தமனியமஞ்சந் ததந்தவிராமுத் தமிழ்முனிவாழ்த்
தமனியமஞ்சந் தமாஸ்குழ்சிவாசலன் றுள்வசத்தே.

௪௫

வசந்தனமா நியற்றலிற்சோர்ந்ததம் மாநியற்க
வசந்தனமா கடச்சிமிழ்போன்று வளர்ந்துவிமுமு
வசந்தனமா வடுந்தோகையவந்தும் வராததென்செல்
வசந்தனமா மலிசிவவெற்பருள் வாரிதியே.

௪௬

வாரியங்கஞ்சன லிந்திரனாகியச் சாழவெம்பேய்
வாரியங்கஞ்சன மார்த்தாடக்கண்டகர் மாயவம்பு
வாரியங்கஞ்சன ஸென்னவெய்தோன்சிவ மாமலையும்
வாரியங்கஞ்சன மாலும்புகழ்பி மானத்தோ.

௪௭

மானத்திலக மிசாதயற்றெய்வதம் வாழ்த்துகர்கான்
மானத்திலக தெனத்திகழ்கந்த வாரணிகோ
மானத்திலக துதனுமைசேய்சிவ மாஸ்வகாவி
மானத்திலக மலையுசேயின் வரானமனே.

௪௮

மனத்தானகி மயல்போக்கிமுத்தி வழங்குதெய்வ
மனத்தானகி மெலாம்படைத்தான்றெழு வாழ்குகன்சீர்
மனத்தானகி விரிஞ்சிவவெற்பன் வரிசிலைக்கா
மனத்தானகி முகிழ்வன்னிதோய்தட மார்பத்தனே. ௭௧

மாரனவரத மார்தருநீழல் வலாரிமுனி
மாரனவரத னேத்தாறெழுத்தை மதித்துடல்விம்
மாரனவரத மென்னிற்சிவகிரி வாழுமைரு
மாரனவரத கஞ்சார்ந்தெவ்வாறு வரந்தருமே ௮௦

தருமந்திகைக்கு மனமின்றிக்கொண்ட தவர்க்குணவு
தருமந்திகைக்கு னமைத்தக்கொணர்தடஞ் சா:தொறும்பாய
தருமந்திகைக்கு மணிசூழ்சிவாசலன் ஸூருணிற்சித்
தருமந்திகைக்கு ரியர்போற்றவாழ்வார் தனர்க்கன்றே. ௮௧

தனவந்தரிக்கு மடந்தையர்மால்வருத் தத்தனர்த்து
தனவந்தரிக்கு நெலாவேற்குன்பாதத் தருதிகா
தனவந்தரிக்கு மயற்குத்தையர்விரித் தாய்முதிர்கொந்
தனவந்தரிக்கு மதனாய்சிவகிரி தங்கத்தனே. ௮௨

தங்கவலாரி னிமமுலையானாத் தழீஇமதிவ
தங்கவலாரி கழத்தவன்கொன்றுபத் தத்திடைசித்
தங்கவலாரி தயம்வாழ்சிவாசல தானவென்மா
தங்கவலாரி மருகவின்றாட்கொன்னென் றன்னவந்தே. ௮௩

வந்தேகவிந்த வழிச்சுழல்பஞ்சின் மறுகுமென்பா
வந்தேகவிந்த வருத்தமுந்தீதொந் வந்துகெஞ்சு
வந்தேகவிந்த லரிசூழ்சிவாசல வன்மைபரு
வந்தேகவிந்த மடத்தோர்குனென்றருள் வாய்மையனே. ௮௪

வாயவணங்கு மதிபெற்கருளியென் வன்பவம
வாயவணங்கு மனத்தைநினைது வசந்திறப்பு
வாயவணங்கு சகரற்குப்பின்னர் வரும்பவன
வாயவணங்கு வியுஞ்சிவவெற்பொளிர் மாமணியே. ௮௫

மாமனம்போருக மதறற்கின்ன வழிமயல்கம்
மாமனம்போருக லில்லீழ்தென்றருள் வாதெனசும்
மாமனம்போருக மஞ்செனத்தானவர் மாயவெய்த
மாமனம்போருக னேத்துசிவாத்திரி வாழப்பனே. ௮௬

அப்பங்கரும்பு துகர்யானேசோதா வண்டர்விழி
அப்பங்கரும்பு னகன்றுப்பகத்தி வாத்திரிமாய்
அப்பங்கரும்பு னிமிர்கொன்றைவேணி யணிகடவுள்
அப்பங்கரும்பு முலையாஸ்சதவெண்ண யான்பரிந்தே. ௮௭

பரியங்கவரி கவிமைற்றின்ன படைத்தனரும்
பரியங்கவரி தெனுஞ்சேர்பெரினும் வனவரவம்
பரியங்கவரி பணிசிவவெற்பீனப் பாடினோற்
பரியங்கவரி பவத்தியராயினப் பாருண்மையே.

அஅ

பாரப்பனல னிலம்வின்கலங்கும் பகலுறவென்
பாரப்பனல றிண்பிறப்பாவிப் போரவமாம்
பாரப்பனல மன்னேகம்பேறுண் னெயவெண்ணிப்
பாரப்பனல மலிசிவவெற்பிருப் பானருளே.

அக

பாணந்தியக்க மணிகையார்கலைப் பட்டுமத
பாணந்தியக்க முறக்கொன்பகனெனி னும்பவந்தீர்ப்
பாணந்தியக்க ரிகறஞ்சஞ்சிவாசலன் பாதநீனப்
பாணந்தியக்க வினுமபுசுபராபுகழ் பாதநிரனே.

க0

திரணங்கடிய பவந்தோப்பதென்ன திரணத்திலோர்
திரணங்கடிய வையெஞ்சமேயிற் திரணுடைமு
திரணங்கடிய ரிடாருநுக்கஞ் சிபசராபுந்
திரணங்கடிய வெருந்தசிவாசலற் சேவிககினே.

கக

விக்கினரம்பை வரம்புகிறம்ப மிடைந்மன
விக்கினரம்பை விழிக்காட்டவீழுமுன் வீடருங்க
விக்கினரம்பை புகக்கூறுதிஞ்சொன மினுப்படிவா
விக்கினரம்பை மதுபபாய்சிவகிரி வித்தகனே.

கஉ

வித்தகவனக்கரிய மதனை வெலுந்தெருட்சி
வித்தகவனக்கரிய வயற்குன் விதைத்தருள்கோ
வித்தகவனக்கரிய துரித்தவன் மெய்ச்சதமே
வித்தகவனக்கரிய பொழிற்சிவ வேதண்டனே.

கங

தண்டவிரும்பு வனமாயவாழ்வைச் சதமெனுமுத்
தண்டவிரும்பு மனங்குழைத்தானென் றினைக்கதவித்
தண்டவிரும்பு னிதவாமவள்ளி தலைவகர
தண்டவிரும்பு தமிழ்ச்சிவவெற்ப சமயமிதே.

கச

சமையமனந்த நினைத்தேத்துனைவந்து சார்த்துவினை
சமையமனந்த வுரங்கடந்தோர்க்குன்பு தான்செயவஞ்
சமையமனந்த விரனே. க்கெற்குன்ப தமேயினித்தஞ்
சமையமனந்த வவனச்சிவகிரித் தாரகமே.

கடு

தாரகலவித மானசியாசல தாக்கமாமேந்
தாரகலவித னந்தொண்டாந்ரத் தயங்கயிலவித்
தாரகலவித ரும்புயவுன்வசந் தான்செய்ப்பா
தாரகலவித னிற்செலுமேழைஞெஞ் சந்தனையே.

கக

சந்தவமுத சலிலலர்போற்றுந் தன்கதிரே
சந்தவமுத வமஎன்சிவகிரி தான்புலில்வ
சந்தவமுத லவனுந்தன்செய்கை சகைமுங்க
சந்தவமுத நிடுஞானபோகங்கள் சாகிக்குமே. ௧௭

திக்கினமனவ கஞ்ராங்கேரித் தியமுலந்து
திக்கினமனவ றோத்துஞ்சிவாசலற் சிந்தித்துமுத்
திக்கினமனவ வாயுற்றிசாய்புன் செயல்கொடுவா
திக்கினமனவ திக்கென்செய்வாயத் திறம்புகலே. ௧௮

கலைந்தனவன சாசனன்போற்றயிற் கைபசுமங்
கலைந்தனவன கச்சிவவெற்பவெற் காப்பதண்டெற்
கலைந்தனவன மாங்குயிற்றீஞ்சொற் கதிர்மணிமே
கலைந்தனவன மென்கனமாதர்கட் காமத்தையே. ௧௯

காமனம்பத்தி கலைவென்றிபடர் கட்சிதோய்
காமனம்பத்தி பொருழுஞ்சிவகிரிக் கானவன்பங்
காமனம்பத்தி னியதிக்கும்போற்றுன் ஈழலிணைநீங்
காமனம்பத்தி னழுஞ்சேர்த்தருண்மெய்க் கதித்தருவே. ௨௦

வாழி

பழையோமேமும் பணிதெஞ்சிவகிரிப் பண்ணவன்பூங்
கொடிபோலு றுண்ணிடைக்குஞ்சரிகானக் குறக்குப்பைப்
தொடிமாதவர் புடைதன்னெகங்காளுந் துலங்குகதிர்
கடிவேலுந் தோகைமயிலுங்கொண்டெனஞ்சன் வாழியவே. ௨௧

வாழிதடங் கடல்வாழிசெழுப்புயல் வாழிசுரர்
வாழிமேலும் புவிவாழியருந்தவர் வாழிசைவம்
வாழியறம் பொருள்வாழிசுக்கதி வாழியன்பர்
வாழிசெங் கோன்முறைவையேற்சிவாசலன் வாழியவே. ௨௨

சிவகிரியமகவந்தாதி முற்றிற்று.

கடவுள்தனை

பழகாபுரி

ம-ந-ந-ஸ்ரீ கனம் பொருட்சிய

மார்பழக்கவிச்சிங்கநாவலரவாகளியற்றிய

விநாயகமூர்த்தியின் பேரில்

பதிகம்.

கேரிகை வெண்பா.

சிறுணர்வாற் குற்றமென்ன செய்தனோ னேனுமவை
முற்றமினி நீபொருத்தென் முன்சிற்பாய்—கற்றயர்த்தோர்
புந்திதனிற் றோன்றிப் பொழியுங் கருணைமதத்
தந்திமுகப் பின்னாய் சரண்.

க

சரணமலர் வாழ்த்தித் தமிழ்சொலப் பெற்றார்க்கு
மரணபவ மாற்று மருத்தே—கிரணவலாக்
கொப்போதங் தம்பிமுகத் தோவகாரத் துட்பொருளே
எப்போதங் காப்பா வெணை.

உ

எனைத்தங் திருவருளா லீன்றளிக்குங் தேவே
நினைத்தன் பொதெதித்து நின்றோர்—வினைத்தன்ப
மாற்றுங் கயமுகத்து வள்ளல் வினாந்தெனையே
டேற்றஞ் சமைப மிது.

ங

சமயங் தொறுநிறைந்த தற்பாமே யன்பர்க்
கமையுந் தனித்தென் னமுதே—யுமைதத்த
கண்மணியே யானைமுகத் கற்பகமே பேரினங்
விண்மணியே யான்வாய் வினாந்து.

ச

வினாததம்பு ஞானமத வேழமுகத்தெந்தா
யுனாகடந்து நின்ற வொளியே—வலாவினங்கப்
பாரதத்தை முன்னெழுதம் பாசங் குசதரவென்
கோரதத்தை மாற்றியருங் கூர்.

டு

கூரியவேற் கண்ணூர் கொடியமய லுத்தவித்ததச்
சீரியபே ரின்பத் திறனருளிப்—பாரிலெனை
நீயுமை கொண்டு நிதங்காத் திடல்கேண்டும்
சூயமத வேழமுகத் தோய்.

தோயுங் களப சுதந்தரம் வர்விரகப்
பேயுங் டைப் பிணியுமினி—போயும்
படிபுரிந்து வேழமூர்ப் பண்ணவனே பென்னை
யடிமைகொண்டு நீயான் டருள்

எ

அருளா யருவா யருவாயப் பேரிச்சப்
செருளாய் முகியமறை தேமும்—பொருளாய
தந்திமுகத் தோனே தமியேன் குறித்தவரம்
உந்தினிது தந்துதவு வாய்.

அ

வாயா லுலுத்தர்தமை வாழ்த்திந்ருந் தாமலெனை
நீயா தரித்து நிதங்காப்பாய்—வீயாக
தொண்டரித வாய்புயமாந் துயமணித் கோயில்குடி
கொண்டகண ஈதவருள் கூர்ந்து.

க

கூர்ந்தமி தந்தடிமை கொண்டெனையான் வேதமின்னஞ்
சார்ந்தறிய மாட்டாத் தனிக்களிறே—தேர்ந்து
கடைசிறந்த நின்கீர் கவிலுந் திறமை
யுடையதன்றே பென்சிறிற் றுணாவு.

க0

முற்றிற்று.

உ

கடவுள்தனை

பழகாபுரி

ம-ா-ா-ஸ்ரீ கணம் பொருந்திய

மாம்பழக்கவிச்சிங்கநாவலரவர்களியற்றிய

ஸரஸ்வதி அம்மன்பேரில்

பஞ்சரத்தினம்.

ஆசிரிய விருத்தம்

சீர்கொண்டசெம்பொற்சிலம்பிசைததம்புனது சேதனவனசபாத

தெரிசனமெவக்கனுதினங்கொடுத்தெண்ணியவை சித்தியாம்படிமுடித்துக்
கார்கொண்டானபருவகாலமுதில்பொலமுதிர் கவிதைமழைதடைபடாமற்
சுனிவிலெழுபொழியவென்வாக்கினிற்குடிவந்து கருணைநீபுரிதல்வேண்டும்
பார்கொண்டலீவபரிபாலனகுணைப் பாகரானந்தவடிவே

பலதேகனைவினுதபடிசுரஞ்ஞபாண பரிமளவிகோதவமுதே
கார்கொண்டவடியர்மனநடனமயிலேபிரம னாவீற்றிருந்தருயிலே
நாதஷட்பதவேணிவேதபுத்தகபாணி ஞானமுத்தமிழ்வாணியே. க

அன்னிநின் கருணைடாக் கமெளியேற்கோ ரணுத்துணைகடைத்திருத்தும்
அதகொண்டென்பாடியானந்தமடையாம லந்தோவயர்த்தவீணை
சன்னையொன்றறியாசசுருவசங்கடலோப சண்டானைத்துதித்துச்
சரசமதூப்ரபந்தங்கனையிறைத்துத் தரித்திரத்தழல்வதழகோ
வெண்ணியிங்கிப்படியிடக்கடல்புகுத்திடா தீடேற்றியருளல்வேண்டும்
இனிநீபாாமுகஞ்செய்தத்தகாதபுக விலைஎனக்குன்னையன்றி
நன்னயந்தருதகள்ளினமண்டபுகை நவரத்தமயபூஷணி
நாதஷட்பதவேணிவேதபுத்தகபாணி ஞானமுத்தமிழ்வாணியே. உ

காளிதாசன்பாணகவிமீகவிதன்டி கட்டுரைப்பட்டுமுர்த்தி
கம்பனுயர்புகழேந்திகாளமேகஞ்சொற் சுனிந்தவொட்டக்கூத்தனென்
ருளிகேராகுமியவனைவருமுனைப்போற்றி யல்லவோமகிமைபெற்றார்
அப்படித்தமிழேனயுத்தொண்டுகொண்டகாத் தருளவிதுசமையமம்மே
வாளியோடிச்சிதறவானுறைபுகக்கெண்டை வாவிகீருடொளிப்ப
மான்பிணவனத்தோறுமறையப்பொலித்தசெவ் வரிபடருவனதருணி
காளிலோர்நாளுமறவாதொழுவாரிதய களினமேவியவன்னடே
நாதஷட்பதவேணிவேதபுத்தகபாணி ஞானமுத்தமிழ்வாணியே. உ

சம்பந்தாப்பர்சந்தாராருணகிரியார் தழைக்குந்தோதேவர்
 சாதமாணிக்கவாசகர்சிவப்பிரகாசர் சாந்தசிவஞானமூர்த்தி
 கும்பந்தயிக்கமூச்சங்கண்ணாவலா குலாவுபொய்யாமொழிமுதற்
 கோதிலாவாணர்கொலோருகின்னருள்சிறித உடியனரோவுயர்ந்தார்
 வெம்பந்தபவாஹிதவீரன்ஹனுலலது வேறொன்றினுலெய்தமோ
 மெய்யானதெய்வதீயாதலாலெனையித்த வேனையீடேறநலவேன்மெ
 நம்பந்தமுனிவாமனதிபமேயெய்வுலகு கல்குபேரின்பவாழ்வே
 நாதவுட்பதவேணிவேதபுத்தகபாணி ஞானமுத்தமிழவாணியே.

ச

அகலிருளறப்பெற்றரும்பொருளனத்தையு மறிந்தாநறிதுதிதிதென்
 றனுதினமதிததுநித்யாநித்யசாதன மடுததுவீடடைவதற்குத்
 திகழுனதுகட்கருணைசிறிதேனுமினறியெத் தேவராலுறகஉமோ
 திறமாகவெனவாக்கினிற்குடியிருந்தபல சித்தயுகத்தாகப்பாய்
 கலிமலசிற்பரஞ்சோதியேபேரினப சுத்தசைநையகாழ்வே
 கமூசைச்சோதயகலகணசுமநகள சுசீலசந்தாசொருப
 கபெருவகற்பூரகங்குமபடாநன் னயபயோதாரதனமே
 நாதவுட்பதவேணிவேதபுத்தகபாணி ஞானமுத்தமிழவாணியே.

இ

முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்
குளத்துவெள்ளன் துணை.

பெரியருளமென்னும் திருக்குளத்தை
முருகக் கடவுண்மீது
திருவருண்மலை.

இது
மதுரை
சைவத் திருவாளர் — மதுரைத்
கந்தரபாண்டிய ஒதுவாரூர்த்திகளால்
இயற்றப்பட்டுள்ளதை

பெரியருளம்
முனிசிபலாயிஸ் மாணேஜர்வெலைபார், துவரும்
P. C. வேங்கட ராமையரால்

பெரியருளம்
ஸ்ரீ மீனம்பிகை அச்சியந்திரசாலையிற்
பதித்து வெளியிடப்பட்டது.

சுக்கிலவருஷம்,

1929

இதன் விலை

அனா 2.

உ

குளந்தேவலன் துணை.

இங்நூலை அன்போடு பாராயணம் பண்ணிவருபவர் தாம்
வேண்டிய பேற்றினை முருகக்கடவுளின் திருவருட்பேற்றூற் பேற்று
உய்வார்களாக.

முருகவேண் முன்னிற்க.

குளந்தைவேலன் துணை,

முருகவுரை.

கொன்றை சூடிய வைந்துகை வேழக்

கன்றை நாடுதுங் கவலைதீர் பொருட்டே.

குளந்தை முருகவே ளிணைத்தா னுளம்பெற்

உன்னிவா யார வுரைத்துச்

சென்னிமேற் கொள்ளுதுந் தெளிவுறற் பொருட்டே.

செந்தமிழ்ப் பாண்டநாட்டின் உடமேற்றிசைக் கண்ணசாய எல்லே யாக வானளாவி பணிப் பெயலோடு விளங்கும் பன்றிமலைச் சாரலின் கீழ்த் தென்பாலோடும் வராகநதியின் தென்கரையிலே திருக்கோயில் கொண்டெழுந் தருளியுள்ள முருகக்கடவுளைத் திருக்குளந்தை வடிவேல ரென யாவரும் வழங்குவால் வெளிப்படை, பாண்டியனிடத்து மந்திரி களாயிருந்த பன்றியின் முகம்பெற்ற பன்னிருவரும் இத்தலத்து முருக பிரான் அதுக்கிரகம் பெற்று அப்பெருமான் அபிஷேக முதலியவற்றிற்கு ஆக்கிய பெரியதுளத்தையுடைய நகரினைப் பெரியதுளம் அல்லது திருக்குள ந்தை எனக்கூறுவர். இத்திருக்குளந்தை முருகப்பெருமானை மலைக்கணுள்ள மலையர்கள் பூர்வீகத்தில் பூஜித்துவந்தார்கள். பின்பு அரசர்கள் காலத்து ஆகமக் கிராமத்தில் சிவத் துலிஜர்களான குருக்களால் பூஜித்து வந்தவாறே இன்றுவரை இருந்துவருகிறது. இப்பெருமானுக்கு சுந்தரபாண்டியன் என்னும் ஒர்பாண்டியன் தனது ஆட்சியின் பதினேந்தாவது ஆண்டில் கருப்பக்கிரக முதலியன கட்டுவித்ததாகவும், இராஜேந்திர சோழவரசனால் மற்றெல்லாப் பணிகளையற்றி இதற்கு இராஜேந்திர சோழீச்சுரமென்னும் பெயருற சிவபெருமானுக்கும் அறம்வளர்த்த நாயகிக்கும் ஆலயஞ்சமைப்பி வித்ததாகவும், நாயக்கவாசுரன் ஒருவரான சொக்கநாத நாயக்கரால் முருகக் கடவுளின் மெய்யன்பர் ஒருவர் கட்டளைப்படி முன் மண்டபம் கட்டுவித்த தாகவும் அட்வாலயத்துக் கல்வெட்டுகளாலும் சின்னங்களாலும் அறியலாம்.

இத்தலம் சண்பகவனமாக முன்னிருந்ததை நமது அரசாங்கத்தாரும் சென்னை அரசியல் அறிக்கை (Madras Manual of Administration) யில் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். இதற்குத் தல புராணம் இருந்துவரு கிறது, அச்சில் வெளிவரவில்லை.

இத்தலத்துக் கோயில்கொண்ட முருகப்பெருமான் ஆறு திருமுக்கங் கோடு மயின்மிசைத்தோன்றும் அழகிய திருக்கோலமுடைய அதுக்கிரக

மூர்த்திகர மாறும். இக்கடவுளை வழிபட்டுப் பாராட்டும் அன்பர்களுக்கு இன்றியமையாததாயுள்ளதால் 'திருக்குளந்தை முருகக்கடவுள்' "திரு வருண்மலை" என்னும் இந்நூலாகும். இதனை இயற்றியவர் "தாள விருத்தம்" என்னும் தாளவிலக்கணநூலும், "சந்தரபாண்டியம்" என்னும் சூத்திரங்களாலமைந்த நாடகத்தமிழ் இலக்கணநூலும், கடலந்தாதி முதலிய பிரபந்தங்களும் இயற்றியவருமான மதுரூர் கந்தரபாண்டிய ஒதுவா மூர்த்தி என்பார். இவர் முருகக் கடவுளிடத்து மெய்யன்புடையவர். இவர் முருகக்கடவுளின் அருளில் ஈடுபட்டவர் என்பதை இந்நூலின் 67-ம் பாட்டால் அறியலாகும். இவர் முத்தமிழ் நூல்களினும் பயிற்சியுடையவர். உலக வழக்கங்களை நன்கு பழகியறிந்தவரு மாவார். இவர் சித்து நூல்களிலும், மருத்துவத்திலும் மந்திர வழக்கிலும் பழக்கமுடையாரென்பதும் இந்நூலில் வரும் செய்யுட்களாலும் கண்டறிந்து கொள்ளலாம். இவர் மதுரைத் திருவாலவாயுடையார் கோயிற்புடையார் நிருவாக முடைய மரபில் பாரம்பரியமாக அப்பெருமானுக்கு நான்தோறும் தேவா ரப்பணிவிடை செய்து வருபவர் ஆகும். இவர் பக்கத்துச் சூழ்த்துள்ள சையமலை, சுருளிமலை, அகமலை முதலிய மலைகளிலுள்ள முருகக்கடவுளைத் தரிசித்துச் செல்லும்பொழுதும் மற்றைக் காலத்தும் இத்திருக்குளந்தை முருகபிரானிடத்து நீங்காக் காதலுடையவராய் பண்டைக்கள் தங்கி தரிசித்து வழிபட்டுப் போவதை யாங்கன் கண்டதுபலித்தவர்க ணாதலால் இப்பெருமானை யாங்கன் பாடிப் பரவி உய்யுமாறு தோத்திரப்பா வேண்டிக் கேட்ப மனமுவந்து சங்கீதியிற் பாடிக்கொடுத்தருளியதாகும் இந்நூல் சிறியரிடம் நீங்கா அன்புடைய நண்புடையாருள் ஒருவனுள் என்னை இந்நகரிலுள்ள பல அன்பர் வேண்டினதை மேற்கொண்டு 'விரைவாக யாவர்க்கும் பயனாகுமாறு வெளியிட்டுள்ளேன். இந்நூலில் தலபுராண சம்பந்தம் வரும் பொழுதும் அவற்றையும் சுருங்க வரைந்துள்ளேன். எனக்கு அவகாசமில்லாத சந்தர்ப்பத்தால் விரைந்து பதிப்பித்ததனால் நேர்ந்த வழுவக் களைந்து என்னை மன்னிக்க வேண்டுகிறேன்.

இந்தத் "திரு வருண் மலை" என்னும் திருப்பாடல்களை பிரதி எழுதிக்கொடுத்து அச்சேறிப் புத்தகமாகும்வரை பேருதவி புரிந்த எனது நண்பர்கட்கு எல்லாம் வல்ல திருக்குளந்தை எம்பெருமான் திருஅருள் பாலிப்பதாக.

பெரியகுளம் . } இங்ஙனம் தங்க ளன்புள்ள ஊழியன்
சுக்ல-ஸ்ரீ வைகாசி-மீ }
25-உ வெள்ளிக்கிழமை } P. C. வேங்கடராமன்.

பிழை திருத்தம்

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
3.	26.	கூக்குவீத்த	கூக்குவித்த
5.	10.	சேழேசேர்	சோழேசர்
8.	23.	வடிமலாக்கீழ்	வடிமலர்க்கீழ்
14.	3.	கொண்டமையி	கொண்டபையி
"	"	வருவினுயிர்	வுருவினுயிர்
"	13.	காட்டு	காட்டி
"	17.	பாடுவய	பாடும்வய
"	20.	புகும்பாரை	பூம்பாரை
"	22.	நீங்காநின்	னீங்காநின்
15.	19.	{ ஸ்டேஷனுக்குப் பக்கத்திலுள்ளதாம்	{ ஸ்டேஷனிலிறங்கிப் போகும்மார்க்கத்திலுள்ளது
"	29.	செயிளின் றலைப்பு	செயிழின் றலைப்பு
16.	6.	திடுவேங்கை	திடுவேங்கை
"	19.	வானமா	வாழமா
25.	3.	துறந்தவர்து	துறந்தவர்து
33.	7.	ணிமேயவந்	மணியேவந்

திருச்சிறுதம்பலம்.

வேன்முருகன் றுணை,

பெரியகுளமென்னும் திருக்குளந்தை

முருகக்கடவுண்மீது

திருவருண்மலை.

வேலுமயிலுந்தனை.

விநாயகர்துதி—வேண்பா.

கல்வாகது னனமனமு நற்பொருளு கல்வாழ்வுஞ
செல்வாகது மெல்லொழுஞ் சேருமே—கலல
குளத்தைக் குருவடபக கோலமந வேரம்
உளந்திகழப் போற்றுவார்க் குறறு.

வேறுபி றுந்தனை.

நால்.

எண்சீரடியாசிரிய விருத்தம்.

திருவோங்க வுலகமெலாந் செழித்தோங்க வானின்
செழுமுநில்கள் வலமாகச் சேர்ததுமறை கால
உருவோங்க வுயிர்களெலா முளமகிழ்ந்தே போங்க
வோங்குசுட ரோரிசாண்டி மறுவறியா தோங்க
அருவோங்கு றுண்பூத மைந்தோங்க வோங்கி
யதன்மேனீ நின்றோங்கு மழகநிந்தார் காணு
மருவோங்கு ஸும்பொழிலங் குளிர்மலைபுன் சூழும்
வளர்குளத்தை யாறுமுக மணியேவந தருளே.

கண்ணிருந்து நினைக்காணர் கண்ணென்ன கண்ணே
 காதிருந்துன் புகழ்கேளார் காத்தென்ன காத்தே
 பண்ணிருந்து முனைப்பாடார் பாட்டென்ன பாட்டே
 பற்றிருந்து முனைப்பற்றார் பற்றென்ன பற்றே
 எண்ணிருந்துன் பேரெண்ணு கொண்டென்ன வெண்ணே
 எழுத்திருந்துன் புகழெழுதா எழுத்தென்ன வெழுத்தே
 மண்ணிருந்தார் வானிருந்தார் வந்துதொழுங் குளந்தை
 வாழ்வான ஆறுமுக மணியேவர் தருளே. (2)

கண்ணிருந்து முனைக்காணுங் கருத்திழந்தென் வினே
 காலமெலாங் கழித்தேனான் காலன்வரு நாளின்
 மண்ணிருந்து வாழ்வதற்கே மனம்வைத்தே நென்பார்
 வகையறியா ரவர்பினுமுன் மயலுடையே னானேன்
 பண்ணிருந்த மொழிமடவா நிருவர்மகிழ் வாழ்வ
 பற்றுறுத்தென் பிறப்பறுக்கப் பற்றுகின்றே னுன்றான்
 தண்ணிருந்த பொழிர்குளந்தைத் தருநிழற்கீழ் வைகுந்
 தமிழ்க்கரசே யாறுமுக மணியேவர் தருளே. (3)

திருவிளங்கத் திருவருளின் செயல்விளங்க வலகம்
 தீதறன் றாய்விளங்கத் தெய்வநிலை விளங்கக்
 கருவிளங்கக் கருவிருந்த வுளம்விளங்க வுள்ளங்
 கதித்தெழுநல் லான்விளங்கக் காட்டியமெய்க் காட்டே
 தருவிளங்கு திருநெய்க்கொட் டான்விளங்கு நீழற்
 றனிமுதலின் கீழ்விளங்கு தனித்ததவப் பேறே
 அருவிளங்க வருவருவ மாய்விளங்கக் குளந்தை
 யமர்ந்திருந்த யாறுமுக மணியேவர் தருளே. (4)

திருமணியே யென்னுள்ளந் தித்திக்கு மணியே
 தேவசிகா மணியேமெய் திகழ்தருமா மணியே
 குருமணியே யெண்டிசையுங் கொண்டாடும் வானங்
 குலவுமணிச் சுடர்க்கொளிமேல் கொளுவுமருண் மணியே

4. நெய்க்கொட்டான் என்பது—நெய்க்கொட்டான் மாம். இது முருகக்கடவுள் குருமுகர்த்தங் கொண்டுள்ள ஸ்தலவிரூட்சம்.

பெருமணியே முத்தேவல் விருண்மாயஞ் சீக்கும்
பீடுடைய தலைமணியே பிறங்குதிருக் குளந்தை
வருமணியே மாணிக்க மாமணியே பெல்லாம்
வல்லமுத லாறுமுக மணியேவந் தருளே, (5)

சொல்லுடைய பொருளெல்லாந் தோன்றுதற்கு முன்னே
. சொல்லிற்று பொருளிறந்து தோன்றாதே நின்ற
எல்லையுடந் தப்பாலுக் கப்பாலாய் நின்றப்
புலனுடைத்தா யிலங்கிபொளி னென்றலைவா வுன்னைப்
புலையிணை டறநானென் றாயிருந்து பேசாப்
புதுமைக்கும் புதுமையிடைப் போயொளிர்வ தெந்நாள்
அலகல வொளிகாலு மாளிகைசூழ் குளந்தை
பாருபிளோ யாறுமுக மணியேவந் தருளே. (6)

நிலையாத நெஞ்சகமே நிலைக்கவழி காணி
நிலையாறவே நிலைப்பதலா நிலையாவ தாமே
கலையாது னேயிருந்து கலையிரண்டி னூடே
கண்டிருவப் பூட்டினடுக காணவொளி காணு
நிலையான காட்சியிடை நீயிருந்தே காணி
லையறநா னறவருளா நிலையெறுவ தாமே
அலையாத மனத்தடியார் சூழ்குளந்தைக் கோயி
லருண்மணியே யாறுமுக மணியேவந் தருளே. (7)

கலையிரண்டு மறித்திடையே காணாமடி மூலங்
கண்டதிலே நின்றமலர் காட்டுமுயர் பிடம்
நிலைபெறவே யாறுமறிந் தாறனடு நீங்கா
நின்றதலை யாணையிசை நின்னருளே நீதான்
உலையிலொரு குருமொழிப்பே ரருளொடுவைத் தாண்டாம்
கூக்குவித்தப் பாற்பாழ்மே லுள்ளவுனைக் காட்டா
யலைமலிதண் புனற்கேழ லாறணையுங் குளந்தை
யாற்பொழில்வா ழாறுமுக மணியேவந் தருளே. (8)

மறைமுடிவே மறைக்குமறை யாயிலங்கு முடிவே
வைத்தகலை முடிவேமெய் வழங்கறிவின் முடிவே
பிறைமுடிமே லிருந்தமிழ்த் மருள்யோக முடிவே
பேசரிய நாதார்தப் பெருமவுன முடிவே
குறையிரந்துன் றிருவடிபே குறியெனக்கொண் டிணையில
குளாகழற்கீ ழியுமார்த குடியாவ தென்றோ
அறைபறையுங் குளவையுமார்த் தெழுதுளாதை மேல்பாங்
கணிபொழில்வா ழூறுமுக மணியேவா தருளே. (9)

வந்தருளி யுலகுயிர்தாம் வந்தவினை வழியே
வாழ்வதற்கங் ஞானதெராம வகுத்தருளால் வைந்து
முந்தருள்பெற் றவர்க்கருளின் முடிபருளி மேலலா
முடித்தவிடத் தொன்றெனமேன் முடிவகுதவிப பேதே
தந்தருளும் பிறவியெலாந் தான்பிறந்தெய்த டயாவேன
றவித்திலங்க வருள்குவையென் றண்ணருணமா மணியே
தந்தமிழ் பொறினமருவு திருவளாவான குளாதை
பணிகோயி லாறுமுக மணியேவா தருளே. (10)

எருகி யுலகமெலா மாபொளிநு நின்னை
நாக்கவெனி ஓள்காததே நீளக்கவெனி லொண்ணு
யுண் டாயிரண்டு மாயதகு நியனை
பெறுவா ளொளிப்பிறதா னறவொளிர்வார் பெறுவார்
வ தொன்றறியேன் நியதொன்று மறியேன்
றியேன் கோளறியேன் னலம்பெறுவாழ் வறியேன்
சின் கீழமர்த்தார் தமக்கொருநா ளருளும்
பேதே யாறுமுக மணியேவா தருளே. (11)

யே நெழுத்தறிந்தா லிசைக்குமொழி யறியே
கொழி தனகவிசைந விசைபாபா - லறியேன்
பாபாநிதி உணங்குநிதி யறியேன்
த விடமதிருந்த வாய்மையில யறியேன்
துளத்தடியா ரடிமையென வாடுப்
மண்டாதே பழகியறி யேனான்

அழுத்தமுறு மணிமாட மாளிகைசூழ் குளத்தை
யமர்நிலங்கு மாறுமுக மணியேவர் தருளே. (12)

முத்தமிழ்தேர் குறுமுனிவன் முன்னொருநா ணின்பான்
முன்னின்று பேறுபெற முழங்குமயி னவ்நா
ளொத்ததிங்க ளொடுவந்துன் றிருமுன்னர் வேண்டி
யுறுசிறப்பெல லாமுருற்றி யுறுவதடைந் தான்பின்
பொய்த்திலதாண் டதுதோயும பூசைபுரிந் தேதும்
புதுமலர்த்தா ன்றுவதெநாட் புகன்றருளா யெந்தாய்
அத்தாருட் சோழேசேர் தாமவதியுங் குளத்தை
யாற்றினோ ளாறுமுக மணியேவர் தருளே. (13)

காயமழி வறநிறுத்துங் கற்பமுறை யறியேன்
கற்பமருந் தருதுமுனே காணுநெறி யறியேன்
நேயமுறு குளிகைபெறு நிலைபறியே னதறு
ணைக்கடிய சாரணைதோய் நெறிமுறையு மறியேன்
மேயவெளி வரைகளெலா மேலறமே லேறி
விளங்குமவர் மாண்பறியேன் விளக்கநிலை தோன்ற
ஆயநலந் திரண்டெழுந்த வருட்குருவே மலைகோ
றமர்குளத்தை யாறுமுக மணியேவர் தருளே. (14)

13. குறுமுனிவன் என்பது அகத்தியர். இவர் கார்த்திகை மாதத்
துக கார்த்திகை நானன்று பூசித்து வரம்பெற்றதுமுதலாக அம்மாதச
தநாளி லாண்டுதோறும் பூசித்து வருகிறார் என்பதைத் தலபுராணத்திற்
கண்டறிக. சோழேசர் என்பது—இராஜேந்திரச் சோழீச்சுவரத்திலுள்ள
இறையனாரென்க. இவர்க்கு நெடுஞ்ஞானாட்டிப் பெரியஞ்ஞானுடைய (சுயி
ரார்) நாயனார் என்னும் பெயர். இதனைக் கருப்பக்கிரகத்தின் கல்வெட்
டிலுங் காணலாம்.

14. சாரணை என்பது—நெடுமணியினின் வண்ணநீரின் பகுதியை
யும் இரத்தத்தினையுந் தீவிரிணையு லு முதலியவற்றி னீனாயு
மொன்றன்பின் னென்றாய்க் குளி ன் ஏற்றி முடிப்பதாமென்க. இந்
குளிகை, சித்திபொருள் விசும்பின்கண்ணுள்ள வரைகளைத் தாண்டிச்செல்
லக கருவியாய்க் கொள்வது. இது குளிகையைச் சார்ந்து அணைந்து பிறி
வற நிற்பதால் சாரணையென்ப தாயிற்று. வரை என்பது—விசும்பின்கண்
னுள்ள காற்று, மேகம் மின்னல், இடி முதலிய மண்டலங்களாமென்க.

நிலம்வருவா சோர்நொடியி னெடுவனாமே லொளிர்வார்
 நீனிறவான் விசுமபிவர்வார் நீரிடைப்பாய்ந் தமிழ்வார்
 கலமுறமண் கீண்டெழுவார் நாடுமனத் தவர்பா
 ண்டுடுவெண்ண சித்திபெலா நாடுமகிழ்ந் திடவே
 அலமுறுவார் சலித்தமனத் தால்வெறுப்பா ஶனைத்தும்
 ஆயவெலா மாயமென வறிந்துனதாட் பேணி
 வலம்வருவார் மாசின்மனத் தருள்பெறுவார் குளந்தை
 வாழ்குருவே யாறுமுக மணியேவந் தருளே. (15)

மாமாகிப் புற்றதுவாய்ப் புனங்காலே யுணவாய்
 வற்றுடம்புற் றிருந்தவற்றின் வயங்குகின்ற ரொணினு
 முாமாய வுடம்புடையா ரெனச்சித்த ராகி
 போங்கிமலை முழுதோறு மொளிருகின்ற ரொணினுந்
 தாழறநீன நேனெல்லாம் பெற்றேனப் பேற்றைத்
 தந்தேன்மற் றென்றுமிலேன் நனிபனென்பா ரொணினும்
 வரமிகப்பெற நேனென்பா ரொணினுமுனைக் காணார்
 வளர்குளந்தை யாறுமுக மணியேவந் தருளே. (16)

துடிமுதற்புள் எடியீறு நானான்கு தோன்றத்
 தோற்றுநொடி நான்கதனுட் டோயுமுணர் வில்லே
 னொடிமுதலா மெண்கணத்தோ ரிருவகையு நோங்கே
 னோக்கியறிந் தமுதகண றுணுக்கநிலை தேனேன்

17. துடிமுதற் புள்ளடியீறு நானான்கு என்பது—துடி, துருதம், துரு தவிராமம், இலகு, இலகுதவிராமம், இலகுதுருதம், இலகுதுருதவிராமம், குரு, குருதவிராமம், குருதுருதம், குருதுருதவிராமம், புலுதம், புலுதவிராமம், புலுததுருதம், புலுததுருதவிராமம், புள்ளடி (காகபதம்) எனத் தான வுறுப்புக்கள் பதினாறும் என்க. பதினாறு என்பது — கான்மாத்திரா அலகுநிலை முதலாக நான்குமாத்திரா அலகுநிலை யீறுகக்கொள்ளுங்காலை முறையே கான்மாத்திரா யனவிற் றொடர்ந்துதொடர்ந்து வரும் பதினாறுறுப்புக்களாம்.

நொடிநான்கு என்பது — இலகு, குரு, புலுதம், புள்ளடி. (காகபதம்) என்பதாம். அதாவது முறையே ஒன்று இரண்டு மூன்று நான்கு என்னு மாத்திரா யனவை யுறுப்புக்களாம்.

நொடிமுதலா மெண்கணம் என்பது — தகண முதலிய எண்கணம்

படியுமனத் தூக்கறியேன் தூக்குவழி பாடும்
பயிவிசைப்பாட் டறியேனோர் பண்ணினிலை கானேன்
வடிவுடைய பொழில்புடைசூழ் மாடநெடு வீதி
வளர்குளந்தை யாறுமுக மணியேவர் தருளே. (17)

எண்ணுன்கு விழியறியே னெண்ணுன்கோ ரிரட்டி
யேழுறுகை யிதழ்புருவ மிவற்றடைவுங் கானேன்
பண்ணுன்கி னிலநான்கிற் பன்னூறு யிரத்திற்
பயில்கின்ற பண்ணவற்றுட் பயின்றாடு பண்டோர்
மண்ணுன்கி னுடகத்தின் வழியவற்றுட் கொண்டு
வழங்குடங் கானேனின் மயினடங்காண் பேனோ
அண்ணுவிக் குன்னடியே நினைவாகத் தொழுவே
னருட்குளந்தை யாறுமுக மணியேவர் தருளே. (18)

வைகறையிற் றுயிலெழுமி வீராடி நீற்றை
வைத்துச்சர் தலைநெற்றி மார்பணிமின் மறவா
துய்கவரு ளாறெழுத்தை புள்ளருக்கொண் மின்சீ
குடையதிருப் பாடலின லுருக்கமுறத் தொழமின்
கைகடலை மீதேறக் கால்பாவி நாளங்
கழலடியே தொழுமடியா நறவுகலர் திருமின்
மைகலவா மனந்தேறிக் கொண்டினென்ற ரறியேன்
வருகுளந்தை யாறுமுக மணியேவர் தருளே. (19)

களா மென்க. கணம் இருவகைத் தென்பது — அவ்வெட்டனுள் அமு
தகண நான்கும் விஷமகண நான்குமாமென்க. இடம் நான்கு என்பது
—சமம், விஷமம், அநாதம், அதீதம் என்னும் நான்கு இடங்களா
மென்க. இவற்றின்த் தாளதூவில் விரிவாய்க் கண்டுகொள்க.

18. எண்ணுன்கு விழி என்பது—காடகவியல் கூறும் முப்பத்திர
ண்டு கண்களாம். எண்ணுன்கோரிரட்டி எழுந்தகை என்பது—அவ்விய
லுட்கண்ட அறுபத்திரான்கு கைகளா மென்ப. அடைவு என்பது—அக்
கண்ணுங் காணும் இதழ் முதலிய வறுப்புக்களும் செயலுக்கேற்பப் பொருந்த
நிறுத்திக்காட்டுஞ் செய்கையா மென்க. பண்ணுன்கு என்பது—மூலீய,
குறிஞ்சி, மருதம், நெய்தல் என்னும் பெயரிய பெரும்பண் காண்கென வறிக.
பன்னூறு பண்ணவற்றுட் பயின்றிலங்கும் என்பது—அப்பெரும் பண்ணுன்
கினின்ற இசை எழின் முயக்க விகற்பத்தால் கல்விசை கொண்டு தோன்
றும் பதினொராயிரத்துத் தொன்னாயிரத்தொரு இசைவழி வந்த பண்களாம்,
தூக்கு என்பது—தாளம்.

நீற்றினையுந் திகழ்நதன்மே னித்தமிட வேண்டு
 நின்னும் மாறெழுத்து நினைக்குமகம் வேண்டு
 மூற்றினைப்போ லுட்கசிந்தன் பூறுதலே வேண்டு
 முள்ளதனை யுள்ளபடி யுள்ளறிதல் வேண்டு
 நாற்றிசையு மிசையிருநல் லானெனலே வேண்டு
 நலமவேண்டு மிடும்பையுறர் நல்வினக்கம் வேண்டு
 மாற்றறிபாச் செம்பொன்னு னி பேமணிபி னொன்றிடு
 வாழ்குளந்தை யாழ்முக மணியேவந் தருளே. (20)

காலமுல கெனவாகும் பொருளையப் பொருளின்
 கருப்பொருளே யுரிப்பொருளே காலமிரு முன்றும்
 ஞாலமுற வாண்டுதொறு முறுபொருளே நாளு
 நடமாடு மாறுபொழு தானநலப் பொருளே
 சேலனைய கண்மடவார் குழன்பிசைவண் டார்ப்பச்
 சிலம்பலம்ப வளைசிலம்பத் திகழ்கேழ லாற்றின்
 வாலருவிப் புனற்குப்பாய்ந் தாடுமிரும் பொழில்சூர்
 வளர்குளந்தை யாழ்முக மணியேவந் தருளே. (21)

ஒன்றாகி யுலகமெலாம் நீவிரித்தா யென்பா
 ருலகமெலாம் நீவிரிந்த படிவிரிந்த தென்பார்
 நின்றாற்புன் பின்னெனற்கப் பாணிறைவி னீங்கா
 நிலையென்பார் வாக்கிடையே நிகழ்த்தரிதா மென்பார்
 பொன்றாத வளப்பிலிய லுடையவருட் செவ்வேள்
 புதுமலர்ச்சே வடிமலாக்கிழப் போய்மனம்போய் மல்கி
 யன்றாமின் நெனுமாய மறவிருந்தார் குளந்தை
 யானைணந்தே னாழ்முக மணியேவந் தருளே. (22)

கையைவிட்டுப் போனதெல்லாங் கணக்கறிந்தொவ் வொன்றாய்க்
 கணக்கறிந்து முடிப்பவர்போற் கவலுறுங்கான் மொழிவார்
 பையைவிட்டுப் போனபொருட் குடம்புருகிப் போவார்
 பலநினைவார் மிகமெலிந்து பாயலிடைக் கிடப்பார்

21. காலம் இரு மூன்று என்பது—பெரும்பொழுதாறும் என்க.
 நாளும்...ஆறுபொழுது என்பது—நாடோறும் வருகின்ற சிறுபொழுதாறும்.

மெய்யைவிட்டுப் போமுயினைப் பிடிக்கவகை மயிபார்
வீணரவ ஶாண்மையெலாம் வெட்டவெளி யாச்சு
வையம்விட்டுப் போகுமுனே மெய்தெனியக் குளந்தை
வாழ்வேயென் னாறுமுக மணியேவந் தருளே. (23)

கிடைத்தமட்டும் பிறர்தமக்கீந் துண்ணுதான் றனக்குக்
கிட்டாத போதயலிற் கேட்டாலு மீயார்
படைத்தபல படைப்புடையா னென்னினுமோ ரீகை
படையாதான் வாழ்வெவர்க்கும் பகையாகும் வாழ்வாம்
அடைத்துவைத்துக் காத்தாலும் போம்பொருணில் லாதென்
றடைத்துவைத்துப் புகன்றாலு மரைக்காசு மீயார்
மடைத்தலைக்கொக் கெனவாழ்வா ! நுறவுமுற வாமோ
வளர்குளந்தை யாறுமுக மணியேவந் தருளே. (24)

பேதமையே பிறப்பாகும் பேதமையா முலகிற்
பெறுவனவும் பேதமையே பேதமையே யிறப்பாங்
காதன்மையும் பேதமையே கற்றறிந்த தெல்லாங்
காலைரீ ரெனமுகக்குங் கதைக்குநிக ராகுங்
கேசமற ளுனான் முயிருணர்வுங் கெடுத்துக்
கேடுறுநாள் கெடகுகெடுத்துக் கேடறியா விடத்தே
வாதனைதீந் துளைப்பெறுமொர் வரமருளல் வேண்டும்
வளர்குளந்தை யாறுமுக மணியேவந் தருளே. (25)

திசையொருபா லேனவரை சேணுறநின் றணுகும்
திகழகமா மலையிலே திகழ்ந்தொருபா லணுகும்
இசைபெறுமீ யறுவர்குள மிருந்தொருபா லணுகும்
இயைந்திறங்கிக் குளிர்புனனீர் நடந்தொருபா லணுகும்

26. எனவரை என்பது—வராக பர்வதம் அல்லது பன்றிமலை எனக் கூறப்படு மலையாம். அகமாமலை என்பது—அகமலை யென்றறிக. கைலை என்பது—அவ்வகமலைக்குத் தென்கீழ்ப்பாலுள்ள கைலாசக் கரட்டினையென்க. யாறுவர்குளம் என்பது—பன்றிக்குருளைகள் பன்னிரண்டு திருக்குளந்தை முருகக்கடவுளா லுபதேசிக்கப்பெற்றுப் பேறபெற்று அக்கடவுட்குரீராட்டுமுதலியவற்றிற்குக் கண்ட திருக்குளமா மென்க. பெரியகுளம் நகர்க்கென் றமைத்துள்ள, மேல்புறத்துள்ள பெரியகுள மென்றறிக.

மிசைவெயிலுண் ணுழைபறியாப் பொழிலொருபா லணுகும்
வியன்பணையுங் கதிர்க்குலையு மிருந்தொருபா லணுகும்
அசைவறநின் தகன்றெழுந்தெண் டிசைபுகழும் குளந்தை
அணுகியம ராறுமுக மணியேவந் தருளே. (26)

பட்டுடுத்திப் பணிபூட்டிப் பசியநறுஞ் சார்ந்தம்
பவளமெனத் திகழ்மேனி மேலணிவித் தேய்ந்த
மட்டுடுத்த தோடவிழ்நீண் மலர்மாலை யாரம்
மார்பகத்தும் பன்னிருதோண் மலையகத்துஞ் சேர்த்தித்
தொட்டடுத்துத் துணையடிக்கே தூமலர்க ளித்
தொழும்பெனன விருந்தடியார் தொகைபுகுவ தெந்காள்
வட்டடுத்த மணிக்கதிர்ப்பூண் முலைமடவா ரிருவர்
மகிழ்குளந்தை யாறுமுக மணியேவந் தருளே. (27)

வேண்டுவது வேண்டாமை யாய்முடியு முடிவில்
வேண்டாமை போயொழிந்து வேறெனவே யமையுந்
தூண்டுவதா யுண்ணின்ற தூண்டாமா மணியாய்ச்
சுடராகிச் சுடர்சுடருஞ் சோதிவிளக் கொளியாய்க்
கிண்டுகட லுரமாக்கொன் றெழுசேவற் கொடியாய்
கிளர்தோகை மயிலூர்தி யாய்நடுவின் பிளிரீவோ
யாண்டுகொள லன்புடைமை யாகாதோ குளந்தை
யமர்முதலே யாறுமுக மணியேவந் தருளே. (28)

உடம்பளித்தா யுடம்பகத்தே யுளமமைத்தா யுளத்தே
யுள்ளவினை யமைத்ததன்பா லுள்ளநினைப் பமைத்தாய்
இடம்பொருளு நலந்தீது மியையவமைத் ததன்மே
விமைப்பறமே விருந்தவிடத் திருந்தவுனைக் காணுக்
கடம்படுவேன் மயக்குலக வாழ்வெனுமாக் கடலிற்
கடைப்படுவேன் மகளிரொனுஞ் சுழியிலகப் படுவேன்
மடம்புகுநாய் போலானேன் வாழ்வதொன்று மறியேன்
வளர்குளந்தை யாறுமுக மணியேவந் தருளே. (29)

நற்றமிழ்தே ரும்புலவன் சிறைதவிர்த்தாய் நாண
நானமுக்கனைச் சிறையுறவைத் தாய்முருகா வென்னும்

பொற்றொடியை மிசைவிசும்பிற் போயாள வைத்தாய்
 புட்பெயர்குன் றலைகடல்கூர் போக்கியவேல் வைத்தாய்
 செற்றமிக லறவோங்கு முனிவர்தொழப் பின்னே
 திகழிசையா ழினம்முவர் தேவகண நாதர்
 அற்றமறப் பணிஞளந்தை யாசேவந் தடைந்தேன்
 அணிமயின்மே லாறுமுக மணியேவந் தருளே. (30)

உற்றபிணி யறத்திர்ப்பா யுறுதுணையா யாவா
 யுள்ளளவு முறுபசிக்குச் சோறுடுத்தக் கூறை
 பெற்றவனாய் நலந்திகழப் பேறுபெறச் செர்வாய்
 பேசாத பெருமையனாய்ப் பின்னுமெனை நோக்கிக்
 கற்றனகேட் டனவாய கருத்ததன்மே னின்று
 கண்டறியா தனவெல்லாம் காட்டியுனைக் காட்டி
 வற்றன்மாந் தளிர்ந்தாற்போ னுன்மயல்போய் வளா
 வளர்குளந்தை யாறுமுக மணியேவந் தருளே. (31)

பூதமல திசையலவைம் பொறிபுலனு மல்ல
 பொய்யுமல மெய்யுமல புணர்வுபிரி வல்ல
 நாதமல வேதமல நாடுமன மல்ல
 நாட்டமல நாட்டமற நாட்டுமிட மல்ல
 பேதமல பொன்றலபெண் னுணவியு மல்ல
 பேச்சறச்சும் மாவிருவென் றேச்சறமெய் பேசு
 மாதவமான் தவநலமே நலமிகுவான் குளந்தை
 மன்னியசீ ராறுமுக மணியேவந் தருளே. (32)

கண்ணிமையாக் காட்சியினர் கானிலந்தே யாதார்
 கவினுடையார் மூவாமே வியர்காதன் மேவும்
 விண்ணகர்வாழ் வாடாப்பூந் தாரினர்வே தறியா
 விளைபோக மகளிர்நலச் சுவையினர்வெள் ளமுதம்
 உண்ணிறைபப் பசிதவிர்வா னுன்னுமுளத் தினர்கா
 டுறைவிடமா யமரொன டியர்த்திடினும் விரும்பேன்
 மண்ணிடையே பிறந்தழியா வாழ்வுடையார் குளந்தை
 மாண்புடையா யாறுமுக மணியேவந் தருளே. (33)

கொடுமைபடைத் தத்தணனோர் கமுகானு னதன்பின்
 கொடுஞ்சாஞ்சேர் துணவுபெற தயர்ந்துயாப் போய்வின்
 தொடுமேன மால்வரையி னுச்சிகடந் திலகுந்
 தூயதிருக் குளமீன்கண் டதில்வீழுங் காலை
 படுசாப மறப்பிரியா துனதாளே பாவப்
 பற்றறுத்தாண் டடியனெனப் பற்றியவா தவமாய்
 வடுவாய பழிநீர்த்துக் கவுசிகர்க்கண் றருளி
 வாழ்குளந்தை யாறுமுக மணியேவந் தருளே. (34)

நீர்பார்த புனனாட நெடுமுடிமா வளவ
 னினைவேண்டக் காவிரிநா டாளவழி முறையிற்
 சீர்பார்த கோமகனீர் தருளினது கண்டுண்
 றிருவடியே பாடியுனைத் திருமுனுறத் தாழ்ந்தா
 னேர்பார்த திருக்கோயி லெடுப்பித்தா னிறையோ
 னிறைவியெழுந் தருளச்செய் தியற்றின னீவ்கோயில்
 வார்பார்த வனமுலையா ரிருவாநனி மகிழ
 வளர்குளந்தை யாறுமுக மணியேவந் தருளே. (35)

வருந்தினுநோய் புதினுநன வினுங்கனவு தனிநும்
 வாழ்வினுஞ்சா வினுமயல்சேர் மடநதையர்வாழ் வதனிற்
 பொருந்தினுவகை கால்வழிநுந் தளரினுமெய் புணராப்
 புன்மையினு நன்மையினும் புறத்தினுமுள் எநினும்

34. கொடுமைபடைத் தத்தணனோர்.....பற்றியவா
 என்பது—லாந்தணன் ஒழுக்கந்தப்பிக் கொடியவனாகவருந்து தவமுதியோ
 ரொருவரை அவமதித்தமையாற் கமுகாயினு னென்பதும் பலவாராகக்
 கானினும் கொடும் பாலையுடும் உணவின்றி யலைந்து மயங்கிப் பன்றி
 மலையைக் கடந்து பெரிய திருக்குளங் கண்டு அதன்கண் னுள்ள மீனாண்
 ணப் படிந்தபோது சாபமகன்று தூய்மையுடைய வந்தணனானை என்ப
 தும் அதன்பின் திருக்குளன்கைக் கடவுளை வழிபட்டு அவாருள் பெற்றா
 மெய்யடியாரானு என்பதும் எத்தல புராணகூடத்து.

வசிட்டரது மக்களைக் கொன்ற கவுசிகரது பழி தீர்த்தது இத்தல
 புராணத்திற் காண்க.

35. நெடுமுடிமா வளவன் என்பது — இராசேந்திரசோழன்.
 இறையோன், இறைவி என்பது — இதலலத்திலுள்ள இராசேந்திர
 சோழிச்சாளுடைடார், அறம்வளர்த்தநாயகி என்னும் இறையோன், இறைவி.

அருந்தினுநீள் பசியினுமற் றென்றதன்மே லாசை
யடைவினுமெப் பொழுதினுநான் மறவேன்வெல் வேவ்வான்
மருந்தினுக்கு மினியவரு மருந்தேதென் குளந்தை
வளர்கோயி லாறுமுக மணியேவந் தருளே. (36)

உவப்பேனோர் பொழுதழுவே னொருபொழுதின் மகிழ்வே
னுள்ளச்சங் கொள்வேன்கொண் டுடம்புநடுக் குறுவேன்
சிவப்பேறக் கண்கனன்றோர் பொழுதுசினங் கொளவேன்
சிரித்திடுவேன் பிணிவருத்தஞ் சேர்த்துமெலி வுறுங்காற்
றவப்பேறே தவிப்பேன்முத் தமிழறிந்தாற் போல
தருக்குறுவே னுயிர்போம்போ திருக்கறியேன் றந்தாய்
அவப்பேறுற் றேமாம்போ லானேன்றென் குளந்தை
யாறிருதோ ளாறுமுக மணியேவந் தருளே. (37)

இச்சையுறும் பொறிபுலனோ டிருந்தகத்தோ னைந்து
மிருந்ததெலாங் கசப்பாக்கி யினியுறுவ ததனை
நச்சமுனை மறவாது நானவிலா வாறு
நலமாய் தெனவிர்த்தோர் நலமிலனா யாக்கின்
எச்சமற விருந்தழியா தெஞ்சியதாய் மாண்புற்
றிகலறமற் றொப்பெதுவு மில்லாதோங் கெந்தாய்
அச்சமற வாழ்வதெனா ளஞ்சுவதொன் றில்லா
தணிஞுளந்தை யாறுமுக மணியேவந் தருளே. (38)

கைமுகமாப் பிடர்ப்பொலிவேன் கானலிலே மறைவேன்
கடற்சுறவின் மீதூர்வேன் கனலிடைக்கண் டுயில்வேன்
மைமுகிலைப் பிடித்துமழை மண்ஞளிரத் தருவேன்
மதியமிர்த மீந்திறவா வாழ்வருளிச் செய்வேன்
பைமுகப்பாம் பாட்டிடுவேன் காஞ்சிரங்கற் பகமாய்ப்
பாரினிறுத் திடுவெனெனப் பாழ்மனங்கொண் டுழல்வார்
வைமுகவேற் செவ்வேணின் மலாடிக்கூ ழில்லார்
வாழ்குளந்தை யாறுமுக மணியேவந் தருளே. (39)

நேர்த்திருவர் கண்கலந்துட் கலந்துபுறங் கலந்து
நின்றகா வினோபாட்டி னெகிழ்ந்தருக் கலந்து

கூர்ந்தபுல்லி னுனிகலந்த பனியெனப்பை கலந்து
கொண்டமையி னுருக்கலந்தவ் வருவினுயிர் கலந்து
பேர்ந்துமண்மேற் பிறந்திடவே போதித் தனைக்கும்
பிரிவறவுட் கலந்தருளும் போருட்பெம் மாணே
ஆர்ந்தனைத்து மாய்ப்பார்தொன் றாய்க்கிளருங் குளந்தை
யாயுடையா யாறுமுக மணியேவந் தருளே. (40)

சாத்தியலோ ரந்தணன்றன் மகன்மடியத்
றுன்மடியே னினித்தாமேன் சாந்துணை யெனக்கென்
றேதிவிழும் போதுமக னுயிர்த்தெழச்செங் கதிப்பா
யொளிததும்பு திருமேனி நீயுயரக் காட்டி.
வேதியவாழ் கெனவருளிக் கோயில்புருந் தனையுன்
விளங்குதிருக் கோலநிதம் வணங்குவழி காட்டு
மாதிருவ ரோடுமயின் மேன்மிளிர் தென் குளந்தை
வாழ்வான வாறுமுக மணியேவந் தருளே. (41)

குன்றமுநீள் செந்திலுமா னினன்குடியுங் குன்றாக்
குடியுமெட்டு குடியுமரிப் பாடுவய லூரும்
முன்றிறிகழ் பழனியுமே ரகமுமிலஞ் சியுநீர்
முகிறவமுந் திருமலையுங் குளிர்முருக மலையு
மொன்றுபனி புகும்பாரை மலையுமணி முத்தொத்
துருக்குருன்னீர்ச் சுருளிமலை யோடுமலை தோறு
மன்றுமுத நீங்காநின் றருள்புரியுங் குளந்தை
யதன்மேவு மாறுமுக மணியேவந் தருளே. (42)

41. திருக்குளந்தை நகரத்துள்ள அந்தணரொருவர்க்கு ஆண்மா
வொன்றிருந்தது. அது தவறி யெரியில்வீழ்ந் திறந்தமைகண்ட தந்தை
தாமுமெரியில் வீழும் பொழுது குளந்தை முருகக்கடவுளைக்குறித்து நீயே
துணையெனக்கூறி வீழ்ந்தகாலே முருகக்கடவுள் விசும்பிற்றேன்றி அவ்
வாண்மகவினை ஈந்து வாழ்த்திக்கோயிலுக்குள் மறைந்தனர் என்பதைத்
தலபுராணத்திற் காண்க.

42. குன்றம்—திருப்பரங்குன்றம்: இதைப் பரிபாடலுட் காண்க.
எட்டுருடி — சோழநாட்டிலுள்ள திருநெல்விக்கா இரயில்வே ஸ்டேஷனு
க்குப் பக்கத்திலுள்ள தலம். அரிப்பாடு—சோநாட்டி.

வண்டணுகாச் சண்பகமா வனத்தழகா வென்பார்
 வளர்சோழிச் சுரமன்னி வாழரசே யென்பார்
 கொண்டறிக முகமலைவாழ் குடித்தலைவா வென்பார்
 குளிரேன நீரலைத்தென் கரைக்குமார வென்பார்
 தண்டளிரார் திருநெய்க்கொட் டான்றருவே யென்பார்
 தண்டலைபூம் பொழின்மலைநீர் தழுவமிழ்தே யென்பார்
 மண்டுபுகழ் நெடுஞ்ஞமர் வளநாடு மேவி
 மகிழ் குளந்தை யாறுமுக மணியேவர் தருளே. (43)

மஞ்சதவழ் மலைகளினு முழைகளினும் வேலன்
 மகிழ்ந்துவெறி யாடுகளங் களினுமடி யவர்கள்
 நெஞ்சதவழ்ந் திறைஞ்சநிலை களினுமெடுத்தாரார்
 நிறுத்துகொடிச் சேவனுயர்த் துவகைவிழாக் களிணும்
 விஞ்சுகடம் பினுநடுச்சந் தியினுமுயர் சதுக்கம்
 விளங்குபொழி லாறுஞளம் காடுபுனற் றறுத்தி
 யஞ்சுநடு மன்றுபல வைப்பினுஞ்சீர் குளந்தை
 யகத்தினும்வா ழாறுமுக மணியேவர் தருளே. (44)

காஞ்சிநாட்டிற் கொட்டார்க்கரை ஸ்டேஷனுக்குப் பக்கத்திலுள்ளதலம்.
 வயலார்—திரிச்சிராப்பள்ளிக்கு அரைக்காதத்துள்ள தலம். இலஞ்சி—
 திருக்குற்றால மலைக்குக்கிழக்கே ஒருமைல் தூர்த்துள்ள தலம்; திருமலை—
 பண்பொழிலென்னும் ஊரையடுத்துள்ள மலை. இது திருக்குற்றாலமலைக்கு
 வடக்கிற் சுமார் அரைக்காததூர்த்துள்ளது. முருகமலை—பெரியருளத்தின்
 வடகீழ்ப்பால் அரைக்காததூர்த்துள்ள தலம். பூம்பாரா—திருக்குளத்தை
 த்தலத்துக்கடுத்து வடபாலுள்ள பன்றிமலையில் கோடைக்காலலென்னும்
 கருக்கு மேல்பாலுள்ள தலம். இது பனிபெய்யுமலையை யிடமாகக்கொ
 ண்டது. இதனைப் பழனித் தலபுராணத்திலறிக. மணிமுத்.....சுருளி
 மலை—பாம்பின்படம் போற் கவிந்துள்ள கல்லறையினையுடைய கன்மாந்
 தின் கிளைக்கண்ணுள்ள செப்பின் சிமிளின்றலைப்புப்போன்ற சிறு துளை
 வழிப் பல காமபுகளினின்று நீர்த்துளி தோன்றி நின்று நிரம்பிக் கனங்
 கொண்டு அழகிய கடன்முத்தஞ் சிந்துவதுபோ னீர்த்துளி பார்து எங்கு
 மோயாது சிந்திக்கொண்டிருக்கும் தோற்றத்தினையுடைய தென்பது.
 பாம்பின் தலைபோன்ற படத்தி னடுவின்முன்னின்று பாம்பின்வாய்
 த்துளையி லோயாது நீரொழுக்கிக்கொண்டிருப்பதுமாம். இதனை நோக்கு
 ங்கா லோர்மரம் கல்லுருப்பெற்று நின்றலை யொத்திருப்ப தாகும். இக்
 கன்மாவறையின்கீழ் முருகக்கடவுள் கோவில்கொண்டிருக்கின்றமை காண்க.

அம்பிதுளைத் திட்டெழுவாய் வேய்வளியாற் குழலாய்த்
 தோம்றுநல் லிசையியங்கத் தோய்ந்தமழை மேக
 மும்பர்முழ வாயதீர் வெளிமணியா ஸாங்கா
 யுவகையுறு மயில்குயிலி னிசைநாடி யாட
 செம்பொணுகுத் திடவேங்கை விதழிவயி னிருந்து
 செங்கையிலங் கார்தண்மறி செறிபொழின்மேன் மந்தி
 அம்பொனிறத் தேமாவின் கனிசிதறுங் குளந்தை
 யகலாத வாறுமுக மணியேவந் தருளே. (45)

இதணிருந்து கவனேறு கைசமுல வாங்கி
 யினித்தரு லெடுப்போடே மணிக்கலெறிந் தெழுபுண்
 ணிதமிழ்ந்து தினைவினையுட் புனம்படா வேங்கை
 நிழன்மாமா விருந்துகுற மடமகணோர் நோக்கி
 முதல்படாத் தோன்றியதன் முன்னோபின் னோதேன்
 முாலுருள்பூந் தார்கமழ்தோண் முருகனெனக் குளந்தை
 யதனுள்வளர் திருநெய்க்கோட் டானறையி னீழ
 லமர்ந்திலங்கு மாறுமுக மணியேவந் தருளே, (46)

வாளேந்து மொண்பதின்மர் மாலயனின் திரன்விண்
 வாளமா ரியலிசைநா டகமாண்பின் மிகுவோர்
 தோளேந்து படையுடைய வெண்ணில்கணத் தலைவர்
 குழந்தேத்தச் சூர்த்திரமாய்த் தாங்குவகை சேரத்
 தாளேந்து நீர்த்திரையா டாங்காயை யுறுப்புத்
 தழுவிதுடிக் கூத்தாடிக் கொண்டமுனோ பின்னோ
 ஆளேந்து சிலிகைநெருங் காவணநீள் குளந்தை
 யமர்ந்தனையென் னாறுமுக மணியேவந் தருளே. (47)

பொருளுடையார் களிக்கநலம் போலிருந்த பொருள்கள்
 போயினபின் வறிபோனாய்ப் புலம்புறுநாட் பொய்யா
 மருளுடைய மனத்திடையே தீயவெலா மொன்றாய்
 வைத்துவினை திரண்டார்க்கும் பொய்யாய்க் கடலு
 ளுருளுடைய திரைபிறிதோர் திரைமோதி மாயு
 முடைதிரையொத் தேனெவ்வா றுய்வதினி பெய்நா

ளருளுடையார் மனத்தகலா தமர்ந்தோங்கு தேவே
யணிஞளந்தை யாறுமுக மணியேவந் தருளே. (48)

மண்கடந்து நீர்கடந்து கண்கடந்து வானின்
வழியோடு வளிகடந்து வானகமும் கடந்து
கண்கடந்து மனங்கடந்து கருதுநிலை கடந்து
காட்டுவதெல் லாங்காணக் கடந்தபர வெளிமே
லெண்கடந்து மெய்யறிவின் பென்பதுவுங் கடந்தாங்
கிருந்தவுனை யிருந்தபடி யிருந்தடைத லென்றே
வண்கையுடை வேளாளர் மல்குதிருக் குளந்தை
வாழ்வேயென் னாறுமுக மணியேவந் தருளே. (49)

சந்நிதிக்கே நடமாடு மொன்பதின்மர் தம்முட்
டலையாய மபுவழி வந்தவன்*சீர்த் தகுதி

50. “சந்நிதிக்கே நடமாடும் ஒன்பதின்மர்” என்னும் பாட்டில் கண்ட ஆடன் மகளிர் ஒன்பதின்மர் வகையுள் தலையாய கொத்துமரபு வழிவந்த ‘பெரியான்’ என்னும் ஆடன் மகளிர் திருக்குளந்தை முருகக் கடவுளிடத்து நீங்கா அன்புடையானாய் அகக்கூத்து புறக்கூத்து முதலிய தேர்ந்து கடவுணிலை பெறுதற்கு உரிய நெறியாய்ந்து நின்று தாண்டகக் கூத்தினை நாடோறும் சந்நிதியில் காலந்தவருது நடித்து அன்போடு ஒழுகி வந்தவர் இவர் இற்றைக்கு சுமார் (300) முன்னூறு வருடத்திற் கு முன்பு இருந்தவர். இவர் இடைவிடாது முருகபிரானிடத்து அன்பு பூண்டு ஒழுகிவருந் தருதியோடுஞ் செல்வமு மிக்குடையாராதலின் இவர் பால் அவ்வூரிலுள்ளார் அன்பும் அமைதியும் உடையவராய் நடந்துவந் தனர். அதுபற்றி அவர் ஊருக்கு வேண்டிய நலங்களையுஞ் செய்து வந்தனர். ஓர் நாளில் பெரிய திருக்குளத்தில் நீர் பெருக்குற்றுக் கரை உடைப் பெடுத்தது. அவ்வுடைப்பால் ஊரும் ஆலயமும் இடர்ப்படும் என்பது இவர் தெரிந்து முருகக்கடவுளது ஆணையைச் சிரமேற்கொண்டு தாம் தமியராய்ச் சென்று அவ்வுடைப்பின் கின்று முருகக்கடவுளை உங்கித் தன்னை மறந்தனர். உடைப்பை நீர் கடவாது கின்றது. மெய்யன்பு டைய அவ்வாடன் மகளிரை முருகக்கடவுள் ஆட்கொண்டருளினார். இப்பெரியானது கிலை¹ அக்குளத்தின் வடபாற் கரையின்மேல் இப்பொர் முதும் உன்னது. ஆண்டுதோறும் அவர் மரபுவழியே தலையாக்கொண்டு ஊரார் விழாவயாந்து வருகின்றனர்.

* சீர் — தானம்.

முன்னு¹மகக் கூத்து²புறக் கூத்துவகை தேர்துண்
 மாறுபடாத்³ தாண்டகக்கூத் தாடிவருஞ் செல்வி
 நின்னுடைய பெரியதிருக் குளமுடைத்த போழ்து
 நீயவள்பா னின்றடைப்பித் தாண்டுகொண்டா யாங்கே
 வன்னமிசு மாடநெடு வீதிவளர் குளந்தை
 மாநகர்வா ழாறுமுக மணியேவர் தருளே. (50)

திருவிளங்கத் திருவுடைய செறிந்தநலம் விளங்கச்
 செயல்விளங்க வளங்கனெலாஞ் செழித்துமிக விளங்க
 உருவிளங்க வுளம்விளங்க வயிர்விளங்க வினித்த
 உரைவிளங்க வன்புசிறந் துலகமறை விளங்கக்
 கருவிளங்கக் கருவிளங்கு பொருள்களெலாம் விளங்கக்
 கலைவிளங்க நிலைவிளங்கக் களித்துலகம் விளங்க
 மருவிளங்காற் றெழுபொழில்சூழ் மாளிகைசேர் குளந்தை
 மன்னிவிளங் காறுமுக மணியேவர் தருளே. (51)

திருந்துதற்குத் திருந்துநின் தடியரைச்சேர்ந் தறியேன்
 செப்புவதற் கருந்தமிழ்தேர் புலவரைச்சேர்ந் தறியேன்
 பொருந்துதற்குப் பொருத்துநலா நுறவுபுகுந் தறியேன்
 பூண்பதற்கு நீறணிவார் புகழிரங்கேட் டறியேன்
 வருந்துதற்கே வருத்துமனத் தோடிருந்தேன் வறியேன்
 வாழ்வதற்கோர் வகையறியேன் மண்பிறக்க லானேன்
 அருந்துதற்குக் கிடையாவா னமுதேதென் குளந்தை
 யமர்குருவே யாறுமுக மணியேவர் தருளே. (52)

சாதியெலாங் குலங்களெலாஞ் சாத்திரங்க ளெல்லாஞ்
 சமையமெலாஞ் சமையநெறி நுணுக்கமெலாஞ் சாற்று
 நீதியெலா மந்திரமெல் லாநிலம்வா னெல்லா
 நின்றனவுஞ் சென்றனவும் வருவனவு மெல்லா

1. அகக்கூத்துவகை என்பது—அறுவகைக்கூத்தாம் என்க.
2. புறக்கூத்துவகை என்பது—பதின்மூன்றுவகைக் கூத்தாம் என்க.
3. தாண்டகக்கூத்து என்பது—நூற்றெட்டு வகையினையுடையதாம்

மோதியெலாம் பார்த்தாலு முணர்ந்துகணிற் தாலு
முண்மையெலாம் பொய்யாமெய் பொன்றுபெறுங் காலை
ஆதியெலா மறவின்ற நினைபலதொன் றுண்டோ
வமர்குளந்தை யாறுமுக மணியேவந் தருளே. (53)

சிறந்தனவெல் லாமழுங்கிச் சிறவாத வெல்லாஞ்
சிறப்பாகி மல்குமுளச் செயல்களெல்லா மாறும்
பிறந்தனவெல் லாமிறக்கு மிறந்தனபின் பிறக்கும்
பின்முன்னாய் முன்பின்னாய்ப் பேச்சனைத்தும் பிழையாய்
மறந்தனவெல் லாநினைக்கு நினைத்தவெலா மறக்கும்
வருகுலமுஞ் சாதிசம யங்களெலா மாயும்
அறந்தவறு ரன்பறிவார் பெறுதலலாற் குளந்தை
யடைவாரா ராறுமுக மணியேவந் தருளே. (54)

காலையிலு மாலையிலுங் கசிந்துமன முருகிக்
கழலடியே பணிந்துகனி கணிந்தபழ வடியார்
ஆலையிலே படுங்கரும்பின் நீஞ்சவைவச்சா றினைய
வருள்கணிந்த பாடலிலே நினைப்பாடி பாடச்
சோலையிலே வளிபாட வாலமயின் மழமான்
றுள்ளபுனற் கிளர்கெண்டை பாயகிளை மந்தி
வாலைநிமிர்த் திக்குதிக்கு மாளிகைகூழ் குளந்தை
வாழ்நலமே யாறுமுக மணியேவந் தருளே. (55)

ஆட்டுவித்த படிக்கயனின் ருடுவது முளதோ
வருத்துவித்த படிக்கயனின் றருந்துவது முளதோ
ஒட்டுவித்த படிக்கயனின் ரோடுவது முளதோ
வுணர்த்துவித்த படிக்கயனின் றுணர்வதுவு முளதோ
நாட்டுவித்த படிக்கயலாய் நாடுதலு முளதோ
நவிறுவித்த படிக்கயலாய் நவிலுதலு முளதோ
வாட்டுவித்தாய் வாடுகின்றேன் வருந்துகின்றேன் குளந்தை
மாக்கடலே யாறுமுக மணியேவந் தருளே. (56)

காலமெலா முடல்வருந்தக் காடுகரை விடு
கனகமணி யெனத்தேடிக் கால்கடுத்து வாடிக்க

கோலமெலாங் குலைந்துமனக் குரங்காட்ட மாடிக்
 குரங்காகி மனமலுத்துக் குருமிசெவி டாகி
 குலமெலாம் போம்வழிதா னல்லவழி கொல்லோ
 நல்லவர்போம் வழியருளி நடுவன்வரு முன்னே
 ஆலமெலா மமுதாக வடியருளிக் குளந்தை
 யமர்ந்தருளி யாறுமுக மணியேவந் தருளே. (57)

பழக்கமிகிற் பால்புளிக்கும் பழமொழிபோ லுலகிற்
 பார்த்தபொரு ளொவ்வொன்றும் பழக்கமுற வுறப்பி
 னிழக்கவரும் பொருளாகு மெவ்வுலகெப் பொருளு
 மிவ்வாவி லேயிருந்த வாதறிந்த போது
 முழக்கமுற நானெனதென் பதுவுமறத் தேய்ந்து
 முனையுன்று வேர்கருகி முற்றுமுடிந் தொழிவில்
 *வழக்கமுற நின்றதிரு வடிநிலையே மல்க
 வளர்குளந்தை யாறுமுக மணியேவந் தருளே. (58)

நானெனநின் றெழுந்ததுபின் னானெனதென் றுகி
 நடந்ததுவே தூக்கமுற நடந்தகதை பொய்யாய்த்
 தானெனவோர் புரிவுமிலா தாயிருந்த மாயந்
 தனிற்சிறந்து பேதையெனக் குமொனப்பின் றானைக்
 கூனெனமூத் துடல்குறுகிக் குறுகியது மருகிக்
 கூடழியப் போகுமுயிர்க் கூட்டமுற முலகில்
 வானெனவெல் லாமாகிப் பார்த்திருக் குளந்தை
 மன்னியமெய் யாறுமுக மணியேவந் தருளே (59)

நன்றறியேன் நீதறியே னானுமவை யிரண்டு
 நான்புரிவே னின்பிடரி னுன்றடுமா றுண்டு
 சென்றறியே னல்லார்பாற் சேர்ந்தறியேன் சூழ்வார்
 செப்புகின்ற பயன்றோச் சிறுமொழிகேட் டிலர்வே
 னென்றறியே னுள்ளிரண்டு மோயும்வழி யறியேன்
 ஓய்ந்துணர்வின் மேனின்ற ருயர்ந்தவர்க்கண் டறியேன்
 அன்றறிவே னென்னுதின் றருள்பெறுவான் குளந்தை
 அடைந்துநின்றே னாறுமுக மணியேவந் தருளே, (60)

*வழக்கம் — வழங்குதல்

இல்லறமே நல்லறமென் றியம்பினர்மெய் யாயி
 னீகைமுத லறமாகுந் தீவினைசேர்ந் திட்டா
 நல்லறமே பொருளாகு நன்மனையான் மேகி
 னாளுமவ ளோடொழுகி வாழ்நநல் லின்பா
 மில்லதெனிற் பொல்லாதாம் பெருந்துயர்க்கில் லறமா
 மிதினீங்கி வாழ்வதுவே யியல்பாகல லறமா
 மல்லலறுத் தடியடைந்தார் தமையாளங் குளந்தை
 யாருயிரே யாறுமுக மணியேவந் தருளே. (61)

ஒன்றுடையா யிரண்டதிலா வுயர்வுடையா யெனையா
 ளுரிமையெலா முடையோய்மேல் கீழறமே னுடையோய்
 நன்றுடையாய் தீயதிலா நலமுடையா யெவர்க்கு
 நாபபணிநுந் தவரவரை யாட்டுவித்தாட் கொள்ளுந்
 குன்றுடையாய் குற்றமெலாந் குணமாக்கொண் டாளுந்
 குணமுடையாய் மணமுடையாய் குறிகெடுத்தார் மனமே
 மன்றுடையா யெனநடிக்கு மயிலுடையாய் குளந்தை
 வாழ்வுடையா யாறுமுக மணியேவந் தருளே. (62)

போயொழிந்து போனதெலாம் புறத்தினைவிட் டகத்தே
 புக்கிட்டுத் து கனவாய்நாள் போயினபின் மறதி
 யாயொழிந்துட் குடியாகி வேருன்றிக் கனவி
 லடுத்ததுபல் லாண்டதுபோய் நினைப்பி னிலையாக
 நோயொழிந்து போனதெனக் காட்டியுளே கிடக்கு
 நோயதுபோற் பலபிறவி நோய்தரும் வாதனைபோம்
 வாயொழிந்து மனமொழிந்து வாழ்வறவாழ் வாழ்வாய்
 வளர்குளந்தை யாறுமுக மணியேவந் தருளே. (63)

இருவினையா னுறுவதுடம் பிருவினையே வினாவா
 மிடமாகி நின்றுளத்தே கவலவலக் தேய்ந்து
 மருவியபொய் யழுங்கலெழு மானமொடு வெகுளி
 வைப்புடைய தாமனித ரானபிறப் புடைமை
 வறும்வினையிற் பெருகியதுன் பின்பெனவோ ரிரண்டும்
 வாங்கிவலி தள்ளியநீள் கயிற்றுசல் போலா

மருவினைகள் கெடவடிபார் நிதந்தொழுவான் குளந்தை
யடைந்தேத்து மாறுமுக மணியேவந் தருளே. (64)

பிறந்தனர்தாம் வளர்பருவத் துலகிடைபூ டாடிப்
பெருகினர்பொல் லாக்காமப் பெருக்கிடையிற் றேய்ந்து
சிறந்தனமென் றெழுகாதன் மனைவிமக வென்னச்
சோழியப் பணங்காசு தேடிமனம் வாடி
மறந்தனையே யறம்புரிவார் போற்புரிவார் நாளும்
வயதாசுப் பிணிபசியால் வாழ்கிலராய் மடிவா
மறந்தருநல் லுளம்பெறுவா ஈடைந்தடிதாழ் குளந்தை
யகலாத வாறுமுக மணியேவந் தருளே. (65)

சாதிபெனும் பேய்பிடித்தா ரெல்லாருங் கூடித்
தாழ்வுயர்வொன் றறியாமற் சாந்துணையும் வினே
வீதியிலே வாசவிலே கோயில்குளந் தனிலே
மேல்கிழைந் றொருவரைமற் றொருவரெவறுத் தலைவர்
நீதியிலே நிலைத்துலகில் வாழும்வழி காணார்
நெருக்குநெருக் கடியான்மெய் நெறியுணர் மாட்டா
ராதியிலே யிருந்தவிய லறிந்தவர்தாழ் குளந்தை
யடைந்தேனென் னாறுமுக மணியேவந் தருளே. (66)

முன்னொருநாள் வயிற்றறுநோய் பொறுக்கமுடி யாது
முருகாவோ வெனவிரவோ ரிலையான்முன் றீர்த்துப்
பின்னொருநா ளிடதுவிலாப் புடையிடைபென் பிடுக்கிற்
பெரும்பிணைவப் பிணிதோன்றப் பெரிதும்வருங் துறுகாட்
டுன்னொருபைங் கொடித்தழைமேற் றேய்தாரீ போர்த்தித்
தோன்றுபெய ருளினினோய் தொலைத்ததினன் னருளே
மன்னொருபூங் கொடிபிடிதோண் மருவுமெழிற் குளந்தை
வளர்ந்தோங்கு மாறுமுக மணியேவந் தருளே. (67)

எப்பொருளா யினுமதன்முன் பின்னதுவென் றகலா
திருந்துநிநிற் குணஞ்செயலா யிருந்ததன்மா றுதலா
யொப்புறவே யிருந்துகெடக் கேடெனவே யிருந்தாங்
குருவருவா மிடத்தணுவாத் தேய்ந்தொழிவி லொன்றா

பெய்ப்பறநின் றீனையொன்று நீயலவல் லாதொன்
 றிலைபறிய வல்லார்பா ரொறிதிரைநீர்க் களையில்
 வைப்பெனப் பொன் மணிசுந்தி மலர்சேர்க்குங் கேழல்
 வளர்குளந்தை யாறுமுக மணியேவந் தருளே. (68)

இன்பமுமாய்த் துன்பமுமா யின்றெனவுண் டென்வா
 யிரவாகி நண்பகலா யிருளொளியு மாகி
 முன்பினென லாய்முடிவாய் முற்றாப்பா தியுமாய்
 முகிழ்த்ததுவாய் மலர்ந்ததுவாய் முதலுமிறு தியுமா
 யன்பிறங்கா மையுமாய்நல் லதனொடலா ததுவா
 யறிவுமறீ யாமையுமா யகல்விசும்போ டுலகாய்
 வண்பிணியாய் மருந்தாகி மலிந்துதிருக் குளந்தை
 வாழ்வான வாறுமுக மணியேவந் தருளே. (69)

கண்ணிறையக் கண்குளிரக் கண்டருளைப் பெற்றார்
 கட்கடையா னோக்கும்வாங் கனிந்தருளப் பெற்றால்
 விண்ணிறையக் கொடுக்கினும்வின் னவர்போகம் வேண்டேன்
 மேனின்ற நான்முகன்மா லவர்வாழ்வும் வேண்டேன்
 உண்ணிறையக் கற்றவருற் றவரொனினும் வேண்டே
 னுறுவனவும் வந்தெய்து முனக்கேயா ளாவேன்
 மண்ணிறையு மிசைநீடு வான்பொழிலார் குளந்தை
 மன்னியசீ ராறுமுக மணியேவந் தருளே. (70)

கிளந்தனவெல் லாங்கிளக்கிற் கிளைபலநா றுகக்
 கிளர்ச்சமய மாயுலகங் கிளத்துவதா யாகு
 மளந்தனவெல் லாமளக்கி னளவரிய தாகி
 யகச்சமயம் புறச்சமய மாயளவா முதலா
 யுளந்தனதா யுராதனதா யுள்கியுரைப் பரிதா
 யுணர்வரிதா யரியவற்று ளரிதாகி யோங்கும்
 வளந்தனதாக் கொண்டுமலை நிலம்பொழில்கூழ் குளந்தை
 வளர்ந்தோங்கு மாறுமுக மணியேவந் தருளே. (71)

உன்னுநிலை யுணருநிலை யுள்குநிலை சமய
 முக்குநிலை நோக்குநிலை யாக்கநிலை யோர்வின்

மன்னுநிலை பென்னுநிலை பெண்ணினிலை யாகி
 வளருநிலை தளருமழி வாகிநிலை மாயும்
 பொன்னுநவ மணியுமிரு கரைபொருத விகிப்
 பூந்துணருஞ் சந்தனமும் காரகிலுஞ் சேர்த்தி
¹வன்னி²யொளி மரிநிறத்தும் புனற்கேழற் றென்பால்
 வளர்குளந்தை யாறுமுக மணியேவந் தருளே. (72)

நூல்குறித்த குறியுமல நுவல்குறியு மல்ல
 நன்னுகுநெறி வருமேலை நதற்குறியு மல்ல
 மேல்குறித்த குணங்களினால் விளங்குகுறி யல்ல
 விளம்புதலோ டவிரயத்தால் விளங்குகுறி யல்லப்
 பால்குறித்த குறியுமலப் பற்றுகுறி யல்லப்
 பற்றறுத்தா ³நீரிருவர் பயனுறுமா நதுவா
⁴யால்குறித்தா ரிருந்தவிய லாயமருங் குளந்தை
 யானவனே யாறுமுக மணியேவந் தருளே. (73)

தொன்முதுசொற் நரப்புவர் சொன்ன⁵பரி பாடற்
 சொற்றிரந்தேர் திருமுருகாற் றுப்படையுந் தோயி
 னன்முதுசொற் ⁶சேந்தனருட் டிருவிசைப்பாத் தொகையு
⁷நானுன்கா யிரம்பாட்டின் றிருப்புகழு நயந்தாய்
 சொன்முதுசொற் புனைமலை தொகுத்தறிபா வெனையுந்
 தொழும்பனென வாக்கியிடு மலங்கலணிந் தருள்வாய்
 மன்முதுபொற் கோயிலருண் மணந்ததும்புங் குளந்தை
 வளர்தரவா ழாறுமுக மணியேவந் தருளே. (74)

மறையவனீ மலையவனீ மன்னுதமிழ் மூன்றும்
 வளர்த்தவனீ நினைத்தவர்த முளத்தவனீ மறையுட்

1. வன்னி—வன்னிமரம். 2. ஒளிமரம்—சோதி விருகம்.
 3. நீரிருவர்—சனகாதிவர் நால்வர். 4. ஆல்குறித்தார்—தெக்க
 னைமூர்த்தி. 5. பரிபாடல்—சங்க நூலான பரிபாடலிற் குன்றத்து
 முருகவேளைப் பாடிய பரிபாடல்களா மென்க. 6. சேந்தனார் பாடிய
 திருவிசைப்பா என்னுந் திருமுறையில் முருகக்கடவுளைப்பாடிய பாடற்சொ
 கை என்க. 7. நானுன்.....திருப்புகழ் — பதினாறாயிரம் திருப்புகழ்ப்
 பாடல்கள் என்க.

நெறையவனீ யிறையவனீ துகளறுத்தாள் ப்வனீ
தொல்லவனீ நல்லவனீ துறந்வந்தூ நெறிநீ
நின்றபவனீ நெடியவனீ நெட்டிலேவே லவனீ
நிலைத்தவனீ வலத்தவனீ நெடுமுடிமால் வரைமே
*லறையவனீ திருவடிக்கே யடியவனான் குளந்நத்
யாண்டவனீ யாறுமுக மணியேவந் தருளே.

(75)

உள்ளாய்நீ யன்றுமுத லுள்ளோனா னடிமை
யொருசிறிது மறியாத கடைச்சிறியே னாசென்
விள்ளாத விருண்மாயப் பெருங்கடவி லோயா
விளைவினையின் பிடர்ப்படுவேன் விளைவிரண்டொத் தோய்ந்து
தள்ளாத காமமுத லெல்லாம்போ யகல
தன்னைமறந் தென்னையிழந் துன்னடிசார்ந் திலங்க
வள்ளானீ வாவெனவந் தாண்டுக்கொண்டால் வாழ்வேன்
வளர்குளந்தை யாறுமுக மணியேவந் தருளே.

(76)

சமயம்வரும் போதெல்லாஞ் சமயங்கள் தோன்றந்
தாத்திரங்க ளவைதோன்றந் சாதிமுறை தோன்ற
இய்பமுதன் மலேதோன்றந் கடல்தோன்ற யுதிர்க
ளெல்லாருந் தோன்றவுயிர் விழிவெனலுந் தோன்ற
அமயம்வரும் போதெல்லா மவைமாறிந் தோன்ற
அத்தனைக்கு மாறாத தத்துவமே யார்க்குஞ்
சமரசமாய் விளங்குதலி வள்ளாறென் குளந்நதந்
தலிவாழ்வே யாறுமுக மணியேவந் தருளே.

(77)

தன்னையறிந் திலானைத்துந் தாமனீவே மெனனே
தருக்குமவர் நெருங்கடிவாய் தாந்தவிப்பா ரொவரே
பொன்னாமடர் வையிலத்திதர் புதல்வர்களைப் பிரியாப்
பொன்மனத்தார் மருவினையைப் புதுக்குவிர்பா ரொவரே

பின்னைவரும் பிறவியெலாம் ¹பீழையெலாந் தவிர்த்துப்
 பிறத்திறவாப் பெரியநிலை பேசுவதிக் கெவரே
 அன்னையினுஞ் சிறத்தநினை யல்லதெவ ருளரே
 யணிருளந்தை யாறுமுக மணியேவந் தருளே. (78)

காலையிலே விழித்தெழுவேன் கடும்பசியா லுழல்வேன்
 கருதிமனம் போனவழி கால்கடுக்க வலைவேன்
 வேலையினா தேடுவதே வேலைபெனத் திரிவேன்
 விடுகினைந் தோடிடுவேன் விளங்குமக்கண் மனைவி
 ஆலையிலே யரைபடுவே ²அறிதூயில்கொள் வார்போ
 லயர்ந்தடுவேன் விடிவதுமே யான்கவலோ டெழுவேன்
 மாலைதொடுத் தணியகிலேன் வணங்குகிலேன் குளந்தை
 வாழ்ந்திருந்தா யாறுமுக மணியேவந் தருளே. (79)

பாவினரீர் தேனறுநெய் மலர்ப்புனரீ ரோடு
 பாதிரிதக் கோலமில வங்கமுத லாக
 ஏவினரீர்ப் புனலாட்டு ³மைந்தமுதி னூட்டு
 மியைமூன்று கணியாட்டுங் குளிர்சாந்தக் குழம்பின்
 மேவினாரு மாட்டினொடு திருநீறே மேன்மேன்
 மேனியெலாம் பொலிவெய்த மேனிறைய வாட்டி
⁴வாலியனாப் புளுகாப்பு வளர்மேனி யது ⁵காண்
 வரக்குளந்தை யாறுமுக மணியேவந் தருளே. (80)

உவகையுறு நாட்களிலே யுலகமெலா மினிதா
 யுபாட்டெடுத்துக் கிடக்கின்ற தெனமகிழ்வேன் மகிழ்விற்
 பவமதனை யோரேன்புண் ணியம்புரியே ⁶னல்லார்
 பார்வையிலே தேர்வேன்றேன் பாலமித்துங் கலந்த

1. பீழை—துன்பம். 2. அறிதூயில் — அறிவுதூயில்: அதாவது
 நனவிற் சுழுத்தியா மென்ப. 3. ஐந்தமுதினூட்டும் — பஞ்சாயிர்த அபி
 ஷேகமும். 4. வாலியன் — வெண்மை கிறத்தன். 5. காண்வா —
 காண. 6. *நல்லார் — பெண்கள்.

விவர்திஞ்சொ லெவர்பெறுவா னொனக்கெவர்தா நிகரா
மென்றகத்தே யகங்கொள்வே னின்புறுநான் மாறி
யவமாகித் துன்புறுவேன் யான்பொறுக்கே னெனனை
யளர்குளந்தை யாறுமுக மணியேவந் தருளோ. (81)

கற்றறிந்து தெளிந்தார்க்குங் கருதமுடி யாது
கண்டறிந்து தெளிந்தார்க்குங் காணமுடி யாது
சொற்றெளிந்து மொழிந்தார்க்குஞ் சொல்லமுடி யாது
தொழுதுதெளிந் திருந்தார்க்கு மெழுதமுடி யாது
புற்றிருந்து முயன்றார்க்கும் புணரமுடி யாது
போக்கறிந்து யுகுந்தாலும் போகமுடி யாது
மற்றிதுவென் றெவரானும் வகுக்கமுடி யாது
வளர்குளந்தை யாறுமுக மணியேவந் தருளோ. (82)

பொதியிலிளஞ் சிறுகாலே புகுமலைப் பொழுதே
புலக்கிளிபே மடமாதே பொலிகளும்பே புலே
எதிரவரு தேர்யானை மாகாலாள் வில்லம
பிலைகொடுவே னிற்கிழவோ னெனைப்பொருதற் கஞ்சேன்
முதிரநினைந் திடுவேன்செவ் வேளெனும்பேர் கூறி
முதுகிடச்செய் துவகையுற முருகவெனத் திசைநான்
கதிரவடி யவருடன்சேர்ந் தாத்திடுவேன் குளந்தை
யகலேனா னாறுமுக மணியேவந் தருளோ. (83)

எடுக்குமெடுப் பிறுதிபெற வெடுத்ததின் பி னெடுக்கு
மெடுப்பதின்முன் னாய்நின்றல் விடைப்பொலிவாய்ச் சீருந்

83. வேனிர்கிழவோன்—காமன்.

84. எடுக்கு மெடுப்.....விடைப்பொலிவாய் என்பது—ஒரு
தாளந் தொடர்ந்து நடகளுக்கலை, ஒருதாளத் திறுதிக்குந் திருமபயரு மத்
தாளத்தின் எடுப்பிற்கும இடையே பொல்கின்றவனை என்பதாம் என்க.
“அடுக்குதுப்பின்.....அமர்வோய” என்பது—துடிமுதலாகப்
பதினாறுபுகளில் அமையப்பணர்ந்த உறுப்புகளில் ஒன்றாகும் மற்ற
ஒன்றற்றது மிடையே அவ்வுறுப்புகளின் அளவினை இற்றென அளந்து
அளவிற்காட்டி அளவுகடந்து யிருக்கின்றவனை என்பதாம் என்க.

மடுக்குறுப்பி னிடையிடையே யமைத்தனபா லமர்தாங்
 சாவுதறித் தனுகாட்டி யளக்கறியா தமர்வோ
 மிடுக்கணுறும் போததனோ டிருந்ததன்மே ளீடுக்க
 னியைபறியா தநிர்நாடு மெம்பெருமா னிநிம்மா
 மடுக்கறியா தெனையெனினிந் தாலநிவேன் குளந்தை
 வாழ்குருவே யாறுமுக மணியேவந் தருளே. (84)

பிறப்பதற்கே தொழிலாகிப் பிறத்துமண்மே லிறக்கும்
 பிறவாமை நெறிநீட்டார் பேர்க்குத்தி னாடிச்
 சிறப்பதற்கே வழிதேடி நாடுநலம் பெறுவான்
 சிந்திடுவே னுதிமெனச் செப்பினலந் தேடார்
 வறப்பதந்தாம் பொருடேடிப் புகழ்தேடித் திரிவார்
 வாழ்நாட்டிற் குலைவப்பார் வாழ்வதுமோர் வாழ்வோ
 மறப்புமயக் கழிவறுந்தாக் கிவரெவரே குளந்தை
 வாழ்வேயெ னாறுமுக மணியேவந் தருளே. (85)

கல்லாதா ருளங்குடியக் கனிவிக்குங் கணியே
 காணார்க்குங் காண்பரிய் கண்ணளிக்குங் கண்ணே
 சொல்லாத மனங்கடந்த சோதிமணி விளக்கே
 துறந்தார்க்குந் தூநெறியார் தூவெளிமே லொளியே
 கொல்லாதார் மனமலிற் குடிக்கொண்ட குடியே
 குறைபாத மனநிறைந்தார் குறைபாத நிறைவே
 அல்லாத வெனக்குநல னருள்கின்ற குருவே
 யணிகுளந்தை யாறுமுக மணியேவந் தருளே. (86)

முன்னு பழம்பொருட்கு முன்னு பொருளே
 முடிவாகி முதலாகி முடியாத முதலே
 பின்னாகும் புதிததனிற் பின்னாகும் புதிதே
 பிறவாதா ரிறவாதார் பெறலருமெய்ப் பேறே
 தன்னுலே தான்கெடுவேன் ருமேனென் றலைவா
 தானேதா னானிலை தனித்தருளெங் குருவே

அன்னாய் பப்பனீ யாருயிராய்க் குளந்தை
யமர்தவனீ யாறுமுக மணியேவந் தருளே. (87)

மற்றெதுவுந் தன்னொத்தொன் றில்லாதாய்த் தானே
வாறொடுமண் பார்த்தொன்றாய் வயங்குதனிச் சோதி
பற்றெதுவும் பற்றாதார்க் கிந்நிறிமீ வடிவம்
பகர்நாம மீதெனக்கொள் ளாப்பழய பொருளே
கற்றெதுவுந் கேட்டாலுங் காணாரிதாய் நின்ற
கடவுண்ணைக் கருந்ததனாற் கருதுவதெப் படியோ
அற்றெதுவும் பற்றாதார்க் கற்றதுவாய்க் குளந்தை
யமர்கின்ற வாறுமுக மணியேவந் தருளே. (88)

தலைமிசைக்கை குவிந்தாலென் னெஞ்சிடைக்கை குவியத்
தலைவணங்கித் தொழுதாலென் றுன்றெளிதற் காஈமா
கலைமிசைகீ மெனவாகு முயிர்ப்பகநின் றடங்கக்
கலைவறமே னடுநாட்டங் கண்டுநெளிந் தொன்றாய்
நிலைமிசைசேர்க் கிணைவம்முன் விணைசிம்மந் திரந்தோய்
நிலையோர்ந்து வம்மாறிச் சிமமாறி மாறி
அலைமிசைகீ முறவோது நிலையருளிக் குளந்தை
யலையமுதே யாறுமுக மணியேவந் தருளே. (89)

நிகழ்கின்ற வுயிர்களெலா நிகழ்த்துவதம் மியல்பே
நிகழியல்பிற் பிறழாது நின்றலியற் கொக்கும்
புகழ்கின்ற வுயிரெனத்தாம் புகல்கின்ற மாந்தர்
பொல்லாத வெல்லாங்கொண் டெல்லாநுங் காண
விகழ்கின்ற சாநியெனச் சமயமென காணு
மிரக்கமிலா தயலவகா யிழித்திடரிற் படுத்தி
அகல்கின்ற குழிதனக்கென் றணைகெழுந் குளந்தை
யணிநகர்வா யாறுமுக மணியேவந் தருளே. (90)

89. மசை மேழை வாகு முயிர்ப்பு என்பது — உஸ்வச சிஸ்
வாசத்தினை எனக் கொள்க. நிலைமை என்பது — ஆக்கினை என்
னும் ஸ்தானம்; அதாவது உய்யினி யென்ற சதாசிவஸ் தானமாம்.

முன்புறமா வினைப்பிறவி முயக்கமுளேன் மயக்கி
 முயங்குநலர் வாழ்வினிலே முழுமனம்வைத் தயரா
 தின்புறலா மெனிறிருந்தே னின்பநலராக் காணே
 னிருந்தனரே துன்புருவா யிருந்ததெலா மாறித்
 துன்புறவாய்ச் சூழ்ந்தனவே, சூழ்ந்துதொடர் தனவே
 தொடர்ந்தரித்துத் தின்னின்ற துயர்பொறுக்க மாட்டேன்
 அன்புருவே யடைந்தேனா னடைக்கலநின் னடிக்கே
 யமர்குளந்தை யாறுமுக மணியேவந் தருளே. (91)

¹ ஏழிசையாழ் நாரதனுங் ² கின்னானு ³ மதிதி

1. ஏழிசையாழ் நாரதனும் என்றது — தேவ இருடி நாரதனார் பொதியில் சென்று அகத்தியனரை யடைந்து யாழில் இசைதுணுகங்கண்டு அமைவரப் பாடுதலிற் றேன்றும் ஐயந்தீர்த் தருளுதி யென வேண்ட அதற்கிசைந்த அவரும் தலையூழித் தலைச்சங்கத்துத் தலைமைப் புலவராய் வீணப் புலவரோ டொப்பவீற்றிருந்து முத்தமிழ் நடாத்திய குன்றமெறிந்த முருகவேளைச் சென்றடைத்து கேட் டறிவாயாக வெனக் கூறி திருக்குளந்தை அறுமுகச்செவ்வேனது திருமுன்னர்ச் செல்லுமாறு பணித்தனர். ஆங்குச்சென்று அன்புடையராய் யாழ்கொண்டு காதன் மையார் பாடிப் பாராட்டிவகலைக் குளந்தை முருகவேண்முன் றேன்றி இசைதுணுக்கங் கூறியருளி எய்துகவென மறைத்தருளினார். வரம்பெற் றுவகைகொண்டு சென்றனர் என்பதாம்.

2. கின்னான் சாபத்தாற் பன்றியுருவெய்கியவன் பாண்டியனால் உடன் மாற்றம்பெறப் பழய கின்னா வுருப்பெற்றுத் தனக்குமுன் றேன் றார் திருக்குளந்தை முருகப் பெருமானை வழிபட்டுக் கின்னா கானம் பாடி வரம் பெற்று வானகத்துச் சென்று ரொன்பதாம்.

3. வானவரை யீன்ற தாயரான அதிதியென்பார் பெரியார் ஒருவர் முன் தோன்ற மதியா திருந்தபடியே எழுது தருக்குற் றிருந்தனர். அப் பெரியாரிட்ட சாபத்தால் அரக்கியுருப் பெற்று பரத்தை யெனவாகி ஓர் அரக்கனோடு ஒரு கானத்திற் கூட வாழ்க்கிருந்தனர். அவ்வரக்கனும் ஒரு போரில் மடிந்தமைகொண்டு மயங்கித் தயிராய் எங்கும் புலம்பிக் காடு கடந்து பலமலை யடுககங்கையுங் கடந்து பன்றிமலைக் கீழ்பாற் சரிவிலை யடுத்தபோது திருக்குளந்தை முருகபிரான் திருக்கோயிலுந் திருக்குளமுங் யாறுந் தோன்ற யாற்றுப் புனவிற் புகுந்தெழுந்து அரக்கி யுரு மாறிப் பழய வுருப்பெற்றார் சந்தியி னின்று முருகபிரானிடத்துப் பாடுகிடப்ப முன் வந்து தோன்றி வேண்டிய வருளிச்செய்ய அது பெற்று விண்புக்கு வாழ்ந் திருந்தனர் என்பதாம்.

யெனுமாதும் ¹புட்கலனும் ²வசிட்டனுமா னுடராய்
வாழிசைவெய் திட³வால கில்லரு⁴நீர்ச் சரயு
⁵மருவுநகர்க் காவலனு மன்னுயிர்மே லன்பு
சூழிசைநல் ⁶லாயனுநின் றாமலர்ச்சே ணடியே

1. புட்கலன் என்னும் அரசன் மகப்பேறின்றி வருந்திப் பல தலங்களிற் சென்று வணங்கி வரும்போழுது திருக்குளத்தைத் தலத்தினது பெருமையை உள்ளி ஆண்டிச் சென்றடைந்து தாரும் ரமணியென்னுந் தம் பத்தினியாருந் தவங்கிடந்து முருகபிரான் அருட் பேற்றால் மகப் பேறு பெற்று வணங்கி யுவகைபெறச் சென்றார் என்பதாம்.

2. வசிட்டர் : இவர் பிரமவீருடியாவர். இவரது மக்கள் தூற்று வரையுங் கௌசிகர் கொன்றுவிட்டமையாற் புத்திர சோகம்பெற் றயர்ந் தவராய் மயங்கி யிருந்தன ரென்றும் ; பல தலங்களையும் வணங்கி வரும் போது பன்மலையுட்க்கத் திடையே பன்றிமலையின் தென்பாங்குள்ள திருக்குளத்தையில் முருகவேள் கோயில்கொண்டிருத்தலைக் கண்டு ஆண்டிச் சென்று யாற்றினார் தாயநீரா னமைந்த திருக்குளத்தினும் நாடோறும் முழுதிச் சோகந்தீரத் தவங்கிடந்தார். தவத்துக் கிளங்கியவராய் முருக பிரான் அவர்க்கு முற்படத் தோன்றிநின்று சோகந் தவிர்த்து மீண்டும் தூறுமக்களைப் பெற்றுவாழ வரங்கொடுத்தருளினாரென்பதாம்.

3. வாலகில்லர் மகவின்றிப் போனமையாற் றலைமீழாய் மாக்கிளையில் வருந்திக்கொண்டிருந்தார். காரதர்பாற் கேட்டுத் திருக்குளத்தை முருகபிரானே நோற்றுக்கொண்டிருந்ததனியித்தம் இடரினாமற்றியருள அத்தலம்புக்கு முருகவேளை வழிபட்டுப் பாவம் பிழைத்து கலம்பெறச் சென்றனர் என்பதாம்.

4. நீர்ச்சரயு என்பது சரயுகதி எனப்பெயரிய ஒரு யாரும் என்றிக.

5. சரயுகருவுநகர் மன்னன் என்றது சரயுகதியின் பக்கத்துள்ள அயோத்தியை ஆண்ட அரசன் ஒருவற்கு மகவின்றி இத்தலப்பெருமை கேட்டுணர்ந்து, வந்தடைந்து முருகபிரான் திருவருள் பெற்று மகப்பேறு ற்று வாழ்ந்திருந்தன னென்பதாம்.

6. ஆயன் என்பது திருக்குளத்தை நகரத்தின்கண் ணிருந்த பேர்ஆயன் (வடமொழி சுபோசன்,) என்பான் பசுத்திராண்களையும் மக்கட் பேற்றினையுஞ் செல்வத்தினையும் பெற்று கல்லாழிந் வலியா லெல்லா ஷபீர்கண்மேலு மன்புடையவனாகத் தனக்கு முற்படத் தோன்றுகின்ற வெவர்பா லு மின்சொ ள்ளாவிப் பான் முதலிய ஷபசிரித் துண்ணக் கொடுத்து யாவரும் போற்ற வாழ்ந்திருந்தவனாகும். இவன் திருக்குளத்தை முருகக் கடவுள் பான் மிக் கன்புடையவன் எனபதை யாவருமறிவார். இப்பேராயனைத் திருக்குளத்தை முருகபிரான் னர் ஏழை முதியோ னுருக்கொண்டு சென்று தனக்கு நா வரங்கின்றது சிறிது பாலீவாயாக வென வேண்ட இசைந்த பே

துணையாக்கொண் டவர்வேண்டு நலந்தோயப் பெற்றார்
 பாழியுல குக்கொருவ நீயெனத்தென் குளந்தை
 யானடைந்தே னாமுக மணியேவந் தருளே. (92)

எனக்கினிய நறுஞ்சுவைத்திங் கரும்பேயென் னமிழ்தே
 யென்குருமா மணியேயென் னரசேயென் னின்பே
 தனக்குநிக ரொவருமிலாத் தனித்தலைவா வெனது
 தந்தைபல வோநீ, நான் சார்ந்தமக னலவோ
 உனக்கெனநா னெனதுபொரு ளுடலுயிர்மற் றெல்லா
 முன்னடிக்கீ மொப்புவித்தே னுனைப்பிரிய மாட்டேன்
 1 மனக்கினிய மாறப்பே ரமுகுடையா யினையாய்
 மகிழ்குளந்தை யாறுமுக மணியேவந் தருளே. (93)

2 கானவர்கோன் மகட்கொடுவிண் மகட்கொடைகொண் டொருநீ
 களவியல்கற் பியனிகழக் காட்டியமர்ந் திருந்தாய்

ராயனுந் தனது பசுத்திரை மேய்ப்பாணைக் கூவிச் செல்லப் பசுக்களு மேய்
 க்பானுந் கண்ணிற்குப் புலப்படாமையா னெடுத்தாரஞ் சென்று வருந்தி
 மிக்க “எழையான விக்கிழவற் கியான் என்ன வழியால் விடைபகர்ந் துபசு
 ரித் துவகைபெறச் செய்குவல்” எனவருந்தி வயிர் துறக்க முயலங் காலை
 ஏழை முதியோ னுருக்கொண்டு தோன்றிய முருகக் கடவுள் திருமுகங்க
 ளாரோடு மஞ்ஞை யூர்ந்து வானின்மிசைப் பொலிந்து தோன்றி “உனது
 அன்பிற் கிரங்கி யிங்ஙனம் வந்தனம். நீ வேண்டியதுய்த் தென்பாலுற்றுப்
 பின் னுய்குவையாக” எனக்கூறி யுருக்கார் தருளினு ரென்பதாம்.

இவை திருக்குளந்தைத் தலபுராணத்துக் கண்டவை யாகும். இப்புரா
 ணம் வெளிவந் திலாமையா லீண்டுச் சுருங்கக் கூறி வெளிப்படுத்தியமை
 கண்டு ஓர்க.

1. மனதுக்கினிய என்பது எதுகை நோக்கி மனக்கினிய என்ற
 பிற் றென்க.

2. கானவர்கோன்..... இருந்தாய் என்பது — களவியல்
 நெறிமுறை கொண்டே சுற்பியல் நெறிமுறை நிலைபெறுமென்பதை வள்ளி
 காயகியாரையும் தெய்வானையாரையும் முறையே கண்டு, கொண்டும்; இந்
 திரன் மகட்கொடையினே ஏற்றுக்கொண்டும் உலகியல் நிறுத்தும் பொருண்
 மரபுகாட்டி என்னுமிருந்தனை எனக்கொள்க. இதுனைப்பரிபாடலில் “நான்
 மறையீரே” என்பதிலிருந்து காண்க.

¹வானவர்பூ னாரமலை யாரமணி மார்பன்

மயங்குதநா னிறையோனுன் பொருண்மறை வீரித்தாய்
மீனவர்தென் றமிழ்க்கழக மேலுறமே லமர்ந்தாய்
²விளங்குதென்னன் சுந்தரபாண் டியன்செயுங்கற் ³கோயிற்
கானவனென் றணிஞுளந்தை மீதமர்ந்தா யான்சொல்
லலங்கலணிந் தாறுமுக மணியேவந் தருளே. (94)

முப்பொழுதி லோர்பொழுதுன் முன்பணிவே னல்லேன்
முழுதுணர்வார் தமக்கொருநான் முன்பணிசெய் கில்லே
னெப்பொழுதா யினுமுனது நாமநவில் கில்லே
னிருந்துனது புகழ்கேட்பா ரோடிணங்க கில்லே
னிப்பொழுதோர் பொழுதாக வீங்கிசைப்ப தல்லா
தேத்துகிலேன் போற்றுகிலே னியற்றுவதொன் றில்லே
னப்பொழுதிப் பொழுதெனவீண் பேச்சிலழிந் தயர்ந்தே
னணிசூழந்தை யாறுமுக மணியேவந் தருளே. (95)

விண்ணிறைந்தாய் திசைநிறைந்தாய் விரிகடலாய் நிறைந்தாய்
வீழிநிறைந்தாய் செவிநிறைந்தாய் வினங்குவதாய் நிறைந்தாய்
பண்ணிறைந்தாய் பண்ணிசையின் பயனாகி நிறைந்தாய்
பகர்மொழியாய் மொழிபொருளாய் பொருள்பலவாய் நிறைந்தா
யுண்ணிறைந்தாய் புறநிறைந்தா யுடன்முழுது நிறைந்தா
யுயிர்நிறைந்தா யுயிர்தொறுமுன் ஞுணர்வெனவே நிறைந்தாய்

1. வானவர்பூ.....விரித்தாய் என்பது — பாண்டியன் அந்நாளில் உலகிற் பொருனெறி சிலைகுன்றி மாறுபட்டுத் தடுமாறுங்காலே சங்கப் புலவரோடிருந்து பொருண்மா பரியாது மயங்கியபொழுது இறையனாகப் பொருட்கு மதுரைக்கண் சங்கத்திலிருந்து மறைபொருள்விளங்க உருத்திர சன்மலர் என்னும் பெயரோ டிருந்து தமிழ்ப் பெருமையை விரித்தனை என்பதாம்.

2. விளங்கு தென்னன் அமர்ந்தாய் என்பது — சுந்தர பாண்டியன் ஆட்சியின் பதினாந்தாவ தாண்டு கருப்பக்கிரக முதலிய அமை த்த கோயிற்கண் அவற் கருள்புரிந்து அமர்ந்திருந்தனை என்பதாம். திருக்கு னத்தை முருகக்கடவுள் ஆலயத்துக் கருப்பக்கிரகக்கல் வெட்டில் இதுகாண்

3. கோயிற் கானவன் என்பதைக் கோயிற்ரு ஆனவன் என்று பிரித்துக் கொள்க.

மண்ணிறைந்தாய் கிறைந்தனையெல் லாந்தானாய்க் குளந்தை
மகிழ்ந்திருந்தா யாறுமுக மணியேவந் தருளே. (96)

முன்றிரொறு முருகயர்பா னியும்வேழ முழக்கு
முழங்கருவி யோசையுங்கூத் தயர்கூவைப் பாட்டு
மொன்றியதி ருட்மொருபா லோர்பாலே ருழவ
ரோதைமத கோதை நடலோதையரி யோதை
நின்றெதிரு மிசையொலியா மொலிமுழவின் னெலிசீர்
கிசழ்த்தொலியேத் தொலியொருபாற் புன்னொலிமற் றொருபா
லன்றிநின்பான் மணியோசை யோடுமிசை சேர்ந்தார்த்
ததிர்குளந்தை யாறுமுக மணியேவந் தருளே. (97)

என்னுடைய பிணிமுழுது மிற்றொழியு மாளு
லெனதுளமும் மலமொழிந்தொன் றெனத்திகழு மாளு
னின்னுடைமை பென்னுடைமை யாகவரு மாளு
னீயெனுளே யானுனுளே நின்றறவொன் றுறம்
பின்னுடைய பிறப்பறுத்த பேறருள்வ தானும்
பிரிவறநின் னடியர்குழாம் பேருறவ தானும்
மன்னுடைய மலாடிக்கீழ் வாழ்வுவரு மாளும்
வளர்குளந்தை யாறுமுக மணியேவந் தருளே. (98)

¹ அஞ்சுவதொன் றிலையெனவோர் கைபிடித்துக் காட்டி
அச்சமெலாந் தவிர்த்தனநின் னணிமணிப்புன் னகையா

97. முன்றில் என்பது — மலை முற்றம். முருகயர்பாணி என்பது —
முருகக்கடவுளுக்கு எடுக்கும் விழாச்சிறப்பில் எழும் தூசு. சூவைப்
பாட்டு என்பது — குன்றக் குறத்தியர் சூவைப்பாட்டு. ஏருழவரோசை
என்பது — ஏர்மங்கலப் பாட்டினோசை நடலோதை என்பது — கடைசி
யர் ஈற்றாடும்போதிடுமோசை. அரியோதை என்பது¹ கடகதிர் அரிசர்
கம்பலையோசை. முழவு என்பது — மத்தனமென்க ழிசிகிசுத்தொலி
என்பது — இன்ன தான யிறுவென அட்சாகாலத் தெண்ணித் தாக்கி
எடுத்து வீசி சிறுத்திக்காட்டுந்தான வொலியாமென்க. மணியோசை என்
பது — பூசைக்காலத்து இயங்கும் மணியோசையை என்றறிசு.

1. அஞ்சுவதொன் காட்டி என்பது — அபய அளித்தல்.

னெஞ்சுடைநோ யறுத்தனை நீ நினைப்பரிதாம் பரிசி
 1 நீட்டியொரு கைபிடித்துக் காட்டியொரு தானை
 யெஞ்சுவதில் லாப்பொருளா 2 யிரண்டறவொன் ருங்கை
 யெடுத்தடைவு பிடித்தனையிங் காண்டருளப் பெற்றால்
 வஞ்சமறத்தாண் மலர்க்கீழ் வாழ்வேன்றழ் வறமெய்
 வளர்குளந்தை யாறுமுக மணியேவந் தருளே. (99)

வாழியருள் புரிகரின தாதியினைத் தாள்கள்
 வாழியருள் புரிகமுடி வாயதுனை யடிகள்
 வாழியுயி ரவைதோன்றத் தோன்றுமிளந் தளிர்கள்
 வாழியுயி ரனைத்தினுக்கும் வாழ்வருள்புங் கழல்கள்
 வாழியுயி ரனைத்தினுக்கு மீறுடைத்தா மரைகள்
 வாழியெவ னுறைவாருங் காணறியா மலர்கள்
 வாழியுய்யக் கொண்டருளும் பாதமலர் குளந்தை
 வாழியவே யாறுமுக மணியேவந் தருளே. (100)

முருகவேள் முன்னிற்க

வேலுமயிலுந் துனை.

முற்றிற்று.

காட்டியதாம் என்க.

1. நீட்டியொரு.....க்காட்டி என்றது —வரத அஸ்தமாம் என்க.

2. இரண்டற வொன்றாகை யெடுத்தடைவு பிடித்தனை என்றது — மலமுன்றும் நீங்கி இரண்டறக் கலந்து செவாத்துவிதப் பேறுபெறுஞ் சிம்முத்திரைக் கையினைக்காட்டி யதற்குரிய கோலந்தாங்கி குருமுகூர்த்தமா யமர்ந்தருளின என்பதாம் என்க.

3. இம்முன்று கையினையும் நாடகத்தமிழிலக்கணத்துன் அவிய வியலுள்பிடித்துக் காட்டுவதை அடைவு பிடித்தலோடு கண்டறிசு.